

ร่าง กรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน
เป็นเพียงร่างแรกเท่านั้น และอยู่ระหว่างการนำเสนอคณะกรรมการอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ในภายหลัง

ร่าง กรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน

ร่างกรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงินฉบับนี้ จัดทำขึ้นโดยคณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชี สภาวิชาชีพบัญชี มีวัตถุประสงค์เพื่อรับฟังข้อคิดเห็น เป็นร่างแรกเท่านั้นและอยู่ระหว่างการนำเสนอคณะกรรมการ คณะอนุกรรมการที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณา อาจมีการเปลี่ยนแปลงในภายหลัง

คณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชี จึงขอความร่วมมือจากท่านในการแสดงข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะ โดยสามารถนำส่งข้อคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะของท่านได้ที่

ฝ่ายมาตรฐานการบัญชี

สภาวิชาชีพบัญชีในพระบรมราชูปถัมภ์

เลขที่133 ถนนสุขุมวิท 21(อโศกมนตรี)

แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ 10110

หรือ อีเมล academic-fap@fap.or.th

คณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชี สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์
ขอขอบคุณในความร่วมมือมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ฝ่ายมาตรฐานการบัญชี

โทร.02-685-2562

Email: academic-fap@fap.or.th

ร่าง กรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน

สารบัญ

จากย่อหน้าที่

สถานะและวัตถุประสงค์ของกรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน	สว 1.1
บทที่ 1 วัตถุประสงค์ของการรายงานทางการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป	
บทนำ	1.1
วัตถุประสงค์ ประโยชน์ และข้อจำกัดของการรายงานทางการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป	1.2
ข้อมูลเกี่ยวกับทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจของกิจการที่เสนอรายงาน สิทธิเรียกร้องต่อกิจการที่เสนอรายงานและการเปลี่ยนแปลงทรัพยากรและสิทธิเรียกร้องนั้น	1.12
ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจและสิทธิเรียกร้อง	1.13
การเปลี่ยนแปลงทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจและสิทธิเรียกร้อง	1.15
ผลการดำเนินงานทางการเงินที่ถูกสะท้อนด้วยการบัญชีตามเกณฑ์คงค้าง	1.17
ผลการดำเนินงานทางการเงินที่ถูกสะท้อนด้วยกระแสเงินสดในอดีต	1.20
การเปลี่ยนแปลงทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจและสิทธิเรียกร้องที่ไม่ได้เป็นผลจากผลการดำเนินงานทางการเงิน	1.21
ข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการใช้ทรัพยากรของกิจการ	1.22
บทที่ 2 ลักษณะเชิงคุณภาพของข้อมูลทางการเงินที่มีประโยชน์	
บทนำ	2.1
ลักษณะเชิงคุณภาพของข้อมูลทางการเงินที่มีประโยชน์	2.4
ลักษณะเชิงคุณภาพพื้นฐาน	2.5
ลักษณะเชิงคุณภาพเสริม	2.23
ข้อจำกัดด้านต้นทุนต่อการรายงานทางการเงินที่มีประโยชน์	2.39
บทที่ 3 งบการเงินและกิจการที่เสนอรายงาน	
งบการเงิน	3.1
วัตถุประสงค์และขอบเขตของงบการเงิน	3.2
รอบระยะเวลารายงาน	3.4
มุมมองที่ปรับใช้ในงบการเงิน	3.8

ข้อสมมติการดำเนินงานต่อเนื่อง	3.9
กิจการที่เสนอรายงาน	3.10
งบการเงินรวมและงบการเงินที่ไม่ใช่งบการเงินรวม	3.15
บทที่ 4 องค์ประกอบของงบการเงิน	
บทนำ	4.1
คำนิยามของสินทรัพย์	4.3
สิทธิ	4.6
ความเป็นไปได้เพื่อผลิตประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ	4.14
การควบคุม	4.19
คำนิยามของหนี้สิน	4.26
ภาระผูกพัน	4.28
การโอนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจ	4.36
ภาระผูกพันในปัจจุบันที่เป็นผลของเหตุการณ์ในอดีต	4.42
สินทรัพย์และหนี้สิน	4.48
หน่วยทางบัญชี	4.48
สัญญาที่มีผลบังคับ	4.56
เนื้อหาของสิทธิตามสัญญาและภาระผูกพันตามสัญญา	4.59
คำนิยามส่วนของเจ้าของ	4.63
คำนิยามของรายได้และค่าใช้จ่าย	4.68
บทที่ 5 การรับรู้รายการและการตัดรายการบัญชี	
กระบวนการรับรู้รายการ	5.1
เกณฑ์การรับรู้รายการ	5.6
ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ	5.12
ความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม	5.18
การตัดรายการบัญชี	5.26
บทที่ 6 การวัดมูลค่า	
บทนำ	6.1
เกณฑ์การวัดมูลค่า	6.4
ราคาทุนในอดีต	6.4
มูลค่า ณ ปัจจุบัน	6.10

ข้อมูลพื้นฐานการวัดมูลค่าบางอย่างให้	6.23
ราคาทุนในอดีต	6.24
มูลค่า ณ ปัจจุบัน	6.32
ปัจจัยที่จะพิจารณาเมื่อเลือกเกณฑ์การวัดมูลค่า	6.43
ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ	6.49
ความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม	6.58
ลักษณะเชิงคุณภาพเสริมและข้อจำกัดด้านต้นทุน	6.63
ปัจจัยเฉพาะการวัดมูลค่าเริ่มแรก	6.77
เกณฑ์การวัดมูลค่ามีมากกว่า 1 เกณฑ์	6.83
การวัดมูลค่าส่วนของเจ้าของ	6.87
เทคนิคการวัดมูลค่าที่ใช้กระแสเงินสดเป็นฐาน	6.91
บทที่ 7 การแสดงรายการและการเปิดเผยข้อมูล	
การแสดงรายการและการเปิดเผยข้อมูลในฐานะเครื่องมือสื่อสาร	7.1
วัตถุประสงค์และหลักการการแสดงผลรายการและการเปิดเผยข้อมูล	7.4
การจัดประเภท	7.7
การจัดประเภทสินทรัพย์และหนี้สิน	7.9
การจัดประเภทส่วนของเจ้าของ	7.12
การจัดประเภทรายได้และค่าใช้จ่าย	7.14
การรวมยอด	7.20
บทที่ 8 แนวคิดเรื่องทุนและการรักษาระดับทุน	
แนวคิดเรื่องทุน	8.1
แนวคิดเรื่องการรักษากระดับทุนและการวัดกำไร	8.3
การปรับปรุงการรักษากระดับทุน	8.10
ภาคผนวก คำนิยาม	

สถานะและวัตถุประสงค์ของกรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน

สว 1.1 กรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน (กรอบแนวคิด) อธิบาย วัตถุประสงค์และแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป วัตถุประสงค์ของกรอบแนวคิดคือ

- 1) ช่วยคณะกรรมการมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ (คณะกรรมการฯ) พัฒนามาตรฐานการรายงานทางการเงิน (มาตรฐาน) ที่อยู่บนแนวคิดที่สอดคล้องกัน
- 2) ช่วยผู้จัดทำพัฒนานโยบายการบัญชีที่สอดคล้องกันเมื่อไม่มีมาตรฐานใช้กับรายการนั้นหรือเหตุการณ์อื่นหรือเมื่อมาตรฐานอนุญาตทางเลือกนโยบายการบัญชี
- 3) ช่วยฝ่ายต่าง ๆ ให้เข้าใจและตีความมาตรฐานฉบับต่าง ๆ

สว 1.2 กรอบแนวคิดไม่ใช่มาตรฐาน กรอบแนวคิดไม่มีประเด็นใดเหนือกว่ามาตรฐานหรือข้อกำหนดในมาตรฐาน

สว 1.3 ในการบรรลุวัตถุประสงค์ของการรายงานทางการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป บางครั้งคณะกรรมการอาจจะระบุข้อกำหนดที่แตกต่างจากแนวทางของกรอบแนวคิด หากคณะกรรมการปฏิบัติเช่นนั้น คณะกรรมการจะอธิบายความแตกต่างในเกณฑ์ข้อสรุปของมาตรฐานนั้น

สว 1.4 กรอบแนวคิดอาจปรับปรุงเป็นครั้งคราวตามประสบการณ์ของคณะกรรมการที่ทำหน้าที่ การปรับปรุงกรอบแนวคิดไม่นำไปสู่การเปลี่ยนแปลงมาตรฐานโดยอัตโนมัติ การตัดสินใจแก้ไขมาตรฐานจะกำหนดให้คณะกรรมการต้องผ่านกระบวนการพัฒนามาตรฐานโดยเพิ่มโครงการในวาระและพัฒนาการแก้ไขมาตรฐานนั้น

สว 1.5 กรอบแนวคิดทำหน้าที่ตามพันธกิจของ IFRS Foundation และคณะกรรมการ ซึ่งเป็นส่วนของ IFRS Foundation พันธกิจคือ พัฒนามาตรฐานให้มีความโปร่งใส ความรับผิดชอบตามหน้าที่ และความมีประสิทธิภาพสู่ตลาดการเงินทั่วโลก งานของคณะกรรมการรองรับส่วนได้เสียสาธารณะโดยปรับใช้ความเชื่อมั่น การเติบโตและเสถียรภาพทางการเงินระยะยาวในเศรษฐกิจระดับโลก กรอบแนวคิดให้พื้นฐานของมาตรฐานที่

- 1) ก่อให้เกิดความโปร่งใสโดยเพิ่มความสามารถเปรียบเทียบได้และคุณภาพข้อมูลทางการเงินระดับสากล ช่วยผู้ลงทุนและผู้ร่วมตลาดให้ตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจอย่างผู้ที่ทราบข้อมูล
- 2) เสริมความรับผิดชอบตามหน้าที่โดยลดช่องว่างข้อมูลระหว่างผู้ให้เงินทุนกับผู้ดูแลเงิน มาตรฐานที่ใช้กรอบแนวคิดเป็นเกณฑ์ให้ข้อมูลที่จำเป็นต่อฝ่ายบริหารที่รับผิดชอบ ในฐานะแหล่งข้อมูลที่เปรียบเทียบได้ระดับโลก มาตรฐานเหล่านี้สำคัญต่อหน่วยงานกำกับดูแลทั่วโลก
- 3) ก่อให้เกิดความมีประสิทธิภาพเชิงเศรษฐกิจโดยช่วงผู้ลงทุนให้ระบุโอกาสและความเสี่ยงทั่วโลก จึงปรับปรุงการจัดสรรเงินทุนให้ดีขึ้น ในธุรกิจต่าง ๆ การใช้ภาษาการบัญชีที่เชื่อมั่นได้ภาษาเดียวที่มาจากมาตรฐานที่ใช้กรอบแนวคิดเป็นเกณฑ์ทำให้ต้นทุนเงินทุนต่ำและลดต้นทุนการรายงานสากล

ร่าง กรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน
เป็นเพียงร่างแรกเท่านั้น และอยู่ระหว่างการนำเสนอคณะกรรมการอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ในภายหลัง

สารบัญ

จากย่อหน้าที่

บทที่ 1 วัตถุประสงค์ของการรายงานทางการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป

บทนำ	1.1
วัตถุประสงค์ ประโยชน์ และข้อจำกัดของการรายงานทางการเงินเพื่อ วัตถุประสงค์ทั่วไป	1.2
ข้อมูลเกี่ยวกับทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจของกิจการที่เสนอรายงาน สิทธิ เรียกร้องต่อกิจการที่เสนอรายงานและการเปลี่ยนแปลงทรัพยากรและ สิทธิเรียกร้องนั้น	1.12
ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจและสิทธิเรียกร้อง	1.13
การเปลี่ยนแปลงทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจและสิทธิเรียกร้อง	1.15
ผลการดำเนินงานทางการเงินที่ถูกสะท้อนด้วยการบัญชีตามเกณฑ์คงค้าง	1.17
ผลการดำเนินงานทางการเงินที่ถูกสะท้อนด้วยกระแสเงินสดในอดีต	1.20
การเปลี่ยนแปลงทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจและสิทธิเรียกร้องที่ไม่ได้เป็นผลจากผล การดำเนินงานทางการเงิน	1.21
ข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการใช้ทรัพยากรของ กิจการ	1.22

บทนำ

- 1.1 วัตถุประสงค์ของการรายงานทางการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปเป็นพื้นฐานของกรอบแนวคิด ส่วนอื่นของกรอบแนวคิด กำหนดขึ้นอย่างมีเหตุมีผลจากวัตถุประสงค์ดังกล่าว ทั้ง ลักษณะเชิงคุณภาพและข้อจำกัดต้นทุนของข้อมูลทางการเงินที่มีประโยชน์ แนวคิดกิจการที่เสนอรายงาน องค์ประกอบของงบการเงิน การรับรู้รายการและการตัดรายการ การวัดมูลค่า การนำเสนอ รายการและการเปิดเผยข้อมูล

วัตถุประสงค์ ประโยชน์ และข้อจำกัดของการรายงานทางการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป

- 1.2 วัตถุประสงค์ของการรายงานทางการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป คือ การให้ข้อมูลทางการเงินเกี่ยวกับกิจการที่เสนอรายงานที่มีประโยชน์ต่อผู้ลงทุน ผู้ให้กู้ยืม หรือเจ้าหนี้อื่นทั้งในปัจจุบัน และในอนาคตเพื่อตัดสินใจเกี่ยวกับการให้ทรัพยากรแก่กิจการ การตัดสินใจเหล่านั้นเกี่ยวกับ และ
- 1.2.1 การซื้อ ขาย หรือถือตราสารทุนและตราสารหนี้
 - 1.2.2 การให้หรือชำระเงินกู้และสินเชื่อในรูปแบบอื่น
 - 1.2.3 การใช้สิทธิออกเสียงหรือมีอิทธิพลต่อการดำเนินการของฝ่ายบริหารที่กระทบการใช้ ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจของกิจการ
- 1.3 การตัดสินใจที่อธิบายในย่อหน้าที่ 1.2 ขึ้นอยู่กับผลตอบแทนที่ผู้ลงทุน เจ้าหนี้ เจ้าหนี้อื่นในปัจจุบันและอนาคตคาดหวัง เช่น เงินปันผล การจ่ายเงินต้นและการจ่ายดอกเบี้ยหรือราคาตลาดที่เพิ่มขึ้น ความคาดหวังเกี่ยวกับผลตอบแทนของผู้ลงทุน ผู้ให้กู้และเจ้าหนี้อื่น ขึ้นอยู่กับการประเมินจำนวนเงิน จังหวะเวลาและความไม่แน่นอน (อนาคต) ของกระแสเงินสดรับสุทธิในอนาคตที่จะเข้าสู่กิจการและการประเมินความรับผิดชอบตามหน้าที่ต่อทรัพยากรของกิจการของฝ่ายบริหาร ผู้ลงทุน ผู้ให้กู้และเจ้าหนี้อื่นในปัจจุบันและในอนาคตต้องการข้อมูลเพื่อช่วยบุคคลเหล่านั้นในการประเมิน
- 1.4 ในการประเมินเรื่องต่าง ๆ ตาม 1.3 ผู้ลงทุน ผู้ให้กู้และเจ้าหนี้อื่นในปัจจุบันและอนาคตต้องการข้อมูลเกี่ยวกับ
- 1.4.1 ทรัพยากรของกิจการ สิทธิเรียกร้องต่อกิจการ และการเปลี่ยนแปลงทรัพยากรและ สิทธิเรียกร้องเหล่านั้น (ดูย่อหน้าที่ 1.12 – 1.21)
 - 1.4.2 ฝ่ายบริหารและคณะกรรมการกำกับดูแล ของกิจการว่าได้แสดงความรับผิดชอบในการใช้ทรัพยากรของกิจการอย่างมีประสิทธิภาพและได้ประสิทธิผลเพียงใด
- 1.5 ผู้ลงทุน ผู้ให้กู้และเจ้าหนี้อื่นในปัจจุบันและในอนาคตจำนวนมากไม่สามารถกำหนดให้กิจการที่เสนอรายงานเสนอข้อมูลโดยตรงให้บุคคลเหล่านั้นและต้องไว้วางใจรายงานทางการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป เพื่อได้ข้อมูลทางการเงินส่วนใหญ่ที่บุคคลเหล่านั้นต้องการ ดังนั้น รายงานทางการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปจึงมีบุคคลเหล่านั้นเป็นผู้ใช้หลัก

เป็นเพียงร่างแรกเท่านั้น และอยู่ระหว่างการนำเสนอคณะกรรมการอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ในภายหลัง

- 1.6 อย่างไรก็ดี รายงานทางการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปไม่ให้และไม่สามารถให้ข้อมูลทั้งหมดที่ผู้ลงทุน ผู้ให้กู้และเจ้าหนี้อื่นทั้งในปัจจุบันและในอนาคตต้องการ ผู้ใช้เหล่านี้ต้องพิจารณาข้อมูลที่เกี่ยวข้องจากแหล่งอื่น เช่น สภาพเศรษฐกิจและความคาดหวังเกี่ยวกับเศรษฐกิจโดยทั่วไป เหตุการณ์ทางการเมือง บรรยากาศการเมือง การพยากรณ์เกี่ยวกับอุตสาหกรรมและบริษัท
- 1.7 รายงานทางการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปไม่ได้มีการออกแบบเพื่อแสดงมูลค่าของกิจการที่เสนอรายงาน แต่รายงานทางการเงินนี้ให้ข้อมูลเพื่อช่วยผู้ลงทุน ผู้ให้กู้ และเจ้าหนี้อื่นในปัจจุบันและในอนาคตประมาณมูลค่าของกิจการที่เสนอรายงาน
- 1.8 ผู้ใช้หลักแต่ละรายมีความต้องการข้อมูลที่แตกต่างกันและอาจขัดแย้งกัน ในการพัฒนามาตรฐานการรายงานทางการเงิน คณะกรรมการฯ จะหาวิธีที่จะให้ชุดข้อมูลซึ่งตรงกับความต้องการของผู้ใช้หลักจำนวนสูงที่สุด แต่การเน้นความต้องการข้อมูลของผู้ใช้ส่วนใหญ่ไม่ได้เป็นการกีดกันกิจการที่เสนอรายงานจากการให้ข้อมูลเพิ่มเติมที่มีประโยชน์ที่สุดต่อกลุ่มย่อยกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งของผู้ใช้หลักดังกล่าว
- 1.9 ฝ่ายบริหารของกิจการที่เสนอรายงานสนใจข้อมูลทางการเงินเกี่ยวกับกิจการเช่นกัน แต่ฝ่ายบริหารไม่จำเป็นต้องอาศัยรายงานทางการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปเพราะฝ่ายบริหารสามารถได้ข้อมูลทางการเงินที่ต้องการจากภายในกิจการ
- 1.10 กลุ่มอื่นที่เกี่ยวข้อง เช่น หน่วยงานกำกับดูแลและสาธารณชนนอกจากผู้ลงทุน ผู้ให้กู้และเจ้าหนี้อื่น อาจพบว่ารายงานทางการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปมีประโยชน์ อย่างไรก็ดี รายงานเหล่านั้นไม่ได้มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อประโยชน์ของผู้ใช้กลุ่มอื่นดังกล่าว
- 1.11 โดยส่วนใหญ่ รายงานทางการเงินอิงกับประมาณการ ดุลพินิจและแบบจำลองมากกว่าภาพที่ถูกต้องทุกรายละเอียด กรอบแนวคิดนี้กำหนดแนวคิดที่ใช้เป็นเกณฑ์ในการประมาณการการใช้ดุลพินิจและการใช้แบบจำลองเหล่านั้น แนวคิดดังกล่าวคือเป้าหมายที่คณะกรรมการและผู้จัดทำรายงานทางการเงินมุ่งจะไปให้ถึง แต่เช่นเดียวกับเป้าหมายส่วนใหญ่ วิสัยทัศน์ภายใต้กรอบแนวคิดของการรายงานทางการเงินในอุดมคติไม่มีทางที่จะสำเร็จได้อย่างสมบูรณ์ อย่างน้อยที่สุดภายในระยะเวลาสั้น เพราะต้องใช้เวลาทำความเข้าใจ ยอมรับ และใช้วิธีการใหม่ในการวิเคราะห์รายการและเหตุการณ์อื่น แต่กระนั้น การกำหนดเป้าหมายที่ต้องมุ่งไปให้ถึงเป็นสิ่งจำเป็นหากการรายงานทางการเงินจะต้องมีการพัฒนาต่อไปเพื่อปรับปรุงการรายงานทางการเงินให้มีประโยชน์มากยิ่งขึ้น

ข้อมูลเกี่ยวกับทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจของกิจการที่เสนอรายงาน สิทธิเรียกร้องต่อกิจการที่เสนอรายงานและการเปลี่ยนแปลงทรัพยากรและสิทธิเรียกร้องนั้น

- 1.12 รายงานทางการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปให้ข้อมูลเกี่ยวกับฐานะการเงินของกิจการที่เสนอรายงาน ซึ่งเป็นข้อมูลเกี่ยวกับทรัพยากรของกิจการและสิทธิเรียกร้องต่อกิจการที่เสนอรายงาน รายงานทางการเงินยังให้ข้อมูลเกี่ยวกับผลกระทบของรายการและเหตุการณ์อื่นที่เปลี่ยนแปลง

เป็นเพียงร่างแรกเท่านั้น และอยู่ระหว่างการนำเสนอคณะกรรมการอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ในภายหลัง
ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจและสิทธิเรียกร้องของกิจการที่เสนอรายงาน ข้อมูลทั้ง 2 ประเภทให้
ปัจจัยนำเข้าที่มีประโยชน์ต่อการตัดสินใจเกี่ยวกับการให้ทรัพยากรแก่กิจการใดกิจการหนึ่ง

ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจและสิทธิเรียกร้อง

- 1.13 ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะและจำนวนเงินของทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจและสิทธิเรียกร้องของกิจการที่
เสนอรายงานสามารถช่วยให้ผู้ใช้ระบุจุดแข็งและจุดอ่อนทางการเงินของกิจการที่เสนอรายงาน
ข้อมูลเหล่านั้นสามารถช่วยให้ผู้ใช้ประเมินสภาพคล่องและความสามารถในการชำระหนี้ของ
กิจการที่เสนอรายงาน ความจำเป็นที่กิจการต้องจัดหาเงินทุนเพิ่มเติมและความเป็นไปได้ที่
กิจการจะประสบความสำเร็จในการจัดหาเงินทุนนั้น ข้อมูลที่สามารถช่วยให้ผู้ใช้ประเมินความ
รับผิดชอบตามหน้าที่ของฝ่ายบริหารต่อทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจของกิจการที่เสนอรายงาน ข้อมูล
เกี่ยวกับลำดับความสำคัญและข้อกำหนดการจ่ายเงินของสิทธิเรียกร้องในปัจจุบันช่วยให้ผู้ใช้
พยากรณ์เกี่ยวกับการจัดสรรกระแสเงินสดในอนาคตให้กับบุคคลต่างๆที่มีสิทธิเรียกร้องต่อกิจการที่
เสนอรายงานว่าจะมีการจัดสรรอย่างไร
- 1.14 ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจประเภทต่าง ๆ กระบวนการประเมินของผู้ใช้เกี่ยวกับอนาคตของกระแสเงิน
สดในอนาคตของกิจการที่เสนอรายงานแตกต่างกัน กระแสเงินสดในอนาคตบางรายการเป็นผล
โดยตรงจากทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจที่มีอยู่ เช่น ลูกหนี้การค้า กระแสเงินสดอื่นเป็นผลจากการใช้
ทรัพยากรต่าง ๆ ร่วมกันเพื่อผลิตและขายสินค้าหรือบริการให้ลูกค้า แม้กระแสเงินสดอื่น
ดังกล่าวไม่สามารถระบุได้ว่าเป็นผลจากทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจ (หรือสิทธิเรียกร้อง) รายการใด
เป็นการเฉพาะ ผู้ใช้รายงานทางการเงินจำเป็นต้องทราบลักษณะและจำนวนเงินของทรัพยากรที่
มีพร้อมเพื่อใช้ในการดำเนินงานของกิจการที่เสนอรายงาน

การเปลี่ยนแปลงทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจและสิทธิเรียกร้อง

- 1.15 การเปลี่ยนแปลงบางประการของทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจและสิทธิเรียกร้องของกิจการที่เสนอ
รายงานเป็นผลมาจากผลการดำเนินงานทางการเงินของกิจการนั้น (ดูย่อหน้าที่ 1.17 ถึง 1.20)
และการเปลี่ยนแปลงอื่นของทรัพยากรและสิทธิเรียกร้องดังกล่าวที่เกิดจากเหตุการณ์หรือ
รายการอื่น เช่น การออกตราสารหนี้หรือตราสารทุน (ดูย่อหน้าที่ 1.21) ในการประเมินอนาคต
ของกระแสเงินสดจากกิจการที่เสนอรายงานและความรับผิดชอบตามหน้าที่ของฝ่ายบริหารต่อ
ทรัพยากรของกิจการได้อย่างเหมาะสม ผู้ใช้จำเป็นต้องสามารถระบุการเปลี่ยนแปลงสองเรื่องนี้
- 1.16 ข้อมูลเกี่ยวกับผลการดำเนินงานทางการเงินของกิจการที่เสนอรายงานช่วยให้ผู้ใช้เข้าใจ
ผลตอบแทนที่กิจการได้มาจากทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจของกิจการ ข้อมูลเกี่ยวกับผลตอบแทนที่
กิจการได้มานี้สามารถช่วยให้ผู้ใช้ประเมิน ความรับผิดชอบตามหน้าที่ของฝ่ายบริหารต่อทรัพยากร
เชิงเศรษฐกิจของกิจการที่เสนอรายงาน ข้อมูลเกี่ยวกับความผันผวนและส่วนประกอบของ
ผลตอบแทนนั้นมีความสำคัญเช่นกัน โดยเฉพาะในการประเมินความไม่แน่นอนของกระแสเงิน
สดในอนาคต ข้อมูลเกี่ยวกับผลการดำเนินงานทางการเงินในอดีตของกิจการที่เสนอรายงาน
และข้อมูลเกี่ยวกับฝ่ายบริหารของกิจการว่าได้ปฏิบัติหน้าที่ตามความรับผิดชอบตามหน้าที่ของ

เป็นเพียงร่างแรกเท่านั้น และอยู่ระหว่างการนำเสนอคณะกรรมการอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ในภายหลัง
ตราบใดที่ไม่มีประโยชน์ในการพยากรณ์ผลตอบแทนในอนาคตที่กิจการจะได้จากทรัพยากรเชิง
เศรษฐกิจของกิจการ

ผลการดำเนินงานทางการเงินที่ถูกสะท้อนด้วยการบัญชีตามเกณฑ์คงค้าง

- 1.17 การบัญชีตามเกณฑ์คงค้างแสดงผลกระทบของรายการและเหตุการณ์และสถานการณ์อื่นต่อ
ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจและสิทธิเรียกร้องของกิจการในงวดที่ผลกระทบเหล่านั้นเกิดขึ้น แม้ว่า
เงินสดรับและจ่ายที่เป็นผลจากรายการ เหตุการณ์และสถานการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้นในรอบ
ระยะเวลาที่ต่างกัน ประเด็นนี้สำคัญเนื่องจากข้อมูลเกี่ยวกับทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจและสิทธิ
เรียกร้องของกิจการที่เสนอรายงานและการเปลี่ยนแปลงทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจและสิทธิ
เรียกร้องระหว่างรอบระยะเวลาของกิจการที่เสนอรายงานใช้เป็นเกณฑ์ในการประเมินผลการ
ดำเนินงานในอดีตและในอนาคตของกิจการได้ดีกว่าข้อมูลเพียงเงินสดรับและจ่ายในระหว่าง
รอบระยะเวลา
- 1.18 ข้อมูลเกี่ยวกับผลการดำเนินงานทางการเงินระหว่างรอบระยะเวลาของกิจการที่เสนอรายงานซึ่ง
ถูกสะท้อนด้วยการเปลี่ยนแปลงของทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจและสิทธิเรียกร้องนอกเหนือจาก
ทรัพยากรที่ได้เพิ่มเติมโดยตรงจากผู้ลงทุนหรือเจ้าหนี้ (ดูย่อหน้าที่ 21) เป็นข้อมูลที่มีประโยชน์
ต่อการประเมินความสามารถในอดีตและในอนาคตของกิจการในการสร้างกระแสเงินสดรับสุทธิ
ข้อมูลนั้นแสดงให้เห็นว่า กิจการที่เสนอรายงานได้เพิ่มทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจที่สามารถนำมาใช้
ได้มากขึ้นเพียงใดโดยแสดงถึงความสามารถของกิจการในการสร้างกระแสเงินสดรับสุทธิจากการ
ดำเนินงานของกิจการซึ่งไม่ใช่การได้รับทรัพยากรโดยตรงจากผู้ลงทุนและเจ้าหนี้ ข้อมูลเกี่ยวกับ
ผลการดำเนินงานทางการเงินในระหว่างรอบระยะเวลาของกิจการที่เสนอรายงานสามารถช่วย
ผู้ใช้ประเมินความรับผิดชอบตามที่ของฝ่ายบริหารต่อทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจของกิจการที่
เสนอรายงานด้วย
- 1.19 ข้อมูลเกี่ยวกับผลการดำเนินงานทางการเงินของกิจการที่เสนอรายงานระหว่างรอบระยะเวลาอาจ
แสดงให้เห็นเช่นกันว่าเหตุการณ์ เช่น การเปลี่ยนแปลงราคาตลาดหรืออัตราดอกเบี้ยได้เพิ่มหรือ
ลดทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจและสิทธิเรียกร้องของกิจการเพียงใด ซึ่งส่งผลกระทบต่อ
ความสามารถของกิจการในการสร้างกระแสเงินสดรับสุทธิ

ผลการดำเนินงานทางการเงินที่ถูกสะท้อนด้วยกระแสเงินสดในอดีต

- 1.20 ข้อมูลเกี่ยวกับกระแสเงินสดระหว่างรอบระยะเวลาของกิจการที่เสนอรายงาน ยังช่วยให้ผู้ใช้
ประเมินความสามารถของกิจการในการสร้างกระแสเงินสดรับสุทธิในอนาคตและประเมินความ
รับผิดชอบตามที่ของฝ่ายบริหารต่อทรัพยากรของกิจการ ข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า
กิจการที่เสนอรายงานได้รับเงินสดและจ่ายเงินสดอย่างไร รวมถึง ข้อมูลเกี่ยวกับการกู้ยืมและ
การจ่ายคืนหนี้สิน เงินปันผลหรือการจัดสรรเงินสดอื่นให้ผู้ลงทุน และปัจจัยอื่นที่อาจกระทบ
สภาพคล่องและความสามารถในการชำระหนี้ของกิจการ ข้อมูลเกี่ยวกับกระแสเงินสดช่วยให้ผู้ใช้
เข้าใจการดำเนินงานของกิจการ ประเมินกิจกรรมการจัดหาเงินและการลงทุน ประเมินสภาพคล่อง

เป็นเพียงร่างแรกเท่านั้น และอยู่ระหว่างการนำเสนอคณะกรรมการอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ในภายหลัง หรือความสามารถในการชำระหนี้ และตีความข้อมูลอื่นเกี่ยวกับผลการดำเนินงานทางการเงิน ของกิจการที่เสนอรายงาน

การเปลี่ยนแปลงทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจและสิทธิเรียกร้องที่ไม่ได้เป็นผลจากผลการดำเนินงานทางการเงิน

- 1.21 ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจและสิทธิเรียกร้องของกิจการที่เสนอรายงานยังอาจเปลี่ยนแปลงด้วย เหตุผลอื่นนอกจากผลการดำเนินงานทางการเงิน เช่น การออกหุ้นทุนเพิ่มเติม ข้อมูลเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงประเภทนี้จำเป็นเพื่อให้ผู้ใช้มีความเข้าใจอย่างครบถ้วนถึงสาเหตุที่ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจและสิทธิเรียกร้องของกิจการได้เปลี่ยนแปลงและผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวต่อผลการดำเนินงานทางการเงินในอนาคตของกิจการ

ข้อมูลเกี่ยวกับประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการใช้ทรัพยากรของกิจการ

- 1.22 ข้อมูลเกี่ยวกับฝ่ายบริหารปฏิบัติตามความรับผิดชอบในการใช้ทรัพยากรของกิจการได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเพียงใดช่วยผู้ใช้ประเมินความรับผิดชอบตามหน้าที่ของฝ่ายบริหารต่อทรัพยากรต่าง ๆ นั้น ข้อมูลดังกล่าวยังมีประโยชน์สำหรับการพยากรณ์ว่า ฝ่ายบริหารจะใช้ทรัพยากรของกิจการอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลอย่างไรในงวดอนาคต และข้อมูลนี้จึงมีประโยชน์สำหรับการประเมินอนาคตของกิจการสำหรับกระแสเงินสดสุทธิในอนาคต
- 1.23 ตัวอย่างของความรับผิดชอบของฝ่ายบริหารในการใช้ทรัพยากรของกิจการรวมถึงการปกป้องทรัพยากรของกิจการจากผลกระทบที่ไม่น่าพอใจของปัจจัยเชิงเศรษฐกิจ เช่น การเปลี่ยนแปลงราคาและการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยี และทำให้มั่นใจว่า กิจการปฏิบัติตามกฎหมาย ระเบียบ และข้อกำหนดตามสัญญาที่ต้องปฏิบัติ

สารบัญ

จากย่อหน้าที

บทที่ 2 ลักษณะเชิงคุณภาพของข้อมูลทางการเงินที่มีประโยชน์

บทนำ	2.1
ลักษณะเชิงคุณภาพของข้อมูลทางการเงินที่มีประโยชน์	2.4
ลักษณะเชิงคุณภาพพื้นฐาน	2.5
ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ	2.6
ความมีสาระสำคัญ	2.11
ความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม	2.12
การใช้ลักษณะเชิงคุณภาพพื้นฐาน	2.20
ลักษณะเชิงคุณภาพเสริม	2.23
ความสามารถเปรียบเทียบได้	2.24
ความสามารถพิสูจน์ยืนยันได้	2.30
ความทันเวลา	2.33
ความสามารถเข้าใจได้	2.34
การใช้ลักษณะเชิงคุณภาพเสริม	2.37
ข้อจำกัดด้านต้นทุนต่อการรายงานทางการเงินที่มีประโยชน์	2.39

บทนำ

- 2.1 ลักษณะเชิงคุณภาพของข้อมูลทางการเงินที่มีประโยชน์ซึ่งอธิบายในบทนี้ระบุประเภทของข้อมูลที่เป็นไปได้ที่จะมีประโยชน์ที่สุดสำหรับผู้ลงทุน ผู้ให้กู้ยืมและเจ้าหนี้อื่นทั้งในปัจจุบันและในอนาคต เพื่อใช้ตัดสินใจเกี่ยวกับกิจการที่เสนอรายงานโดยพิจารณาจากข้อมูลในรายงานทางการเงินของกิจการ (ข้อมูลทางการเงิน)
- 2.2 รายงานทางการเงินให้ข้อมูลเกี่ยวกับทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจของกิจการที่เสนอรายงาน สิทธิเรียกร้องต่อกิจการที่เสนอรายงาน และผลกระทบของรายการและเหตุการณ์และสถานการณ์อื่นที่เปลี่ยนแปลงทรัพยากรและสิทธิเรียกร้องเหล่านั้น (กรอบแนวคิดกล่าวถึงข้อมูลนี้ ว่าเป็นข้อมูลเกี่ยวกับปรากฏการณ์เชิงเศรษฐกิจ) รายงานทางการเงินบางฉบับยังรวมเอกสารคำอธิบายเกี่ยวกับความคาดหวังและกลยุทธ์ของฝ่ายบริหารสำหรับกิจการที่เสนอรายงานและข้อมูลประเภทอื่นที่มองไปในอนาคตไว้ด้วย
- 2.3 ลักษณะเชิงคุณภาพของข้อมูลทางการเงินที่มีประโยชน์ ใช้กับข้อมูลทางการเงินที่ให้ในงบการเงิน ตลอดจนข้อมูลทางการเงินที่ให้โดยวิธีอื่น ต้นทุนซึ่งเป็นข้อจำกัดเสมอของความสามารถของกิจการที่เสนอรายงานในการให้ข้อมูลทางการเงินที่มีประโยชน์ก็นำไปใช้ในลักษณะเดียวกัน อย่างไรก็ตาม ข้อควรพิจารณาในการนำลักษณะเชิงคุณภาพและข้อจำกัดด้านต้นทุนไปใช้ อาจแตกต่างกันตามประเภทของข้อมูลที่แตกต่างกัน เช่น การใช้ลักษณะเชิงคุณภาพและข้อจำกัดด้านต้นทุนกับข้อมูลที่มองไปในอนาคตอาจแตกต่างจากการใช้กับข้อมูลเกี่ยวกับทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจและสิทธิเรียกร้องในปัจจุบันและการใช้กับการเปลี่ยนแปลงทรัพยากรและสิทธิเรียกร้องเหล่านั้น

ลักษณะเชิงคุณภาพของข้อมูลทางการเงินที่มีประโยชน์

- 2.4 หากต้องการให้ข้อมูลทางการเงินมีประโยชน์ ข้อมูลนั้นต้องเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจและเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมของสิ่งที่ต้องการนำเสนอ ประโยชน์ของข้อมูลทางการเงินจะเพิ่มขึ้นถ้าข้อมูลนั้นเปรียบเทียบได้ พิสูจน์ยืนยันได้ ทันเวลาและเข้าใจได้
- ลักษณะเชิงคุณภาพพื้นฐาน**
- 2.5 ลักษณะเชิงคุณภาพพื้นฐานคือ ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจและความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม
- ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ**
- 2.6 ข้อมูลทางการเงินที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจสามารถทำให้ผู้ใช้ตัดสินใจแตกต่างไป ข้อมูลอาจ

เป็นเพียงร่างแรกเท่านั้น และอยู่ระหว่างการนำเสนอคณะกรรมการอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ในภายหลัง สามารถทำให้การตัดสินใจแตกต่างไปแม้ว่าผู้ใช้บางรายเลือกที่จะไม่ใช้ประโยชน์จากข้อมูลหรือได้รับทราบข้อมูลแล้วจากแหล่งอื่นแล้ว

- 2.7 ข้อมูลทางการเงินสามารถทำให้การตัดสินใจแตกต่างไปได้ ถ้าข้อมูลมีคุณค่าทางการพยากรณ์ คุณค่าทางการยืนยันหรือทั้ง 2 ลักษณะ
- 2.8 ข้อมูลทางการเงินมีคุณค่าทางการพยากรณ์ ถ้าข้อมูลนั้นสามารถใช้เป็นข้อมูลนำเข้าสู่กระบวนการที่ผู้ใช้ใช้ในการพยากรณ์ผลลัพธ์ในอนาคต ข้อมูลทางการเงินไม่จำเป็นต้องเป็นค่าพยากรณ์หรือการคาดการณ์จึงจะถือว่ามีความคุณค่าทางการพยากรณ์ ผู้ใช้ใช้ข้อมูลทางการเงินที่มีคุณค่าทางการพยากรณ์เพื่อทำการพยากรณ์ของผู้ใช้เอง
- 2.9 ข้อมูลทางการเงินมีคุณค่าทางการยืนยัน ถ้าข้อมูลนั้นให้ข้อมูลป้อนกลับเกี่ยวกับ (การยืนยันหรือการเปลี่ยนแปลง) การประเมินในอดีต
- 2.10 คุณค่าทางการพยากรณ์และคุณค่าทางการยืนยันของข้อมูลทางการเงินมีความสัมพันธ์กัน ข้อมูลที่มีคุณค่าทางการพยากรณ์มักมีคุณค่าทางการยืนยันด้วย เช่น ข้อมูลรายได้สำหรับปีปัจจุบันซึ่งสามารถใช้เป็นเกณฑ์สำหรับพยากรณ์รายได้ในปีต่อไป และยังสามารถเปรียบเทียบกับข้อมูลรายได้สำหรับปีปัจจุบันจากการพยากรณ์ที่ทำตั้งแต่ปีก่อนๆ ได้ด้วย ผลของการเปรียบเทียบดังกล่าวสามารถช่วยผู้ใช้แก้ไขและปรับปรุงกระบวนการต่างๆ ที่ใช้ในการพยากรณ์ในอดีต

ความมีสาระสำคัญ

- 2.11 ข้อมูลมีสาระสำคัญหากการละเว้นการแสดงผลหรือการแสดงผลผิดอาจมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของผู้ใช้หลักของรายงานทางการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป (ดูย่อหน้า 1.5) ที่ตัดสินใจโดยใช้ข้อมูลทางการเงินเกี่ยวกับกิจการที่เสนอรายงานกิจการใดกิจการหนึ่ง กล่าวอีกนัยหนึ่ง ความมีสาระสำคัญเป็นลักษณะเฉพาะกิจการของความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจที่อิงกับลักษณะหรือขนาดของรายการหรือทั้งลักษณะและขนาดของรายการซึ่งมีความสัมพันธ์กับข้อมูลในบริบทของรายงานทางการเงินของกิจการแต่ละแห่ง ดังนั้น คณะกรรมการไม่อาจกำหนดเกณฑ์ขั้นต่ำเชิงปริมาณสำหรับความมีสาระสำคัญที่เหมาะสมกับทุกกรณีหรือกำหนดได้ว่าอะไรอาจมีสาระสำคัญในสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง

ความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม

- 2.12 รายงานทางการเงินเป็นตัวแทนปรากฏการณ์เชิงเศรษฐกิจในรูปของข้อความและตัวเลข ข้อมูลทางการเงินที่มีประโยชน์ต้องไม่เป็นเพียงตัวแทนปรากฏการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ แต่ต้องเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมของปรากฏการณ์ที่ข้อมูลนั้นนำเสนอด้วย ในหลายสถานการณ์ เนื้อหาสาระของปรากฏการณ์เชิงเศรษฐกิจกับรูปแบบตามกฎหมายเหมือนกัน หากเนื้อหาแตกต่างจากรูปแบบ การให้ข้อมูลเพียงรูปแบบตามกฎหมายจะไม่ใช่ตัวแทนอันเที่ยงธรรมของปรากฏการณ์เชิงเศรษฐกิจ (ดูย่อหน้า 4.59 – 4.62)
- 2.13 ในการเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมอย่างสมบูรณ์ ภาพที่แสดงควรมี 3 ลักษณะคือ ครบถ้วน เป็น

- เป็นเพียงร่างแรกเท่านั้น และอยู่ระหว่างการนำเสนอคณะกรรมการอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ในภายหลัง
- กลาง และปราศจากข้อผิดพลาด ทั้งนี้ความสมบูรณ์เกิดขึ้นได้ยากหรืออาจไม่เกิดขึ้นเลย
- วัตถุประสงค์ของคณะกรรมการ คือการทำให้ข้อมูลมีคุณภาพดังกล่าวมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้
- 2.14 ภาพที่ครบถ้วนจะรวมข้อมูลทั้งหมดที่จำเป็นสำหรับผู้ใช้ เพื่อให้เข้าใจปรากฏการณ์ที่ภาพนั้นแสดง รวมถึงการให้ความหมายและคำอธิบายที่จำเป็นทั้งหมด เช่น ภาพที่ครบถ้วนของกลุ่มสินทรัพย์ อย่างน้อยที่สุด ควรรวมการให้ความหมายของลักษณะของสินทรัพย์ในกลุ่ม ภาพที่เป็นตัวเลขของสินทรัพย์ทั้งหมดในกลุ่มและการให้ความหมายของภาพที่เป็นตัวเลขของสินทรัพย์เป็นตัวแทน (เช่น ต้นทุนเริ่มแรก ต้นทุนที่ปรับปรุงหรือมูลค่ายุติธรรม) ในบางรายการ ภาพที่ครบถ้วนอาจเป็นคำอธิบายของข้อเท็จจริงที่มีนัยสำคัญเกี่ยวกับคุณภาพและลักษณะของรายการต่าง ๆ ปัจจัยและสถานการณ์ที่อาจกระทบคุณภาพและลักษณะของรายการเหล่านั้นและกระบวนการที่ใช้ในการกำหนดภาพที่เป็นตัวเลข
- 2.15 ภาพที่เป็นกลางคือภาพที่ปราศจากอคติในการเลือกหรือนำเสนอข้อมูลทางการเงิน ภาพที่เป็นกลางเป็นภาพที่ไม่เอนเอียง ไม่มีการให้ความสำคัญ ไม่มีการเน้นหรือไม่มีการยกเลิกการเน้นหรือไม่ถูกตกแต่งในลักษณะอื่นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มความน่าเชื่อถือที่ผู้ใช้จะพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจข้อมูลทางการเงิน ข้อมูลที่เป็นกลางไม่ได้หมายถึงข้อมูลที่ไม่มีความประนีประนอมหรือไม่มีความผิดพลาดหรืออคติ ในทางตรงข้าม ข้อมูลทางการเงินที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจโดยนิยามแล้ว สามารถทำให้ผู้ใช้ตัดสินใจแตกต่างไป
- 2.16 ความเป็นกลางสนับสนุนโดยการใช้ความระมัดระวัง ความระมัดระวังคือ การใช้ความระมัดระวังเมื่อตัดสินใจภายใต้ความไม่แน่นอน การใช้ความระมัดระวังหมายความว่า สินทรัพย์และรายได้ไม่สูงเกินไป และหนี้สินและค่าใช้จ่ายไม่ต่ำเกินไป ในทำนองเดียวกัน การใช้ความระมัดระวังไม่อนุญาตให้แสดงสินทรัพย์และรายได้ต่ำเกินไปหรือแสดงหนี้สินและค่าใช้จ่ายสูงเกินไปเพราะการแสดงรายการผิดพลาดทำให้การแสดงรายได้สูงเกินไปหรือการแสดงค่าใช้จ่ายต่ำเกินไปในงวดอนาคต
- 2.17 การใช้ความระมัดระวังไม่ได้หมายความว่าโดยนัยถึงความต้องการไม่ให้สมมาตรกัน ตัวอย่างความต้องการที่เป็นระบบให้มีหลักฐานที่น่าเชื่อถือเพื่อสนับสนุนการรับรู้สินทรัพย์หรือรายได้มากกว่ารับรู้หนี้สินหรือค่าใช้จ่าย อสมมาตรนั้นไม่ใช่ลักษณะเชิงคุณภาพของข้อมูลทางการเงินที่มีประโยชน์ แต่กระนั้น มาตรฐานบางฉบับอาจมีข้อกำหนดที่สมมาตรหากกรณีนี้เป็นผลที่ตามมาของการตัดสินใจที่ตั้งใจเลือกข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจมากที่สุดที่เป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมถึงรายการที่ต้องเป็นตัวแทน
- 2.18 การเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมไม่ได้หมายความว่ามีความถูกต้องทุกลักษณะ การปราศจากข้อผิดพลาด หมายความว่า ไม่มีข้อผิดพลาดหรือการละเว้นการให้ความหมายของปรากฏการณ์และไม่มีข้อผิดพลาดในกระบวนการเลือกและประยุกต์กระบวนการที่ใช้ในการจัดทำข้อมูลที่ยังอยู่ในบริบทนี้ การปราศจากข้อผิดพลาดไม่ได้หมายความว่า ถูกต้องสมบูรณ์ทุกลักษณะ เช่น ประมาณการราคาหรือมูลค่าที่ไม่สามารถสังเกตได้ ไม่สามารถพิจารณาได้ว่า ประมาณการนั้นถูกต้องหรือไม่ถูกต้อง แต่ประมาณการนั้นสามารถเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมได้หากมีการอธิบายอย่างชัดเจนและถูกต้องว่า จำนวนเงินนั้นได้มาจากประมาณการ มีการอธิบายถึงลักษณะ

เป็นเพียงร่างแรกเท่านั้น และอยู่ระหว่างการนำเสนอคณะกรรมการอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ในภายหลัง และข้อจำกัดของกระบวนการประมาณการ และอธิบายว่าไม่มีข้อผิดพลาดในการเลือกและประยุกต์กระบวนการที่เหมาะสมเพื่อพัฒนาประมาณการนั้น

- 2.19 เมื่อจำนวนเงินที่เป็นตัวเงินในรายงานทางการเงินไม่สามารถสังเกตได้โดยตรงและต้องใช้ประมาณการแทน ความไม่แน่นอนของการวัดมูลค่าจะเกิดขึ้น การใช้ประมาณการอย่างมีเหตุผลเป็นส่วนสำคัญของการจัดทำข้อมูลทางการเงินและไม่ทำให้ความมีประโยชน์ของข้อมูลต่ำลงหากประมาณการได้อธิบายชัดเจนและแม่นยำแล้ว แม้ระดับความไม่แน่นอนสูงของการวัดมูลค่าไม่จำเป็นต้องกีดกันให้ประมาณการนั้นให้ข้อมูลที่ไม่เป็นประโยชน์ (ย่อหน้าที่ 2.22)

การใช้ลักษณะเชิงคุณภาพพื้นฐาน

- 2.20 ข้อมูลต้องมีทั้งความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจและความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมจึงจะเป็นข้อมูลที่มีประโยชน์ ไม่ว่าตัวแทนอันเที่ยงธรรมของปรากฏการณ์ที่ไม่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจหรือตัวแทนที่ไม่เที่ยงธรรมของปรากฏการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจก็ไม่ช่วยให้ผู้ใช้ตัดสินใจได้อย่างดี
- 2.21 กระบวนการที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากที่สุดสำหรับการใช้ลักษณะเชิงคุณภาพพื้นฐานมักจะเป็นดังนี้ (ขึ้นอยู่กับผลกระทบของลักษณะเสริมและข้อจำกัดด้านต้นทุนที่ไม่นำมาพิจารณาในตัวอย่างนี้) ลำดับแรก ระบุปรากฏการณ์เชิงเศรษฐกิจที่สามารถจะเป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้ข้อมูลทางการเงินของกิจการที่เสนอรายงาน ลำดับที่สอง ระบุประเภทของข้อมูลเกี่ยวกับปรากฏการณ์นั้นซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจมากที่สุดหากข้อมูลนั้นมีพร้อมและสามารถเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม ลำดับที่สาม กำหนดว่าข้อมูลมีพร้อมหรือไม่และสามารถเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมหรือไม่ หากเป็นเช่นนั้น กระบวนการเพื่อให้ได้มาซึ่งลักษณะเชิงคุณภาพพื้นฐานสิ้นสุด ณ จุดนั้น หากไม่เป็นเช่นนั้น ต้องปฏิบัติตามกระบวนการอีกครั้งกับประเภทข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจมากที่สุดรองลงไป
- 2.22 ในการบางกรณี การได้มาซึ่งลักษณะเชิงคุณภาพพื้นฐานลักษณะหนึ่งแตกต่างกับการสูญเสียลักษณะเชิงคุณภาพอย่างหนึ่งอาจจำเป็นเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ของการรายงานทางการเงิน ซึ่งคือ ให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์เกี่ยวกับปรากฏการณ์เชิงเศรษฐกิจ ตัวอย่าง ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจมากที่สุดเกี่ยวกับปรากฏการณ์หนึ่งอาจเป็นประมาณการที่ไม่แน่นอนสูง ในบางกรณีระดับความไม่แน่นอนของการวัดมูลค่าที่เกี่ยวข้องกับการประมาณการอาจสูงมากจนเกิดข้อสงสัยว่า ประมาณจะเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมอย่างเพียงพอของปรากฏการณ์นั้นหรือไม่ ในกรณีดังกล่าว ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ที่สุดอาจเป็นประมาณการที่ไม่แน่นอนสูงพร้อมคำอธิบายประมาณการและความไม่แน่นอนที่กระทบประมาณการนั้น ในกรณีอื่น หากข้อมูลนั้นไม่เป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมเพียงพอของปรากฏการณ์ ข้อมูลที่เป็นประโยชน์มากที่สุดอาจรวมประมาณการอีกประเภทที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจน้อยลงเล็กน้อยแต่ความไม่แน่นอนของการวัดมูลค่าต่ำกว่า ในสถานการณ์ที่จำกัดนั้น บางครั้งอาจจำเป็นต้องให้ข้อมูลที่ไม่เชื่อตามประมาณการเดียว

ลักษณะเชิงคุณภาพเสริม

- 2.23 ความสามารถเปรียบเทียบได้ ความสามารถพิสูจน์ยืนยันได้ ความทันเวลาและความสามารถเข้าใจได้ เป็นลักษณะเชิงคุณภาพที่เสริมความมีประโยชน์ของข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ และเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม ลักษณะเชิงคุณภาพเสริมยังอาจช่วยกำหนดว่าต้องใช้แนวทางใดใน 2 แนวทางเพื่อแสดงภาพปรากฏการณ์หากพิจารณาได้ว่า ทั้ง 2 แนวทางเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจและเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมเท่าเทียมกัน

ความสามารถเปรียบเทียบได้

- 2.24 การตัดสินใจของผู้ใช้เกี่ยวข้องกับการเลือกระหว่างทางเลือกต่าง ๆ เช่น การขายหรือถือเงินลงทุน หรือการลงทุนในกิจการแห่งหนึ่งหรืออีกแห่ง ดังนั้น ข้อมูลเกี่ยวกับกิจการที่เสนอรายงานจะมีประโยชน์มากขึ้นหากข้อมูลนั้นสามารถเปรียบเทียบได้กับข้อมูลที่คล้ายกันเกี่ยวกับกิจการอื่น และสามารถเปรียบเทียบได้กับข้อมูลที่คล้ายกันเกี่ยวกับกิจการเดียวกันนั้นสำหรับรอบระยะเวลาอื่นหรือ ณ วันที่อื่น
- 2.25 ความสามารถเปรียบเทียบได้เป็นลักษณะเชิงคุณภาพที่ช่วยให้ผู้ใช้สามารถระบุและเข้าใจความเหมือนหรือความแตกต่างของรายการต่าง ๆ ความสามารถเปรียบเทียบได้ไม่เหมือนลักษณะเชิงคุณภาพอื่นคือไม่สัมพันธ์กับรายการเดียว การเปรียบเทียบต้องมีอย่างน้อย 2 รายการ
- 2.26 แม้ความสม่ำเสมอจะสัมพันธ์กับความสามารถเปรียบเทียบได้แต่ไม่เหมือนกัน ความสม่ำเสมอหมายถึง การใช้วิธีเดียวกันกับรายการเดียวกันไม่ว่าจากรอบระยะเวลาสู่รอบระยะเวลาภายในกิจการที่เสนอรายงานแห่งหนึ่งหรือในรอบระยะเวลาใดรอบระยะเวลาหนึ่งระหว่างกิจการหลายแห่ง ความสามารถเปรียบเทียบได้เป็นเป้าหมาย ความสม่ำเสมอช่วยให้บรรลุเป้าหมายนั้น
- 2.27 ความสามารถเปรียบเทียบได้ไม่ใช่ความเป็นแบบแผนเดียวกัน ในการทำให้ข้อมูลสามารถเปรียบเทียบได้ สิ่งที่เหมือนกันต้องดูเหมือนกันและสิ่งที่แตกต่างกันต้องดูแตกต่างกัน ความสามารถเปรียบเทียบได้ของข้อมูลทางการเงินไม่ได้เพิ่มขึ้นด้วยการทำให้สิ่งที่ไม่เหมือนกันดูเหมือนกันหรือการทำให้สิ่งที่เหมือนกันดูแตกต่างกัน
- 2.28 ความสามารถเปรียบเทียบได้ในระดับหนึ่งมีความเป็นไปได้ที่จะได้มาโดยการทำให้เป็นไปตามลักษณะเชิงคุณภาพพื้นฐาน ความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมของปรากฏการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจต้องมีความสามารถเปรียบเทียบได้ในระดับหนึ่งกับความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมของปรากฏการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเชิงเศรษฐกิจที่คล้ายคลึงกันของกิจการที่เสนอรายงานอีกแห่งหนึ่ง
- 2.29 แม้ปรากฏการณ์เชิงเศรษฐกิจปรากฏการณ์หนึ่งสามารถเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมในหลายลักษณะ การอนุญาตให้เลือกใช้วิธีการบัญชีต่าง ๆ สำหรับปรากฏการณ์เชิงเศรษฐกิจที่เหมือนกัน จะทำให้ความสามารถเปรียบเทียบได้ลดลง

ความสามารถพิสูจน์ยืนยันได้

เป็นเพียงร่างแรกเท่านั้น และอยู่ระหว่างการนำเสนอคณะกรรมการอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ในภายหลัง

- 2.30 ความสามารถพิสูจน์ยืนยันได้ช่วยให้ความเชื่อมั่นแก่ผู้ใช่ว่าข้อมูลเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมของปรากฏการณ์เชิงเศรษฐกิจที่กิจการนำเสนอ ความสามารถพิสูจน์ยืนยันได้หมายความว่า ผู้สังเกตการณ์รายต่าง ๆ ที่มีความรอบรู้และมีความเป็นอิสระสามารถได้ข้อสรุปตรงกันแต่ไม่จำเป็นต้องเป็นข้อตกลงอย่างสมบูรณ์ว่า ภาพนั้นเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม ข้อมูลเชิงปริมาณที่สามารถพิสูจน์ยืนยันได้ไม่จำเป็นต้องเป็นประมาณการ ณ จุดเดียว จำนวนเงินต่าง ๆ ที่เป็นไปได้ ซึ่งแสดงเป็นช่วงและความน่าจะเป็นที่เกี่ยวข้องเป็นข้อมูลที่สามารถพิสูจน์ยืนยันได้เช่นกัน
- 2.31 ความสามารถพิสูจน์ยืนยันได้อาจเป็นทางตรงหรือทางอ้อม ความสามารถพิสูจน์ยืนยันได้ทางตรงหมายความว่า การพิสูจน์จำนวนหรือการเป็นตัวแทนอื่นด้วยการสังเกตโดยตรง เช่น การนับเงินสด การพิสูจน์ทางอ้อมหมายถึง การตรวจสอบปัจจัยนำเข้าแบบจำลอง สูตร หรือการใช้เทคนิคอื่นและคำนวณผลลัพธ์อีกครั้งด้วยระเบียบวิธีที่เหมือนกัน เช่น การพิสูจน์มูลค่าตามบัญชีของสินค้าคงเหลือด้วยการตรวจสอบปัจจัยนำเข้า (ปริมาณและต้นทุน) และคำนวณสินค้าคงเหลือปลายงวดอีกครั้งด้วยข้อสมมติการหมุนเวียนต้นทุนวิธีเดียวกัน (เช่น ใช้วิธีเข้าก่อน ออกก่อน)
- 2.32 การพิสูจน์คำอธิบายและข้อมูลทางการเงินที่มองไปในอนาคตบางอย่างอาจเป็นไปได้จนกว่าอนาคตจะมาถึง ซึ่งบางครั้งอาจพิสูจน์ไม่ได้เลย ในการช่วยผู้ใช้ตัดสินใจว่า ผู้ใช้ต้องการใช้ข้อมูลนั้นหรือไม่ ปกติจำเป็นต้องเปิดเผยข้อสมมติที่ใช้ในการจัดทำข้อมูลนั้น วิธีรวบรวมข้อมูลและปัจจัยและสภาพแวดล้อมอื่นที่สนับสนุนข้อมูลนั้น

ความทันเวลา

- 2.33 ความทันเวลา หมายถึง การมีข้อมูลพร้อมให้ผู้ตัดสินใจทันเวลาที่ข้อมูลสามารถมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ โดยทั่วไป ข้อมูลยิ่งย้อนอดีตนานขึ้น ข้อมูลยิ่งมีประโยชน์น้อยลง แต่ข้อมูลบางอย่างอาจยังถือว่าทันเวลาไปเป็นระยะเวลาอันหลังสิ้นรอบระยะเวลารายงาน ด้วยเหตุผลเช่น ผู้ใช้บางรายอาจจำเป็นต้องระบุและประเมินแนวโน้มต่าง ๆ

ความสามารถเข้าใจได้

- 2.34 การจัดประเภท การกำหนดลักษณะ และการนำเสนอข้อมูลอย่างชัดเจนและกระชับทำให้ข้อมูลนั้นสามารถเข้าใจได้
- 2.35 ปรากฏการณ์บางอย่างโดยลักษณะของปรากฏการณ์นั้นมีความซับซ้อนและไม่สามารถทำให้ง่ายต่อความเข้าใจ การไม่รวมข้อมูลเกี่ยวกับปรากฏการณ์นั้นในรายงานทางการเงินอาจทำให้ข้อมูลในรายงานทางการเงินง่ายต่อความเข้าใจ แต่รายงานทางการเงินนั้นจะไม่สมบูรณ์และอาจเป็นไปได้ที่จะทำให้เกิดความเข้าใจผิด
- 2.36 รายงานทางการเงินจัดทำเพื่อผู้ใช้ที่มีความรู้เกี่ยวกับกิจกรรมทางธุรกิจและกิจกรรมเชิงเศรษฐกิจอย่างมีเหตุผลและที่ทบทวนและวิเคราะห์ข้อมูลนั้นด้วยความหมั่นเพียร บางครั้ง แม้ผู้ใช้ที่หมั่นเพียรและได้รับทราบข้อมูลอย่างดีอาจจำเป็นต้องหาความช่วยเหลือของที่ปรึกษาเพื่อให้เข้าใจข้อมูลเกี่ยวกับปรากฏการณ์เชิงเศรษฐกิจที่ซับซ้อน

ร่าง กรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน

เป็นเพียงร่างแรกเท่านั้น และอยู่ระหว่างการนำเสนอคณะกรรมการอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ในภายหลัง

การใช้ลักษณะเชิงคุณภาพเสริม

- 2.37 ลักษณะเชิงคุณภาพเสริมต้องมีการนำมาใช้ให้มากที่สุดเท่าที่เป็นไปได้ อย่างไรก็ตาม ลักษณะเชิงคุณภาพเสริมไม่ว่าแต่ละลักษณะหรือเป็นกลุ่มไม่สามารถทำให้ข้อมูลมีประโยชน์ หากข้อมูลนั้นไม่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจหรือไม่เป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม
- 2.38 การใช้ลักษณะเชิงคุณภาพเสริมเป็นกระบวนการทำซ้ำที่ไม่ใช่การทำตามลำดับที่กำหนดไว้ บางครั้ง อาจต้องลดลักษณะเชิงคุณภาพเสริมหนึ่งเพื่อใช้ลักษณะเชิงคุณภาพเสริมอีกลักษณะหนึ่งให้มากที่สุด เช่น การลดความสามารถเปรียบเทียบได้เป็นการชั่วคราวซึ่งเป็นผลของการใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับใหม่แบบเปลี่ยนทันทีเป็นต้นไปอาจคุ้มค่าเพื่อปรับปรุงความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจหรือความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมในระยะยาว การเปิดเผยข้อมูลที่เหมาะสมอาจขัดแย้งความไม่สามารถเปรียบเทียบได้ได้บางส่วน

ข้อจำกัดด้านต้นทุนต่อการรายงานทางการเงินที่มีประโยชน์

- 2.39 ต้นทุนเป็นข้อจำกัดเสมอของข้อมูลที่สามารถแสดงด้วยการรายงานทางการเงิน การรายงานข้อมูลทางการเงินมีต้นทุนและประเด็นสำคัญคือ ต้นทุนนั้นต้องคุ้มกับประโยชน์ของการรายงานข้อมูลนั้น ต้นทุนและประโยชน์ที่ต้องนำมาพิจารณาหลายประเภท
- 2.40 ผู้ให้ข้อมูลทางการเงินใช้ความพยายามส่วนใหญ่ไปกับการรวบรวม การประมวลผล การพิสูจน์ยืนยันข้อมูลทางการเงิน และการเผยแพร่ข้อมูลทางการเงิน แต่ในที่สุด ผู้ใช้เป็นผู้แบกรับต้นทุนในรูปของผลตอบแทนที่ลดลง ผู้ใช้ข้อมูลทางการเงินยังมีต้นทุนการวิเคราะห์และการตีความข้อมูลที่แสดงไว้ด้วย หากไม่มีการแสดงข้อมูลที่จำเป็น ผู้ใช้มีต้นทุนเพิ่มขึ้นเพื่อให้ได้รับข้อมูลนั้นจากแหล่งอื่นหรือประมาณข้อมูลนั้นขึ้นเอง
- 2.41 การรายงานข้อมูลทางการเงินที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจและเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมของข้อมูลที่นำเสนอช่วยให้ผู้ใช้ตัดสินใจด้วยความเชื่อมั่นยิ่งขึ้น ซึ่งส่งผลให้การทำหน้าที่ของตลาดทุนมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นและต้นทุนเงินทุนต่ำลงสำหรับเศรษฐกิจในภาพรวม ผู้ลงทุน ผู้ให้กู้และเจ้าหนี้อื่นแต่ละรายยังได้รับประโยชน์จากการตัดสินใจบนพื้นฐานของข้อมูลที่ดียิ่งขึ้น อย่างไรก็ตาม เป็นไปไม่ได้ที่รายงานทางการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปจะให้ข้อมูลทั้งหมดที่ผู้ใช้ทุกคนพบว่ามีเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ
- 2.42 ในการใช้ข้อจำกัดด้านต้นทุน คณะกรรมการประเมินว่าประโยชน์ของการรายงานข้อมูลบางเรื่องมีความเป็นไปได้ที่จะคุ้มกับต้นทุนที่เกิดขึ้นเพื่อแสดงและใช้ข้อมูลนั้นหรือไม่ เมื่อคณะกรรมการใช้ข้อจำกัดด้านต้นทุนในการพัฒนามาตรฐานการรายงานทางการเงินที่นำเสนอ คณะกรรมการขอข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลทางการเงิน ผู้ใช้ ผู้สอบบัญชี นักวิชาการและบุคคลอื่นเกี่ยวกับลักษณะและปริมาณของประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับและต้นทุนที่คาดว่าจะเกิดของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนั้น ในสถานการณ์ส่วนใหญ่ การประเมินจะอิงกับข้อมูลทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

เป็นเพียงร่างแรกเท่านั้น และอยู่ระหว่างการนำเสนอคณะกรรมการอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ในภายหลัง

- 2.43 การประเมินต้นทุนและประโยชน์ของการรายงานข้อมูลทางการเงินรายการใดรายการหนึ่งโดยมีผู้ประเมินหลายคนจะได้ผลการประเมินที่แตกต่างกัน เนื่องจากเป็นดุลพินิจของแต่ละบุคคล คณะกรรมการฯ จึงพยายามที่จะพิจารณาต้นทุนและประโยชน์ที่เกี่ยวข้องกับการรายงานทางการเงินโดยทั่วไปและไม่เพียงเกี่ยวข้องกับกิจการที่เสนอรายงานแต่ละกิจการ ทั้งนี้ไม่ได้หมายความว่า การประเมินต้นทุนและประโยชน์จะสนับสนุนการใช้ข้อกำหนดการรายงานที่เหมือนกันสำหรับทุกกิจการได้เสมอไป การใช้ข้อกำหนดที่แตกต่างกันอาจเหมาะสมเพราะขนาดที่แตกต่างกันของกิจการต่างๆ แนวทางที่แตกต่างกันในการระดมทุน (ผ่านสาธารณะชนหรือเอกชน) ความต้องการของผู้ใช้ต่างๆ ที่แตกต่างกันหรือปัจจัยอื่น

ร่าง กรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน
เป็นเพียงร่างแรกเท่านั้น และอยู่ระหว่างการนำเสนอคณะกรรมการอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ในภายหลัง

สารบัญ

จากย่อหน้าที

บทที่ 3 งบการเงินและกิจการที่เสนอรายงาน

งบการเงิน	3.1
วัตถุประสงค์และขอบเขตของงบการเงิน	3.2
รอบระยะเวลารายงาน	3.4
มุมมองที่ปรับใช้ในงบการเงิน	3.8
ข้อสมมติการดำเนินงานต่อเนื่อง	3.9
กิจการที่เสนอรายงาน	3.10
งบการเงินรวมและงบการเงินที่ไม่ใช่งบการเงินรวม	3.15

งบการเงิน

- 3.1 บทที่ 1 และ 2 อภิปรายข้อมูลที่รายงานทางการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป และบทที่ 3-8 อภิปรายข้อมูลที่ให้ในงบการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป ซึ่งเป็นรูปแบบเฉพาะของรายงานทางการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป งบการเงิน ให้ข้อมูลเกี่ยวกับทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจของกิจการที่เสนอรายงาน สิทธิเรียกร้องต่อกิจการที่เสนอรายงาน และการเปลี่ยนแปลงของทรัพยากรและสิทธิเรียกร้องเหล่านั้นที่เป็นไปตามนิยามขององค์ประกอบของงบการเงิน (ตารางที่ 4.1)

วัตถุประสงค์และขอบเขตของงบการเงิน

- 3.2 วัตถุประสงค์ของงบการเงินคือ การให้ข้อมูลเกี่ยวกับ สินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้ และค่าใช้จ่าย ของกิจการที่เสนอรายงาน ซึ่งเป็นข้อมูลที่มีประโยชน์ต่อผู้ใช้งบการเงินในการประเมินอนาคตสำหรับกระแสเงินสดรับสุทธิในอนาคตสู่กิจการและการประเมินความรับผิดชอบตามหน้าที่ของฝ่ายบริหารต่อทรัพยากรของกิจการ (ย่อหน้าที่ 1.3)
- 3.3 ข้อมูลนั้นปรากฏใน
- 3.3.1 งบแสดงฐานะการเงินโดยการรับรู้สินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ
 - 3.3.2 งบแสดงผลการดำเนินงานทางการเงิน
 - 3.3.3 ในงบอื่นและหมายเหตุประกอบงบการเงินโดยการนำเสนอและเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับ
 - 3.3.3.1 สินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้และค่าใช้จ่ายที่รับรู้ (ย่อหน้าที่ 5.1) รวมถึงข้อมูลลักษณะและความเสี่ยงที่เกิดจากสินทรัพย์และหนี้สินที่รับรู้
 - 3.3.3.2 สินทรัพย์และหนี้สินที่ยังไม่รับรู้ (ย่อหน้าที่ 5.6) รวมถึงข้อมูลลักษณะและความเสี่ยงที่เกิดจากรายการนั้น
 - 3.3.3.3 กระแสเงินสด
 - 3.3.3.4 การสมทบจากและการจ่ายเงินให้ผู้ถือสิทธิเรียกร้องในส่วนของเจ้าของ
 - 3.3.3.5 วิธี ข้อสมมติ ดุลพินิจที่ใช้ประมาณการจำนวนที่นำเสนอหรือเปิดเผยและการเปลี่ยนแปลงวิธี ข้อสมมติและดุลพินิจนั้น

รอบระยะเวลารายงาน

- 3.4 งบการเงินจัดทำสำหรับรอบระยะเวลาที่ระบุ (รอบระยะเวลารายงาน) และให้ข้อมูลเกี่ยวกับ
- 3.4.1 สินทรัพย์และหนี้สินรวมถึงสินทรัพย์และหนี้สินที่ยังไม่รับรู้และส่วนของเจ้าของที่ปรากฏ ณ สิ้นรอบระยะเวลารายงานหรือระหว่างรอบระยะเวลารายงาน
 - 3.4.2 รายได้และค่าใช้จ่ายสำหรับรอบระยะเวลารายงาน

เป็นเพียงร่างแรกเท่านั้น และอยู่ระหว่างการนำเสนอคณะกรรมการอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ในภายหลัง

- 3.5 งบการเงินช่วยผู้ใช้งบการเงินระบุและประเมินการเปลี่ยนแปลงและแนวโน้มต่าง ๆ และให้ข้อมูลเปรียบเทียบอย่างน้อยที่สุดสำหรับรอบระยะเวลารายงาน 1 รอบก่อนรอบปัจจุบัน
- 3.6 ข้อมูลเกี่ยวกับรายการในอนาคตที่เป็นไปได้และเหตุการณ์อื่นในอนาคตที่เป็นไปได้ (ข้อมูลการมองอนาคต) ให้รวมในงบการเงินหากข้อมูล
- 3.6.1 เกี่ยวกับสินทรัพย์หรือหนี้สินของกิจการรวมถึงสินทรัพย์หรือหนี้สินที่ยังไม่รับรู้หรือส่วนของเจ้าของที่ปรากฏอยู่ ณ สิ้นรอบระยะเวลารายงานหรือระหว่างรอบระยะเวลารายงานหรือรายได้หรือค่าใช้จ่ายสำหรับรอบระยะเวลารายงาน
- 3.6.2 เป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้งบการเงิน
- ตัวอย่าง หากสินทรัพย์หรือหนี้สินวัดมูลค่าด้วยประมาณการกระแสเงินสดในอนาคต ข้อมูลเกี่ยวกับประมาณการกระแสเงินสดในอนาคตอาจช่วยผู้ใช้งบการเงินให้เข้าใจค่าวัดที่รายงานไว้ ปกติงบการเงินไม่ให้ข้อมูลการมองอนาคตประเภทอื่น ตัวอย่าง เอกสารเชิงอธิบายเกี่ยวกับความคาดหวังและกลยุทธ์ของฝ่ายบริหารสำหรับกิจการที่เสนอรายงาน
- 3.7 งบการเงินให้ข้อมูลรายการและเหตุการณ์อื่นที่เกิดขึ้นหลังจากสิ้นรอบระยะเวลารายงานหากการให้ข้อมูลนั้นจำเป็นต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ของงบการเงิน (ย่อหน้าที่ 3.2)

มุมมองที่ปรับใช้ในงบการเงิน

- 3.8 งบการเงินให้ข้อมูลเกี่ยวกับรายการและเหตุการณ์อื่นที่พิจารณาจากมุมมองของกิจการในภาพรวม ไม่ใช่จากมุมมองของกลุ่มหนึ่งของผู้ลงทุน ผู้ให้กู้ยืมหรือเจ้าหนี้อื่น ในปัจจุบันหรือในอนาคต เฉพาะกลุ่มหนึ่ง

ข้อสมมติการดำเนินงานต่อเนื่อง

- 3.9 ปกติงบการเงินจัดทำตามข้อสมมติว่า กิจการที่เสนอรายงานเป็นการดำเนินงานต่อเนื่องและจะดำเนินงานต่อไปในอนาคตที่คาดการณ์ได้ กรอบแนวคิดจึงสมมติว่า กิจการไม่ตั้งใจและไม่จำเป็นต้องชำระบัญชีหรือหยุดการค้า หากความตั้งใจหรือความจำเป็นเกิดขึ้น งบการเงินอาจจัดทำด้วยเกณฑ์ที่แตกต่างและหากเป็นเช่นนั้น เกณฑ์นั้นต้องเปิดเผยในงบการเงิน

กิจการที่เสนอรายงาน

- 3.10 กิจการที่เสนอรายงานคือกิจการที่เลือกหรือต้องจัดทางการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป กิจการที่เสนอรายงานอาจเป็นกิจการเดียวหรือส่วนของกิจการหรือประกอบด้วยกิจการมากกว่า 1 แห่ง กิจการที่เสนอรายงานไม่จำเป็นต้องเป็นกิจการตามกฎหมาย
- 3.11 บางครั้งกิจการหนึ่ง (บริษัทใหญ่) มีอำนาจควบคุมกิจการอีกแห่งหนึ่ง (บริษัทย่อย) หากกิจการที่เสนอรายงานประกอบด้วยบริษัทใหญ่และบริษัทย่อยต่าง ๆ งบการเงินของกิจการที่เสนอรายงานเรียกว่า งบการเงินรวม (ย่อหน้าที่ 3.15-3.16) หากกิจการที่เสนอรายงานเป็นบริษัทใหญ่เท่านั้น งบการเงินของกิจการที่เสนอรายงานเรียกว่า งบการเงินที่ไม่ใช่งบการเงินรวม (ย่อ

เป็นเพียงร่างแรกเท่านั้น และอยู่ระหว่างการนำเสนอคณะกรรมการอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ในภายหลัง
หน้าที่ 3.17-3.18)

- 3.12 หากกิจการที่เสนอรายงานประกอบด้วยกิจการ 2 แห่งที่ไม่เกี่ยวข้องด้วยความสัมพันธ์บริษัทใหญ่-บริษัทย่อย งบการเงินของกิจการที่เสนอรายงานเรียกว่า งบการเงินแบบรวมรายการ
- 3.13 การกำหนดขอบเขตที่เหมาะสมของกิจการที่เสนอรายงานอาจทำได้ยากหากกิจการที่เสนอรายงาน
- 3.13.1 ไม่ใช่กิจการตามกฎหมาย และ
- 3.13.2 ไม่ประกอบด้วยกิจการตามกฎหมายที่เกี่ยวข้องด้วยความสัมพันธ์บริษัทใหญ่-บริษัทย่อย
- 3.14 ในกรณีดังกล่าว การกำหนดขอบเขตของกิจการที่เสนอรายงานผลักดันด้วยความต้องการข้อมูลของผู้ใช้หลักของงบการเงินของกิจการที่เสนอรายงาน ผู้ใช้ดังกล่าวต้องการข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจที่เป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมของรายการที่นำเสนอ ความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมกำหนดว่า
- 3.14.1 ขอบเขตของกิจการที่เสนอรายงานไม่มีชุดของกิจกรรมเชิงเศรษฐกิจที่กำหนดขึ้นเองหรือไม่สมบูรณ์
- 3.14.2 การรวมชุดของกิจกรรมเชิงเศรษฐกิจในขอบเขตของกิจการที่เสนอรายงานทำให้ข้อมูลเป็นกลาง
- 3.14.3 คำอธิบายว่าขอบเขตของกิจการที่เสนอรายงานกำหนดอย่างไรและกิจการที่เสนอรายงานประกอบด้วยหน่วยงานใด

งบการเงินรวมและงบการเงินที่ไม่ใช่งบการเงินรวม

- 3.15 งบการเงินรวมให้ข้อมูลเกี่ยวกับสินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้และค่าใช้จ่ายของบริษัทใหญ่และบริษัทย่อยแบบกิจการที่เสนอรายงานกิจการเดียว ข้อมูลนี้เป็นประโยชน์ต่อผู้ลงทุน เจ้าหนี้และเจ้าหนี้อื่นในปัจจุบันและในอนาคตของบริษัทใหญ่ในการประเมินอนาคตของกระแสเงินสดสุทธิในอนาคตที่เข้าสู่บริษัทใหญ่ เพราะกระแสเงินสดรับสุทธิของบริษัทใหญ่รวมถึงบริษัทย่อยจ่ายให้บริษัทใหญ่และการจ่ายนี้ขึ้นอยู่กับกระแสเงินสดสุทธิเข้าสู่บริษัทย่อย
- 3.16 งบการเงินรวมไม่ได้ออกแบบเพื่อให้ข้อมูลเฉพาะเกี่ยวกับสินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้ และค่าใช้จ่ายของบริษัทย่อยเฉพาะราย งบการเงินของบริษัทย่อยออกแบบเพื่อให้ข้อมูลนั้น
- 3.17 งบการเงินที่ไม่ใช่งบการเงินรวมออกแบบเพื่อให้ข้อมูลสินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้ และค่าใช้จ่ายของบริษัทใหญ่และไม่ให้ข้อมูลของบริษัทย่อย ข้อมูลนี้เป็นประโยชน์ต่อผู้ลงทุน เจ้าหนี้และเจ้าหนี้อื่นในปัจจุบันและในอนาคตของบริษัทใหญ่ เพราะ
- 3.17.1 ปกติ สิทธิเรียกร้องต่อบริษัทใหญ่ไม่ให้กับผู้ถือสิทธิเรียกร้องบริษัทย่อย และ
- 3.17.2 ในบางประเทศ จำนวนเงินที่จัดสรรได้ตามกฎหมายให้ผู้ถือสิทธิเรียกร้องส่วนของเจ้าของบริษัทใหญ่ขึ้นอยู่กับการจัดสรรสำรองของบริษัทใหญ่

เป็นเพียงร่างแรกเท่านั้น และอยู่ระหว่างการนำเสนอคณะกรรมการอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ในภายหลัง
แนวทางอีกแนวทางในการให้ข้อมูลสินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้ และค่าใช้จ่ายของ
บริษัทใหญ่เท่านั้นคือในหมายเหตุประกอบงบการเงินรวม

- 3.18 ปกติข้อมูลที่ปรากฏในงบการเงินที่ไม่ใช่งบการเงินรวมไม่เพียงพอברורความต้องการข้อมูลของ
ผู้ลงทุน เจ้าหนี้และเจ้าหนี้อื่นในปัจจุบันและในอนาคตของบริษัทใหญ่ ดังนั้น เมื่องบการเงินรวม
ต้องจัดทำ งบการเงินที่ไม่ใช่งบการเงินรวมไม่สามารถทำหน้าที่แทนงบการเงินรวมได้ แต่กระนั้น
บริษัทอาจต้องหรือเลือกจัดทำงบการเงินที่ไม่ใช่งบการเงินรวมเพิ่มจากงบการเงินรวม

สารบัญ

จากย่อหน้าที่

บทที่ 4 องค์ประกอบของงบการเงิน

บทนำ	4.1
คำนิยามของสินทรัพย์	4.3
สิทธิ	4.6
ความเป็นไปได้เพื่อผลิตประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ	4.14
การควบคุม	4.19
คำนิยามของหนี้สิน	4.26
ภาระผูกพัน	4.28
การโอนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจ	4.36
ภาระผูกพันในปัจจุบันที่เป็นผลของเหตุการณ์ในอดีต	4.42
สินทรัพย์และหนี้สิน	4.48
หน่วยทางบัญชี	4.48
สัญญาที่มีผลบังคับ	4.56
เนื้อหาของสิทธิตามสัญญาและภาระผูกพันตามสัญญา	4.59
คำนิยามส่วนของเจ้าของ	4.63
คำนิยามของรายได้และค่าใช้จ่าย	4.68

บทนำ

- 4.1 องค์ประกอบต่าง ๆ ที่นิยามในกรอบแนวคิดนี้คือ
- 4.1.1 สินทรัพย์ หนี้สิน และส่วนของเจ้าของที่เกี่ยวข้องกับฐานะการเงินของกิจการที่เสนอรายงาน และ
- 4.1.2 รายได้และค่าใช้จ่าย ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานทางการเงินของกิจการที่เสนอรายงาน
- 4.2 องค์ประกอบเหล่านี้เชื่อมโยงกับทรัพยากร สิทธิเรียกร้องและการเปลี่ยนแปลงทรัพยากรกับสิทธิเรียกร้องตามที่อธิบายในบทที่ 1 และคำนิยามตามตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 องค์ประกอบของงบการเงิน

รายการที่อธิบายในบทที่ 1	องค์ประกอบ	คำนิยามหรือคำอธิบาย
ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจ	สินทรัพย์	ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจในปัจจุบันที่กิจการควบคุมซึ่งเป็นผลของเหตุการณ์ในอดีต ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจคือ สิทธิที่มีความเป็นไปได้เพื่อการผลิตประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ
สิทธิเรียกร้อง	หนี้สิน	ภาระผูกพันในปัจจุบันของกิจการให้ออนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจซึ่งเป็นผลของเหตุการณ์ในอดีต
	ส่วนของเจ้าของ	ส่วนได้เสียคงเหลือในสินทรัพย์ของกิจการภายหลังหักหนี้สินทั้งหมดของกิจการ
การเปลี่ยนแปลงทรัพยากรและสิทธิเรียกร้องที่สะท้อนผลการดำเนินงานทางการเงิน	รายได้	การเพิ่มขึ้นของสินทรัพย์หรือการลดลงของหนี้สินที่ทำให้ส่วนของเจ้าของเพิ่มขึ้นที่ไม่ใช่รายการเกี่ยวกับการสมทบจากผู้ถือสิทธิเรียกร้องส่วนของเจ้าของ
	ค่าใช้จ่าย	การลดลงของสินทรัพย์หรือการเพิ่มขึ้นของหนี้สินที่ทำให้ส่วนของเจ้าของลดลงที่ไม่ใช่รายการเกี่ยวกับการจัดสรรให้ผู้ถือสิทธิเรียกร้องส่วนของเจ้าของ
การเปลี่ยนแปลงอื่นของทรัพยากรและสิทธิเรียกร้อง	-	การสมทบจากและการจัดสรรให้ผู้ถือสิทธิเรียกร้องส่วนของเจ้าของ
	-	การแลกเปลี่ยนสินทรัพย์หรือหนี้สินที่ไม่ทำให้ส่วนของเจ้าของเพิ่มขึ้นหรือลดลง

คำนิยามของสินทรัพย์

- 4.3 สินทรัพย์คือทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจในปัจจุบันที่กิจการควบคุมซึ่งเป็นผลของเหตุการณ์ในอดีต
- 4.4 ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจ คือ สิทธิที่มีความเป็นไปได้เพื่อการผลิตประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ
- 4.5 ในส่วนนี้อภิปรายลักษณะ 3 ลักษณะของคำนิยามต่อไปนี้
 - 4.5.1 สิทธิ (ดูย่อหน้าที่ 4.6 – 4.13)
 - 4.5.2 ความเป็นไปได้เพื่อการผลิตประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ (ดูย่อหน้าที่ 4.14 – 4.18) และ
 - 4.5.3 การควบคุม (ดูย่อหน้าที่ 4.19 – 4.25)

สิทธิ

- 4.6 สิทธิที่มีความเป็นไปได้ที่จะผลิตประโยชน์เชิงเศรษฐกิจมีหลายรูปแบบรวมถึง
 - 4.6.1 สิทธิที่เกิดภาระผูกพันกับอีกฝ่าย (ย่อหน้าที่ 4.39) เช่น
 - 4.6.1.1 สิทธิรับเงิน
 - 4.6.1.2 สิทธิรับสินค้าหรือบริการ
 - 4.6.1.3 สิทธิแลกเปลี่ยนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจกับกิจการอีกแห่งหนึ่งด้วยเงื่อนไขที่เป็นประโยชน์ เช่น สัญญาล่วงหน้าในการซื้อทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจหรือสิทธิเลือกซื้อทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจ
 - 4.6.1.4 สิทธิรับประโยชน์จากภาระผูกพันของกิจการอีกแห่งหนึ่งให้พร้อมโอนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจหากเหตุการณ์ที่ไม่แน่นอนในอนาคตเกิดขึ้น (ดูย่อหน้าที่ 4.37)
 - 4.6.2 สิทธิที่ไม่เกิดจากภาระผูกพันของกิจการอีกแห่ง เช่น
 - 4.6.2.1 สิทธิเหนือวัตถุทางกายภาพ เช่น ที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ และสินค้าคงเหลือ ตัวอย่างสิทธิดังกล่าว คือ สิทธิใช้วัตถุทางกายภาพหรือสิทธิรับประโยชน์จากมูลค่าคงเหลือของวัตถุที่ทำสัญญาเช่า
 - 4.6.2.2 สิทธิใช้ทรัพย์สินทางปัญญา
- 4.7 สิทธิหลายสิทธิกำหนดตามสัญญา ระเบียบหรือวิธีการที่คล้ายกัน เช่น กิจการอาจได้รับสิทธิจากการครอบครองหรือสัญญาเช่าวัตถุทางกายภาพ สิทธิจากการครอบครองตราสารหนี้หรือตราสารทุน สิทธิจากการครอบครองสิทธิบัตรจดทะเบียน อย่างไรก็ตาม กิจการอาจได้รับสิทธิอีกหลายวิธี เช่น
 - 4.7.1 การได้มาหรือสร้างความรู้เชิงปฏิบัติการที่ไม่อยู่ในโดเมนสาธารณะ (ย่อหน้าที่ 4.22) หรือ
 - 4.7.2 ผ่านภาระผูกพันของกิจการอีกแห่งหนึ่งที่เกิดขึ้นเพราะกิจการอีกแห่งไม่มีความสามารถทางปฏิบัติที่จะกระทำในลักษณะที่ไม่สอดคล้องกับประเพณีปฏิบัติ

เป็นเพียงร่างแรกเท่านั้น และอยู่ระหว่างการนำเสนอคณะกรรมการอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ในภายหลัง

นโยบายที่ประกาศ หรือข้อความที่ระบุ ของกิจการได้ (ย่อหน้าที่ 4.31)

- 4.8 สินค้าหรือบริการ (เช่น บริการของพนักงาน) ที่ได้รับและใช้ทันที สิทธิของกิจการเพื่อรับประโยชน์เชิงเศรษฐกิจจากสินค้าหรือบริการที่เกิดขึ้นเป็นสิทธิทันทีจนกว่ากิจการจะใช้สินค้าหรือบริการนั้น
- 4.9 สิทธิที่กิจการมีไม่ใช่ทุกสิทธิเป็นสินทรัพย์ของกิจการนั้น การเป็นสินทรัพย์ของกิจการ สิทธิต้องมีความเป็นไปได้เพื่อผลิตประโยชน์เชิงเศรษฐกิจของกิจการเหนือประโยชน์เชิงเศรษฐกิจที่กิจการอื่นทั้งหมดมี (ย่อหน้า 4.14-4.18) และกิจการควบคุมสินค้านั้น (ย่อหน้าที่ 4.19-4.25) ตัวอย่าง สิทธิที่มีพร้อมให้ทุกกิจการใช้โดยไม่มีต้นทุนอย่างมีนัยสำคัญ เช่น สิทธิการเข้าถึงสินค้าสาธารณะ เช่น สิทธิสาธารณะของเส้นทางผ่านที่ดินหรือความรู้เชิงปฏิบัติการที่อยู่ในโดเมนสาธารณะ ปกติไม่ใช่สินทรัพย์ที่กิจการจะถือครองได้
- 4.10 กิจการไม่สามารถมีสิทธิได้รับประโยชน์เชิงเศรษฐกิจจากสินทรัพย์ จึง
- 4.10.1 ตราสารหนี้หรือตราสารทุนที่กิจการออกและซื้อคืนและถือโดยกิจการ (เช่น หุ้นทุนซื้อคืน) ไม่ใช่ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจของกิจการ และ
- 4.10.2 หากกิจการที่เสนอรายงานประกอบด้วยกิจการตามกฎหมายมากกว่า 1 กิจการ ตราสารหนี้หรือตราสารทุนที่สมาชิกรายหนึ่งของกิจการที่เสนอรายงานและถือสมาชิกอีกรายหนึ่งของกิจการที่เสนอรายงานนั้นไม่ใช่ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจของกิจการที่เสนอรายงาน
- 4.11 ในหลักการ สิทธิแต่ละสิทธิของกิจการเป็นสินทรัพย์ที่แยกได้เป็นรายการ อย่างไรก็ตาม ในวัตถุประสงค์ทางการบัญชี สิทธิที่เกี่ยวข้องมักถือปฏิบัติเป็นหน่วยทางบัญชีที่เป็นสินทรัพย์รายการเดียว (ย่อหน้าที่ 4.48 - 4.55) ตัวอย่าง ความเป็นเจ้าของตามกฎหมายซึ่งวัตถุประสงค์ทางกายภาพอาจเกิดสิทธิหลายอย่าง รวมถึง
- 4.11.1 สิทธิการใช้วัตถุ
- 4.11.2 สิทธิการขายวัตถุ
- 4.11.3 สิทธิการใช้วัตถุร่วมกัน และ
- 4.11.4 สิทธิอื่นที่ไม่กล่าวแยกใน 4.11.1 - 4.11.3
- 4.12 ในหลายกรณี กลุ่มของสิทธิต่าง ๆ ที่เกิดจากความเป็นเจ้าของตามกฎหมายของวัตถุประสงค์ทางกายภาพรับรู้เป็นรายการเดียว ในเชิงแนวคิด ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจเป็นกลุ่มของสิทธิไม่ใช่วัตถุประสงค์ทางกายภาพ แต่กระนั้น การอธิบายกลุ่มของสิทธิต่าง ๆ เป็นวัตถุประสงค์ทางกายภาพมักให้ข้อมูลที่เป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม ในลักษณะกระชับและสามารถเข้าใจได้มากที่สุด
- 4.13 ในบางกรณี สิทธิเกิดหรือไม่ยังไม่แน่นอน ตัวอย่าง กิจการและอีกฝ่ายอาจโต้แย้งว่า กิจการมีสิทธิได้รับประโยชน์เชิงเศรษฐกิจจากอีกฝ่ายหรือไม่ ตราบที่ความไม่แน่นอนที่มีอยู่ได้รับการแก้ไข เช่น ตามคำตัดสินของศาล ความไม่แน่นอนยังมีว่ากิจการมีสิทธิหรือไม่และเป็นผลให้สินทรัพย์เกิดขึ้นหรือไม่ด้วย (ย่อหน้าที่ 5.14 อภิปรายการรับรู้สินทรัพย์ซึ่งการมีอยู่มีความไม่แน่นอน)

ร่าง กรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน
เป็นเพียงร่างแรกเท่านั้น และอยู่ระหว่างการนำเสนอคณะกรรมการอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ในภายหลัง

ความเป็นไปได้เพื่อผลิตประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ

- 4.14 ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจคือสิทธิที่มีความเป็นไปได้เพื่อผลิตประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ ในความเป็นไปได้ว่าจะมีอยู่ จึงไม่จำเป็นต้องแน่นอนหรือเป็นไปได้ว่า สิทธิจะผลิตผลิตประโยชน์เชิงเศรษฐกิจได้สิ่งที่จำเป็นคือ สิทธิต้องมีอยู่และในสถานการณ์อย่างน้อย 1 สถานการณ์ สิทธิจะผลิตเพื่อกิจการได้รับประโยชน์เชิงเศรษฐกิจเหนือกว่าประโยชน์ที่มีพร้อมให้ฝ่ายอื่นทั้งหมด
- 4.15 สิทธิอาจเป็นไปตามนิยามทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจ จึงสามารถเป็นสินทรัพย์แม้ความน่าจะเป็นจะต่ำที่สิทธิจะผลิตประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ แต่กระนั้น ความน่าจะเป็นต่ำอาจกระทบการตัดสินใจเกี่ยวกับข้อมูลใดที่ให้เกี่ยวกับสินทรัพย์และจะให้อะไรข้อมูลนั้นอย่างไร รวมถึงการตัดสินใจว่าสินทรัพย์รับรู้ได้หรือไม่ (ย่อหน้า 5.15-5.17) และสิทธิวัดมูลค่าอย่างไร
- 4.16 ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจสามารถผลิตประโยชน์เชิงเศรษฐกิจเพื่อกิจการโดยให้สิทธิหรือทำให้กิจการสามารถทำรายการต่อไปนี้ตั้งแต่ 1 รายการ เช่น
- 4.16.1 ได้รับกระแสเงินสดตามสัญญาหรือได้รับทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจอื่กรายการ
 - 4.16.2 แลกเปลี่ยนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจกับคู่สัญญาอีกฝ่ายด้วยเงื่อนไขที่กิจการได้ประโยชน์
 - 4.16.3 ก่อให้เกิดกระแสเงินสดรับหรือหลีกเลี่ยงกระแสเงินสดจ่าย เช่น
 - 4.16.3.1 การใช้ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจนั้นหรือร่วมกับทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจอื่นผลิตสินค้าหรือให้บริการ
 - 4.16.3.2 การใช้ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจเพิ่มมูลค่าทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจรายการอื่น
 - 4.16.3.3 การให้เข้าทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจกับฝ่ายอื่น
 - 4.16.4 รับกระแสเงินสดหรือทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจอื่นด้วยการขายทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจหรือ
 - 4.16.5 ชำระหนี้สินโดยการโอนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจ
- 4.17 แม้ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจได้มูลค่าจากความเป็นไปได้ในปัจจุบันเพื่อผลิตประโยชน์เชิงเศรษฐกิจในอนาคต ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจเป็นสิทธิในปัจจุบันที่มีความเป็นไปได้นั้น ไม่ใช่ประโยชน์เชิงเศรษฐกิจในอนาคตที่สิทธินั้นอาจผลิตได้ ตัวอย่าง สิทธิที่ซื้อมาได้มูลค่าจากความเป็นไปได้ในปัจจุบันเพื่อผลิตประโยชน์เชิงเศรษฐกิจผ่านการใช้สิทธิ ณ วันหนึ่งในอนาคตอย่างไรก็ดี ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจเป็นสิทธิในปัจจุบัน สิทธิเพื่อใช้สิทธินั้นในวันหนึ่งในอนาคต ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจไม่ใช่ประโยชน์เชิงเศรษฐกิจในอนาคตที่ผู้ถือจะได้รับหากใช้สิทธินั้น
- 4.18 การเกิดรายจ่ายและการได้มาซึ่งสินทรัพย์สัมพันธ์ใกล้ชิดกันแต่รายการ 2 รายการนี้ไม่จำเป็นต้องเกิดขึ้นพร้อมกัน ดังนั้น เมื่อกิจการเกิดรายจ่าย กรณีนี้อาจเป็นหลักฐานว่า กิจการหาประโยชน์เชิงเศรษฐกิจในอนาคต แต่ไม่ใช่หลักฐานที่สรุปว่า กิจการได้รับสินทรัพย์แล้ว ในทำนองเดียว การขาดรายจ่ายที่เกี่ยวข้องไม่แยกการรายการจากการเป็นไปตามคำนิยามของสินทรัพย์ ตัวอย่าง สินทรัพย์สามารถรวมสิทธิที่กิจการได้รับโดยไม่เสียค่าตอบแทนให้ภาครัฐหรือกิจการอื่นบริจาดกิจการ

ร่าง กรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน

เป็นเพียงร่างแรกเท่านั้น และอยู่ระหว่างการนำเสนอคณะกรรมการอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ในภายหลัง

การควบคุม

- 4.19 การควบคุมเชื่อมโยงทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจกับกิจการ การประเมินว่าการควบคุมเกิดขึ้นหรือไม่ ช่วยระบุว่าทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจรายการใดที่กิจการต้องรับผิดชอบ ตัวอย่าง กิจการอาจมีสิทธิในส่วนแบ่งตามสัดส่วนของทรัพย์สินโดยไม่ควบคุมสิทธิที่เกิดจากความเป็นเจ้าของทรัพย์สินทั้งรายการ ในกรณีนั้น สิทธิของกิจการคือส่วนแบ่งทรัพย์สินที่กิจการควบคุมไม่ใช่สิทธิที่เกิดจากความเป็นเจ้าของทรัพย์สินนั้นทั้งรายการ ซึ่งกิจการไม่ควบคุม
- 4.20 กิจการควบคุมทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจหากกิจการมีความสามารถในการปัจจุบันที่จะสั่งการใช้ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจและได้รับประโยชน์เชิงเศรษฐกิจจากทรัพยากรนั้น การควบคุมรวมถึงความสามารถในปัจจุบันที่จะกีดกันไม่ให้ฝ่ายอื่นสั่งการใช้ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจและได้รับประโยชน์เชิงเศรษฐกิจที่อาจเข้าสู่ฝ่ายนั้น ผลที่ตามมา คือ หากฝ่ายหนึ่งควบคุมทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจ ฝ่ายอื่นไม่ควบคุมทรัพยากรนั้น
- 4.21 กิจการมีความสามารถในการปัจจุบันที่จะสั่งการใช้งานทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจหากกิจการมีสิทธิใช้ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจในกิจกรรมของกิจการหรืออนุญาตให้อีกฝ่ายใช้ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจในกิจกรรมของฝ่ายอื่น
- 4.22 การควบคุมทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจมักเกิดจากความสามารถบังคับสิทธิตามกฎหมาย แต่การควบคุมยังสามารถเกิดขึ้นหากกิจการมีวิธีอื่นที่ทำให้มั่นใจว่า กิจการ ไม่ใช่ฝ่ายอื่น มีความสามารถในการปัจจุบันเพื่อสั่งการใช้ทรัพยากรและได้รับประโยชน์ที่อาจเข้าสู่กิจการ ตัวอย่าง กิจการอาจควบคุมสิทธิการใช้ความรู้เชิงปฏิบัติการที่ไม่อยู่ในโดเมนสาธารณะ หากกิจการมีการเข้าถึงความรู้เชิงปฏิบัติการและความสามารถในการปัจจุบันที่จะรักษาความลับที่เป็นความรู้เชิงปฏิบัติการแม้ว่าความรู้เชิงปฏิบัติการนั้นไม่ได้รับการปกป้องด้วยสิทธิบัตรที่จดทะเบียน
- 4.23 ในกรณีที่กิจการจะควบคุมทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจ ประโยชน์เชิงเศรษฐกิจจากทรัพยากรต้องเป็นกระแสรับต่อกิจการไม่ว่าโดยตรงหรือโดยอ้อมไม่ใช่บุคคลอื่นได้รับ ลักษณะการควบคุมนี้ไม่ได้หมายความว่า กิจการสามารถมั่นใจว่าทรัพยากรจะผลิตประโยชน์เชิงเศรษฐกิจได้ทุกสภาพแวดล้อม แต่ลักษณะการควบคุมนี้หมายความว่า หากทรัพยากรผลิตประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ กิจการเป็นบุคคลที่จะได้รับประโยชน์เชิงเศรษฐกิจนั้นไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม
- 4.24 การมีฐานะเปิดต่อความผันแปรของจำนวนผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจที่ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจผลิตได้อาจชี้ว่า กิจการควบคุมทรัพยากรนั้น อย่างไรก็ตาม การมีฐานะเปิดต่อความผันแปรของผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจเป็นเพียงปัจจัยหนึ่งที่พิจารณาในการประเมินในภาพรวมว่าการควบคุมเกิดขึ้นหรือไม่
- 4.25 บางครั้งฝ่ายหนึ่ง (ตัวการ) ผูกพันอีกฝ่าย (ตัวแทน) ให้กระทำการในนามและเพื่อประโยชน์ของตัวการ เช่น ตัวการอาจผูกพันกับตัวแทนให้จัดการการขายสินค้าที่ตัวการควบคุม หากตัวแทนดูแลทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจที่ตัวการควบคุม ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจนั้นไม่ใช่สินทรัพย์ของตัวแทน นอกจากนี้ หากตัวแทนมีภาระผูกพันในการโอนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจที่ตัวการควบคุมให้กับบุคคลที่ 3 ภาระผูกพันนั้นไม่ใช่หนี้สินของตัวแทนเพราะทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจที่

ร่าง กรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน

เป็นเพียงร่างแรกเท่านั้น และอยู่ระหว่างการนำเสนอคณะกรรมการอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ในภายหลัง
จะโอนให้เป็นทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจของตัวการ ไม่ใช่ของตัวแทน

คำนิยามของหนี้สิน

- 4.26 หนี้สินคือภาระผูกพันในปัจจุบันของกิจการให้โอนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจซึ่งเป็นผลของเหตุการณ์ในอดีต
- 4.27 ในกรณีที่หนี้สินเกิดขึ้นต้องเป็นไปตามเงื่อนไขทั้งหมดต่อไปนี้
- 4.27.1 กิจการมีภาระผูกพัน (ย่อหน้าที่ 4.28-4.35)
 - 4.27.2 ภาระผูกพันคือการโอนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจ (ย่อหน้าที่ 4.36-4.41)
 - 4.27.3 ภาระผูกพันคือภาระผูกพันในปัจจุบันที่เป็นผลจากเหตุการณ์ในอดีต (ย่อหน้าที่ 4.42-4.47)

ภาระผูกพัน

- 4.28 เกณฑ์แรกของหนี้สินคือ กิจการมีภาระผูกพัน
- 4.29 ภาระผูกพันเป็นหน้าที่หรือความรับผิดชอบที่กิจการไม่มีความสามารถทางปฏิบัติที่จะหลีกเลี่ยง ภาระผูกพันเป็นภาระต่ออีกฝ่าย (หรือหลายฝ่าย) เสมอ ฝ่าย (หรือหลายฝ่าย) ที่เหลืออาจเป็นบุคคลหรือกิจการอีกแห่ง กลุ่มบุคคลหรือกลุ่มกิจการ หรือสังคมในวงกว้าง จึงไม่จำเป็นต้องทราบว่าเป็นฝ่ายใด (หรือฝ่ายต่าง ๆ) มีภาระผูกพัน
- 4.30 หากฝ่ายหนึ่งมีภาระผูกพันให้โอนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจ ผลที่ตามมาคือ อีกฝ่าย (หรือหลายฝ่าย) มีสิทธิได้รับทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจ อย่างไรก็ตามก็ดี ข้อกำหนดให้ฝ่ายหนึ่งรับรู้หนี้สินและวัดมูลค่าหนี้สิน ณ จำนวนที่ระบุได้ ไม่ได้หมายความว่า อีกฝ่าย (หรือหลายฝ่าย) ต้องรับรู้สินทรัพย์หรือวัดมูลค่าด้วยจำนวนเงินเท่ากัน เช่น มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับหนึ่งอาจมีเกณฑ์รับรู้รายการหรือข้อกำหนดการวัดมูลค่าหนี้สินของฝ่ายหนึ่งกับสินทรัพย์ที่สอดคล้องกันของอีกฝ่ายหนึ่ง หากเกณฑ์การรับรู้รายการหรือข้อกำหนดการวัดมูลค่าที่แตกต่างกันเป็นผลที่ตามมาของการตัดสินใจต่าง ๆ ที่ตั้งใจให้เลือกข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจมากที่สุดที่เป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมของรายการที่นำเสนอ
- 4.31 ภาระผูกพันหลายประการกำหนดด้วยสัญญา ระเบียบหรือวิธีที่คล้ายกันและกิจการ (หรือหลายฝ่าย) ซึ่งกิจการเป็นหนี้ บังคับได้ตามกฎหมาย ภาระผูกพันยังสามารถเกิดจากประเพณีปฏิบัติ นโยบายที่เผยแพร่หรือข้อความที่ระบุของกิจการ หากกิจการไม่มีความสามารถในทางปฏิบัติให้กระทำในลักษณะที่ไม่สอดคล้องกับแนวปฏิบัติ นโยบายหรือข้อความนั้น ภาระผูกพันที่เกิดในสถานการณ์นั้นบางครั้งเรียกว่าภาระผูกพันจากการอนุমান
- 4.32 ในบางสถานการณ์ หน้าที่หรือความรับผิดชอบโอนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจของกิจการขึ้นอยู่กับ การกระทำในอนาคตบางอย่างที่กิจการอาจดำเนินการ การกระทำดังกล่าวอาจรวมถึงการดำเนินงานธุรกิจหนึ่งหรือดำเนินงานในตลาดแห่งหนึ่งในวันหนึ่งที่ระบุในอนาคต หรือใช้สิทธิบางอย่างตามสัญญา ในสถานการณ์นั้น กิจการมีภาระผูกพันหากกิจการไม่มีความสามารถ

เป็นเพียงร่างแรกเท่านั้น และอยู่ระหว่างการนำเสนอคณะกรรมการอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ในภายหลัง

ในทางปฏิบัติที่จะหลีกเลี่ยงการกระทำดังกล่าว

- 4.33 ข้อสรุปว่า การทำงานการเงินตามเกณฑ์การดำเนินงานต่อเนื่องเป็นการเหมาะสมยังหมายความว่า โดยนัยที่จะสรุปว่า กิจกรรมไม่มีความสามารถในการปฏิบัติที่จะหลีกเลี่ยงการโอนที่เสี่ยงได้เพียง การชำระบัญชีของกิจการหรือยุติการค้า
- 4.34 ปัจจัยที่ใช้ประเมินว่า กิจกรรมมีความสามารถในการปฏิบัติที่จะหลีกเลี่ยงการโอนทรัพยากรเชิง เศรษฐกิจอาจขึ้นอยู่กับลักษณะหน้าที่หรือความรับผิดชอบของกิจการ เช่น ในบางกรณี กิจการ อาจไม่มีความสามารถในการปฏิบัติที่จะหลีกเลี่ยงการโอนหากการกระทำที่กิจการสามารถทำ เพื่อเลี่ยงการโอนจะเกิดผลที่ตามมาเชิงเศรษฐกิจในทางลบมากกว่าการโอนทรัพยากร อย่างไรก็ตาม ใด ทั้งความตั้งใจโอนและความเป็นไปได้สูงในการโอนไม่เป็นเหตุผลเพียงพอให้สรุปว่ากิจการไม่ มีความสามารถในการปฏิบัติที่จะเลี่ยงการโอน
- 4.35 ในบางกรณี หนี้สินเกิดขึ้นหรือไม่ยังไม่แน่นอน ตัวอย่าง หากฝ่ายหนึ่งกำลังเรียกค่าชดเชยการ กระทำที่ถูกกล่าวหาว่ากิจการทำผิดอาจไม่แน่นอนว่าการกระทำนั้นเกิดขึ้นหรือไม่ กิจการยอมรับ การกระทำนั้นหรือไม่ หรือกฎหมายให้ปฏิบัติอย่างไร ความไม่แน่นอนว่ากิจการมีภาระผูกพันต่อ ฝ่ายที่เรียกร้องค่าตอบแทนหรือไม่และเป็นผลให้หนี้สินเกิดขึ้นหรือไม่ยังไม่แน่นอนจนกว่าความ ไม่แน่นอนของการเกิดขึ้นจะปรากฏชัดเจน เช่น โดยคำสั่งศาล (ย่อหน้า 5.14 อภิปรายการ รับรู้หนี้สินที่การเกิดขึ้นยังไม่แน่นอน)

การโอนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจ

- 4.36 เกณฑ์ที่ 2 ของหนี้สินคือ ภาระผูกพันคือารโอนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจ
- 4.37 ในการปฏิบัติตามเกณฑ์นี้ ภาระผูกพันต้องมีความเป็นไปได้ที่กิจการต้องให้โอนทรัพยากรเชิง เศรษฐกิจให้อีกฝ่าย (หรือหลายฝ่าย) ในกรณีที่ความเป็นไปได้เกิดขึ้น กรณีนี้ไม่จำเป็นต้อง แน่นนอนหรือแม้แต่เป็นไปได้ค่อนข้างแน่ที่กิจการจะต้องโอนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจ เช่น การ โอนอาจต้องทำเมื่อเหตุการณ์ที่ระบุในอนาคตที่ไม่แน่นอนเกิดขึ้น เรื่องที่จำเป็นคือ ภาระผูกพัน เกิดขึ้นแล้วและอย่างน้อยที่สุดต้องมีสถานการณ์หนึ่งที่ภาระผูกพันนั้นจะกำหนดให้กิจการต้อง โอนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจ
- 4.38 ภาระผูกพันสามารถบรรลุนิยามของหนี้สินแม้ความน่าจะเป็นต่ำในการโอนทรัพยากรเชิง เศรษฐกิจแต่กระนั้น ความน่าจะเป็นต่ำอาจกระทบการตัดสินใจเกี่ยวกับข้อมูลใดที่ต้องให้ เกี่ยวกับหนี้สินและให้อย่างไร รวมถึงการตัดสินใจว่า หนี้สินต้องรับรู้หรือไม่ (ย่อหน้า 5.15- 5.17) และวัดมูลค่าอย่างไร
- 4.39 ภาระผูกพันให้โอนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจ รวมถึง ตัวอย่าง ภาระผูกพันให้
- 4.39.1 จ่ายเงินสด
- 4.39.2 ส่งมอบสินค้าหรือบริการ
- 4.39.3 แลกเปลี่ยนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจกับอีกฝ่ายด้วยเงื่อนไขที่กิจการเสียเปรียบ ภาระ ผูกพันดังกล่าวรวมถึงสัญญาล่วงหน้าที่จะขายทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจที่เงื่อนไขปัจจุบัน กิจการเสียเปรียบหรือสิทธิให้อีกฝ่ายซื้อทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจจากกิจการ

เป็นเพียงร่างแรกเท่านั้น และอยู่ระหว่างการนำเสนอคณะกรรมการอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ในภายหลัง

- 4.39.4 โอนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจหากเหตุการณ์ที่ระบุในอนาคตที่ไม่แน่นอน เกิดขึ้น
- 4.39.5 ภาระผูกพันให้ออกเครื่องมือทางการเงินหากเครื่องมือทางการเงินนั้นเป็นภาระผูกพันให้กิจการโอนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจ
- 4.40 กิจการแทนที่จะทำตามภาระผูกพันให้โอนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจให้กิจการที่มีสิทธิจะรับทรัพยากรนั้น บางครั้งกิจการตัดสินใจ เช่น
- 4.40.1 ชำระภาระผูกพันโดยเจรจากการปลดจากภาระผูกพัน
- 4.40.2 โอนภาระผูกพันให้บุคคลที่ 3 หรือ
- 4.40.3 เปลี่ยนแทนภาระผูกพันเพื่อโอนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจด้วยภาระผูกพันอื่นโดยทำรายการใหม่
- 4.41 ในสถานการณ์ที่อธิบายตามย่อหน้าที่ 4.40 กิจการมีภาระผูกพันต้องโอนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจจนกว่ากิจการจะชำระ โอนหรือเปลี่ยนภาระผูกพันนั้น

ภาระผูกพันในปัจจุบันที่เป็นผลของเหตุการณ์ในอดีต

- 4.42 เกณฑ์ที่ 3 ของหนี้สินคือ ภาระผูกพันเป็นภาระผูกพันในปัจจุบันที่เป็นผลจากเหตุการณ์ในอดีต
- 4.43 ภาระผูกพันในปัจจุบันเกิดขึ้นซึ่งเป็นผลของเหตุการณ์ในอดีตก็ต่อเมื่อ
- 4.43.1 กิจการได้รับประโยชน์เชิงเศรษฐกิจหรือกระทำการแล้ว
- 4.43.2 ผลคือ กิจการจะหรืออาจต้องโอนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจที่มีเวลานั้นกิจการไม่ต้องโอน
- 4.44 ประโยชน์เชิงเศรษฐกิจที่ได้รับอาจรวม เช่น สินค้าหรือบริการ การกระทำที่ทำอาจรวม เช่น การดำเนินธุรกิจหรือดำเนินงานในตลาดบางแห่ง หากประโยชน์เชิงเศรษฐกิจได้รับหรือการกระทำที่ทำตลอดช่วงเวลา ภาระผูกพันในปัจจุบันอาจสะสมตลอดช่วงเวลานั้น
- 4.45 หากระเบียบใหม่เริ่มมีผลบังคับ ภาระผูกพันในปัจจุบันเกิดขึ้นเฉพาะเมื่อภาระเป็นผลที่ตามมาของการได้รับประโยชน์เชิงเศรษฐกิจหรือกิจการได้กระทำเมื่อระเบียบนั้นถือปฏิบัติ กิจการจะหรืออาจต้องโอนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจที่มีเวลานั้นกิจการไม่ต้องโอน เพียงการบังคับกฎระเบียบไม่เพียงพอจะทำให้กิจการมีภาระผูกพันในปัจจุบัน ในทำนองเดียวกัน ประเพณีปฏิบัติ นโยบายที่เผยแพร่หรือข้อความเฉพาะตามประเภทรายการของกิจการ ที่ระบุในย่อหน้าที่ 4.31 ทำให้เกิดภาระผูกพันในปัจจุบันเฉพาะเมื่อเป็นผลที่ตามมาของการได้รับประโยชน์เชิงเศรษฐกิจหรือได้กระทำตามแนวปฏิบัติ นโยบาย หรือข้อความแล้ว กิจการจะหรืออาจต้องโอนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจที่มีเวลานั้นกิจการไม่ต้องโอน
- 4.46 ภาระผูกพันในปัจจุบันสามารถเกิดขึ้นแม้การโอนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจไม่สามารถบังคับจนกว่า ณ จุดหนึ่งในอนาคต เช่น หนี้สินตามสัญญาให้จ่ายเงินสดอาจเกิดขึ้นในปัจจุบันแม้สัญญาไม่ต้องมีการจ่ายเงินกว่าวันที่ในอนาคต ในทำนองเดียวกัน ภาระผูกพันตามสัญญาให้กิจการทำงาน ณ วันหนึ่งในอนาคตอาจเกิดขึ้นในปัจจุบันแม้สัญญาไม่สามารถกำหนดให้กิจการทำงานนั้นจนกว่าวันที่ในอนาคต
- 4.47 กิจการยังไม่มีภาระผูกพันในปัจจุบันให้โอนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจหากกิจการยังไม่เป็นไปตามเกณฑ์ในย่อหน้าที่ 4.43 กล่าวคือ หากกิจการยังไม่ได้ได้รับประโยชน์เชิงเศรษฐกิจหรือกระทำการ

เป็นเพียงร่างแรกเท่านั้น และอยู่ระหว่างการนำเสนอคณะกรรมการอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ในภายหลัง ที่จะหรืออาจทำให้กิจการต้องโอนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจที่มีละนั้นกิจการต้องโอน เช่น หากกิจการเข้าทำสัญญาจ่ายเงินเดือนให้พนักงานแลกเปลี่ยนกับการรับบริการของพนักงาน กิจการยังไม่มีภาระผูกพันให้จ่ายเงินเดือนจนกว่ากิจการได้รับบริการจากพนักงาน ก่อนนั้น สัญญาที่มีผลบังคับแล้ว กิจการมีสิทธิและภาระผูกพันร่วมกันเพื่อแลกเปลี่ยนค่าจ้างในอนาคตกับบริการในอนาคตของพนักงาน (ย่อหน้าที่ 4.56-4.58)

สินทรัพย์และหนี้สิน

หน่วยทางบัญชี

- 4.48 หน่วยทางบัญชีเป็นสิทธิหรือกลุ่มของสิทธิ ภาระผูกพันหรือกลุ่มของภาระผูกพันหรือกลุ่มของสิทธิและภาระผูกพันซึ่งต้องใช้เกณฑ์การรับรู้รายการและแนวคิดการวัดมูลค่า
- 4.49 หน่วยทางบัญชีได้เลือกเพื่อสินทรัพย์หรือหนี้สินเมื่อพิจารณาว่าเกณฑ์การรับรู้รายการและแนวคิดการวัดมูลค่าจะใช้กับสินทรัพย์หรือหนี้สินนั้นและรายได้และค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้อง ในบางสถานการณ์ การเลือกหน่วยทางบัญชีหน่วยเดียวเพื่อการรับรู้รายการและหน่วยทางบัญชีที่แตกต่างกันเพื่อการวัดมูลค่าอาจเหมาะสม ตัวอย่าง บางครั้งสัญญาอาจรับรู้เป็นรายการแต่วัดมูลค่าเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มสัญญา ในการแสดงรายการและการเปิดเผยข้อมูล สินทรัพย์ หนี้สิน รายได้และค่าใช้จ่ายอาจจำเป็นต้องรวมหรือแยกกันเป็นส่วนประกอบต่าง ๆ
- 4.50 หากกิจการโอนส่วนของสินทรัพย์หรือส่วนของหนี้สิน หน่วยทางบัญชีอาจเปลี่ยนแปลงในเวลา ดังกล่าว ทำให้ส่วนประกอบที่โอนไปกับส่วนประกอบที่คงอยู่เป็นหน่วยทางบัญชีแยกกัน (ย่อหน้าที่ 5.26-5.33)
- 4.51 หน่วยทางบัญชีเลือกเพื่อให้ข้อมูลที่มีประโยชน์ ซึ่งหมายความว่า
- 4.51.1 ข้อมูลที่ให้เกี่ยวกับสินทรัพย์หรือหนี้สินและเกี่ยวกับรายได้และค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้อง ต้องเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ การปฏิบัติกับกลุ่มสิทธิและภาระผูกพันเป็นหน่วยทางบัญชีเดียวอาจให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจมากกว่าการปฏิบัติกับสิทธิหรือภาระผูกพันแต่ละรายการเป็นหน่วยทางบัญชีแยก หากสิทธิและภาระผูกพันนั้น
- 4.51.1.1 ไม่สามารถหรือไม่น่าจะเป็นไปได้ที่จะเป็นรายการที่แยกกัน
- 4.51.1.2 ไม่สามารถหรือไม่น่าจะเป็นไปได้ที่จะสิ้นสุดด้วยรูปแบบที่แตกต่างกัน
- 4.51.1.3 มีลักษณะและความเสี่ยงเชิงเศรษฐกิจคล้ายกันที่เป็นไปได้ที่จะมีความหมายโดยนัยคล้ายกันเพื่ออนาคตสำหรับกระแสเงินสดรับสุทธิในอนาคตสู่กิจการหรือกระแสเงินสดจ่ายสุทธิจากกิจการ หรือ
- 4.51.1.4 ใช้ด้วยกันในกิจกรรมทางธุรกิจที่กิจการทำเพื่อก่อให้เกิดกระแสเงินสดและวัดมูลค่าโดยอ้างอิงประมาณการกระแสเงินสดในอนาคตที่พึงพิงกัน
- 4.51.2 ข้อมูลที่ให้เกี่ยวกับสินทรัพย์หรือหนี้สินและเกี่ยวกับรายได้และค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้อง ต้องเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมของเนื้อหาสาระของรายการหรือเหตุการณ์อื่นที่เกิดขึ้น ดังนั้น การถือว่าสิทธิหรือภาระผูกพันที่เกิดจากแหล่งที่แตกต่างกันเป็นหน่วยทางบัญชี

เป็นเพียงร่างแรกเท่านั้น และอยู่ระหว่างการนำเสนอคณะกรรมการอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ในภายหลัง
หน่วยเดียวกันหรือแยกสิทธิหรือภาระผูกพันที่เกิดจากแหล่งเดียวกัน (ย่อหน้าที่ 4.62) จึงอาจจำเป็น ในทำนองเดียวกัน ในการให้สิทธิและภาระผูกพันที่ไม่เกี่ยวข้องกัน เป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม อาจจำเป็นต้องรับรู้รายการและวัดมูลค่าแยกกัน

- 4.52 ต้นทุนจำกัดการตัดสินใจการรายงานทางการเงิน ต้นทุนยังจำกัดการเลือกหน่วยทางบัญชี ดังนั้น ในการเลือกหน่วยทางบัญชี ประเด็นพิจารณาสำคัญที่ต้องพิจารณาว่า ประโยชน์ของข้อมูลที่ให้ ผู้ใช้งบการเงินด้วยการเลือกหน่วยทางบัญชีเป็นไปได้อาจคุ้มต้นทุนการให้และใช้ข้อมูลนั้น หรือไม่ ปกติ ต้นทุนที่สัมพันธ์กับการรับรู้และวัดมูลค่าสินทรัพย์ หนี้สิน รายได้และค่าใช้จ่ายเพิ่ม เมื่อขนาดของหน่วยทางบัญชีลดลง ดังนั้น โดยทั่วไป สิทธิหรือภาระผูกพันที่เกิดจากแหล่งเดียวกันจะแยกกันเฉพาะข้อมูลที่เป็นผลมีประโยชน์มากขึ้นและประโยชน์มากกว่าต้นทุน
- 4.53 บางครั้ง สิทธิและภาระผูกพันเกิดจากแหล่งเดียวกัน ตัวอย่าง บางสัญญากำหนดสิทธิและภาระผูกพันสำหรับแต่ละฝ่าย หากสิทธิและภาระผูกพันพึ่งพิงกันและไม่สามารถแยกกัน สิทธิและภาระผูกพันประกอบเป็นสินทรัพย์หรือหนี้สินเดียวที่แยกไม่ได้และรวมเป็นหน่วยเดียวทางบัญชี ตัวอย่าง ประเด็นนี้คือกรณีสัญญาที่มีผลบังคับ (ย่อหน้าที่ 4.57) ในทางตรงข้าม หากสิทธิแยกจากภาระผูกพันได้ เป็นผลให้การระบุสินทรัพย์และหนี้สินแยกกันมากกว่า 1 หน่วย ในกรณีอื่น การจัดกลุ่มสิทธิและภาระผูกพันที่แยกได้เป็นหน่วยเดียวทางบัญชีและปฏิบัติเป็นสินทรัพย์เดียวหรือหนี้สินเดียวอาจเหมาะสมกว่า
- 4.54 การปฏิบัติกับกลุ่มสิทธิและภาระผูกพันเป็นหน่วยเดียวทางบัญชีแตกต่างจากการหักกลบลินทรัพย์และหนี้สิน (ย่อหน้าที่ 7.10)
- 4.55 หน่วยทางบัญชีที่เป็นไปได้ รวมถึง
- 4.55.1 สิทธิหรือภาระผูกพันแต่ละรายการ
 - 4.55.2 สิทธิทั้งหมด ภาระผูกพันทั้งหมด หรือสิทธิทั้งหมดและภาระผูกพันทั้งหมดที่เกิดจากแหล่งเดียวกัน เช่น สัญญา
 - 4.55.3 กลุ่มย่อยของสิทธิและ/หรือภาระผูกพันต่าง ๆ เช่น กลุ่มย่อยของสิทธิต่าง หรือรายการที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ซึ่งอายุการใช้ประโยชน์และรูปแบบการใช้ประโยชน์แตกต่างจากสิทธิอื่นเหนือรายการนั้น
 - 4.55.4 กลุ่มสิทธิและ/หรือภาระผูกพันที่เกิดจากกลุ่มรายการที่คล้ายกัน
 - 4.55.5 กลุ่มสิทธิและ/หรือภาระผูกพันที่เกิดจากกลุ่มรายการที่ไม่คล้ายกัน เช่น กลุ่มสินทรัพย์และหนี้สินที่จะยกเลิกในรายการเดียว และ
 - 4.55.6 ฐานะเปิดความเสี่ยงในกลุ่มรายการ หากกลุ่มรายการขึ้นอยู่กับความเสี่ยงร่วมกัน ลักษณะบางอย่างของการบัญชีที่กลุ่มรายการสามารถเน้นฐานะเปิดรวมต่อความเสี่ยงในกลุ่มรายการนั้น

สัญญาที่มีผลบังคับ

- 4.56 สัญญาที่มีผลบังคับเป็นสัญญาหรือส่วนของสัญญาที่ยังไม่ดำเนินการเท่านั้น คู่สัญญาไม่มีฝ่ายใดทำตามภาระผูกพันหรือคู่สัญญาดำเนินการตามภาระผูกพันบางส่วนเท่านั้น

เป็นเพียงร่างแรกเท่านั้น และอยู่ระหว่างการนำเสนอคณะกรรมการอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ในภายหลัง

- 4.57 สัญญาที่มีผลบังคับกำหนดสิทธิและภาระผูกพันร่วมในการแลกเปลี่ยนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจ สิทธิและภาระผูกพันพึ่งพิงกันและไม่สามารถแยกกัน ดังนั้น สิทธิและภาระผูกพันร่วมประกอบเป็นสินทรัพย์หรือหนี้สินรายการเดียว กิจกรรมมีสินทรัพย์หากเงื่อนไขการแลกเปลี่ยนได้เปรียบในปัจจุบัน รายการเป็นหนี้สินหากเงื่อนไขการแลกเปลี่ยนเสียเปรียบในปัจจุบัน สินทรัพย์หรือหนี้สินนั้นรวมในงบการเงินหรือไม่ขึ้นอยู่กับเกณฑ์การรับรู้รายการ (บทที่ 5) และเกณฑ์การวัดมูลค่า (บทที่ 6) ที่เลือกสำหรับสินทรัพย์หรือหนี้สินรวมถึงการทดสอบว่าเป็นสัญญาที่สร้างภาระหรือไม่
- 4.58 เมื่อฝ่ายหนึ่งทำตามภาระผูกพันตามสัญญา สัญญาไม่ใช่สัญญาที่มีผลบังคับอีกต่อไป หากกิจการที่เสนอรายงานเริ่มทำตามสัญญาก่อน ผลงานคือเหตุการณ์ที่เปลี่ยนแปลงสิทธิและภาระผูกพันของกิจการเพื่อแลกเปลี่ยนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจเป็นสิทธิที่จะรับทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจ สิทธินั้นเป็นสินทรัพย์ หากอีกฝ่ายเริ่มทำก่อน ผลงานคือเหตุการณ์ที่เปลี่ยนแปลงสิทธิและภาระผูกพันของกิจการเพื่อแลกเปลี่ยนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจเป็นภาระผูกพันให้อินทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจ ภาระผูกพันนั้นเป็นหนี้สิน

เนื้อหาของสิทธิตามสัญญาและภาระผูกพันตามสัญญา

- 4.59 เงื่อนไขของสัญญาทำให้เกิดสิทธิและภาระผูกพันสำหรับกิจการที่เป็นคู่สัญญาในสัญญานั้น ในการเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมของสิทธิและภาระผูกพัน งบการเงินรายงานเนื้อหาหนี้ (ย่อหน้าที่ 2.12) ในบางกรณี เนื้อหาของสิทธิและภาระผูกพันแยกชัดจากรูปแบบตามกฎหมายของสัญญา ในกรณีอื่น เงื่อนไขของสัญญาหรือกลุ่มสัญญาต้องการการวิเคราะห์เพื่อระบุเนื้อหาของสิทธิและภาระผูกพัน
- 4.60 เงื่อนไขทั้งหมดในสัญญา ไม่ว่า ชัดเจนหรือโดยนัย ได้รับการพิจารณาหากสิทธิและภาระผูกพันนั้นไม่ใช่ไม่มีเนื้อหา เงื่อนไขโดยนัยอาจรวม เช่น ภาระผูกพันที่กำหนดตามกฎหมาย เช่น ภาระผูกพันการรับประกันตามกฎหมายที่บังคับกิจการที่เข้าทำสัญญาขายสินค้าให้ลูกค้า
- 4.61 เงื่อนไขที่ไม่มีเนื้อหาไม่ต้องสนใจ เงื่อนไขที่ไม่มีเนื้อหาหากเงื่อนไขไม่มีผลกระทบที่สังเกตได้ต่อผลทางเศรษฐกิจของสัญญา เงื่อนไขที่ไม่มีเนื้อหาอาจรวม เช่น
- 4.61.1 เงื่อนไขที่ไม่ผูกพันคู่สัญญา หรือ
- 4.61.2 สิทธิรวมถึงสิทธิเลือกที่ผู้ถือไม่มีความสามารถในการปฏิบัติที่จะใช้สิทธิในสถานการณ์ใด
- 4.62 กลุ่มสัญญาอาจบรรลุหรือออกแบบให้บรรลุผลกระทบเชิงพาณิชย์ในภาพรวม ในการรายงานเนื้อหาของสัญญา การถือสิทธิและภาระผูกพันที่เกิดจากกลุ่มสัญญาเป็นหน่วยเดียวทางบัญชี เช่น หากสิทธิหรือภาระผูกพันในสัญญาหนึ่งเป็นโมฆะสิทธิหรือภาระผูกพันในสัญญาหนึ่งที่คู่สัญญาเดียวกันทำในเวลาเดียวกัน ผลกระทบรวมคือ สัญญาทั้ง 2 ก่อให้เกิดกลุ่มสิทธิหรือภาระผูกพันตั้งแต่ 2 กลุ่มที่อาจเกิดเป็นสัญญาแยกตั้งแต่ 2 สัญญา กิจการอาจจำเป็นต้องรับรู้แต่ละกลุ่มเสมือนเกิดจากสัญญาแยกเพื่อให้เป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมของสิทธิและภาระผูกพัน (ย่อหน้าที่ 4.48 – 4.55)

ค่านิยามส่วนของเจ้าของ

- 4.63 ส่วนของเจ้าของคือส่วนได้เสียคงเหลือในสินทรัพย์ของกิจการหลังจากหักหนี้สินทั้งหมดของกิจการ
- 4.64 สิทธิเรียกร้องส่วนของเจ้าของคือสิทธิเรียกร้องต่อส่วนได้เสียคงเหลือในสินทรัพย์ของกิจการหลังจากหักหนี้สินทั้งหมด กล่าวอีกนัยหนึ่ง ส่วนของเจ้าของเป็นสิทธิต่อกิจการที่ไม่เป็นไปตามค่านิยามของหนี้สิน สิทธิเรียกร้องนั้นอาจกำหนดตามสัญญา ระเบียบหรือวิธีที่คล้ายกันและรวมรายการที่ไม่เป็นไปตามค่านิยามของหนี้สิน
- 4.64.1 ทุนประเภทต่าง ๆ ที่กิจการออก และ
- 4.64.2 ภาระผูกพันบางอย่างของกิจการเพื่อออกสิทธิเรียกร้องส่วนของเจ้าของอีกสิทธิ
- 4.65 สิทธิเรียกร้องส่วนของเจ้าของที่แตกต่างกันแสดงให้เห็นให้ผู้ถือทราบสิทธิที่แตกต่างกันในการได้รับบางรายการหรือทุกรายการดังนี้ เช่น
- 4.65.1 บันทึบบันทึกการตัดสินใจจ่ายปันผลให้ผู้ถือที่มีสิทธิ
- 4.65.2 เงินที่ได้รับจากการใช้สิทธิเรียกร้องส่วนของเจ้าของทั้งการชำระบัญชีทั้งหมด หรือชำระบัญชีเป็นส่วน ๆ ในเวลาอื่น หรือ
- 4.65.3 สิทธิเรียกร้องอื่นของส่วนของเจ้าของ
- 4.66 บางครั้ง ข้อกำหนดตามกฎหมาย ระเบียบหรือข้อกำหนดอื่นกระทบส่วนประกอบของส่วนของเจ้าของบางรายการ เช่น ทุนหุ้นสามัญหรือกำไรสะสม เช่น ข้อกำหนดบางอย่างอนุญาตให้กิจการจัดสรรให้ผู้ถือสิทธิเรียกร้องในส่วนของเจ้าของเฉพาะกรณีกิจการมีสำรองเพียงพอที่ข้อกำหนดระบุให้สามารถจัดสรรได้
- 4.67 กิจกรรมธุรกิจมักดำเนินการตามรูปแบบของกิจการ เช่น เจ้าของคนเดียว ห้างหุ้นส่วน ทรัสต์ และการดำเนินธุรกิจภาครัฐ กรอบแนวคิดตามกฎหมายและระเบียบของกิจการดังกล่าวมักแตกต่างจากกรอบแนวคิดที่ใช้กับกิจการบริษัท เช่น ข้อจำกัดอาจน้อยกว่าในการจัดสรรให้ผู้ถือสิทธิเรียกร้องส่วนของเจ้าของ แต่กระนั้น ค่านิยามของส่วนของเจ้าของในกรอบแนวคิดฉบับนี้ใช้กับทุกกิจการ

ค่านิยามของรายได้และค่าใช้จ่าย

- 4.68 รายได้คือการเพิ่มขึ้นของสินทรัพย์หรือการลดลงของหนี้สินที่เป็นผลให้ส่วนของเจ้าของเพิ่มขึ้นที่ไม่ใช่รายการที่เกี่ยวข้องกับการสมทบโดยผู้ถือสิทธิเรียกร้องส่วนของเจ้าของ
- 4.69 ค่าใช้จ่ายคือการลดลงของสินทรัพย์หรือการเพิ่มขึ้นของหนี้สินที่เป็นผลให้ส่วนของเจ้าของลดลงที่ไม่ใช่รายการที่เกี่ยวข้องกับการจัดสรรให้ผู้ถือสิทธิเรียกร้องส่วนของเจ้าของ
- 4.70 ประเด็นที่มาจากค่านิยามของรายได้และค่าใช้จ่ายคือ การสมทบจากผู้ถือส่วนเรียกร้องส่วนของเจ้าของไม่ใช่รายได้และการจัดสรรให้ผู้ถือส่วนของเจ้าของไม่ใช่ค่าใช้จ่าย
- 4.71 รายได้และค่าใช้จ่ายเป็นองค์ประกอบของการเงินของงบกิจการที่เกี่ยวกับผลการดำเนินงานทางการเงินของกิจการ ผู้ใช้งบการเงินต้องการข้อมูลเกี่ยวกับฐานะการเงินและผลการดำเนินงานของ

เป็นเพียงร่างแรกเท่านั้น และอยู่ระหว่างการนำเสนอคณะกรรมการอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ในภายหลัง
กิจการ ดังนั้น แม้รายได้และค่าใช้จ่ายนิยมในรูปการเปลี่ยนแปลงสินทรัพย์และหนี้สิน ข้อมูล
เกี่ยวกับรายได้และค่าใช้จ่ายสำคัญเท่ากับข้อมูลเกี่ยวกับสินทรัพย์และหนี้สิน

- 4.72 รายการและเหตุการณ์อื่นที่แตกต่างกันก่อให้เกิดรายได้และค่าใช้จ่ายด้วยลักษณะที่แตกต่างกัน
การให้ข้อมูลแยกเกี่ยวกับรายได้และค่าใช้จ่ายด้วยลักษณะที่แตกต่างกันสามารถช่วยผู้ใช้งบ
การเงินเข้าใจผลการดำเนินงานทางการเงินของกิจการ (ย่อหน้าที่ 7.14-7.19)

ร่าง กรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน
เป็นเพียงร่างแรกเท่านั้น และอยู่ระหว่างการนำเสนอคณะกรรมการอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ในภายหลัง

สารบัญ

จากย่อหน้าที่

บทที่ 5 การรับรู้รายการและการตัดรายการบัญชี

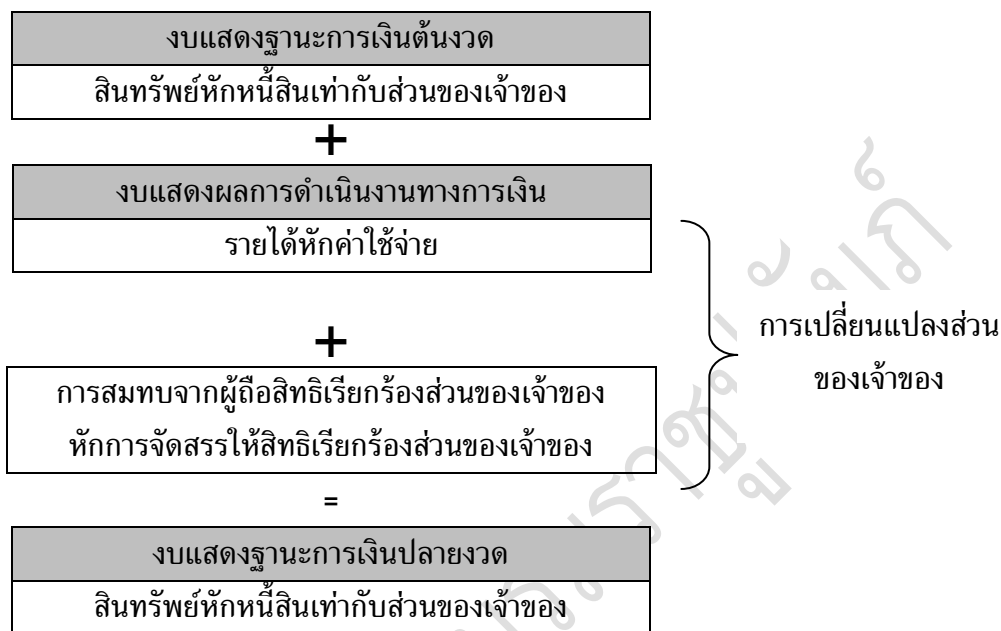
กระบวนการรับรู้รายการ	5.1
เกณฑ์การรับรู้รายการ	5.6
ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ	5.12
การมีความไม่แน่นอน	5.14
ความน่าจะเป็นต่ำของกระแสรับหรือจ่ายประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ	5.15
ความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม	5.18
ความไม่แน่นอนของการวัดมูลค่า	5.19
ปัจจัยอื่น	5.24
การตัดรายการบัญชี	5.26

กระบวนการรับรู้รายการ

- 5.1 การรับรู้รายการเป็นกระบวนการการนับรวมรายการที่เป็นไปตามคำนิยามขององค์ประกอบในงบการเงิน สินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้หรือค่าใช้จ่าย ในงบแสดงฐานะการเงินหรือ งบแสดงผลการดำเนินงานทางการเงิน การรับรู้รายการเกี่ยวข้องกับการแสดงภาพรายการในงบการเงินหนึ่ง เป็นรายการเดียวหรือรวมกับรายการอื่น เป็นข้อความหรือจำนวนที่เป็นตัวเงิน รวมถึงจำนวนเงินในยอดรวมในงบการเงินที่เกี่ยวข้อง จำนวนเงินที่สินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของรับรู้ในงบแสดงฐานะการเงินเรียกว่า มูลค่าตามบัญชี
- 5.2 งบแสดงฐานะการเงินและงบแสดงผลการดำเนินงานแสดงภาพสินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของรายได้และค่าใช้จ่ายที่กิจการรับรู้เป็นการสรุปที่มีโครงสร้างซึ่งออกแบบให้ข้อมูลทางการเงินเปรียบเทียบได้และสามารถเข้าใจได้ ลักษณะสำคัญของการสรุปนั้นคือ จำนวนที่รับรู้ในงบหนึ่งรวมในยอดรวมและยอดรวมย่อย (ถ้ามี) ที่เชื่อมโยงรายการที่รับรู้ในงบนั้น
- 5.3 การรับรู้รายการเชื่อมโยงองค์ประกอบ งบแสดงฐานะการเงินและงบแสดงผลการดำเนินงานทางการเงิน ดังนี้ (แผนภาพ 5.1)
 - 5.3.1 ในงบแสดงฐานะการเงินต้นงวดและสิ้นงวด สินทรัพย์รวมหักหนี้สินรวมเท่ากับส่วน
ของเจ้าของรวม
 - 5.3.2 การเปลี่ยนแปลงในส่วนของเจ้าของที่รับรู้ระหว่างงวดประกอบด้วย
 - 5.3.2.1 รายได้หักค่าใช้จ่ายที่รับรู้ในงบแสดงผลการดำเนินงานทางการเงิน บวกด้วย
 - 5.3.2.2 การสมทบจากผู้ถือสิทธิเรียกร้องส่วนเจ้าของหักการจัดสรรให้ผู้ถือสิทธิ
เรียกร้องส่วนเจ้าของ
- 5.4 งบต่าง ๆ เชื่อมโยงกันเพราะการรับรู้รายการองค์ประกอบหนึ่ง (หรือการเปลี่ยนแปลงมูลค่าตามบัญชี) ต้องมีการรับรู้รายการหรือตัดรายการ (หรือการเปลี่ยนแปลงมูลค่าตามบัญชี) ตั้งแต่ 1 รายการขึ้นไป ตัวอย่าง
 - 5.4.1 การรับรู้รายได้เกิดขึ้นพร้อมกับ
 - 5.4.1.1 การรับรู้เริ่มแรกของสินทรัพย์หรือการเพิ่มมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์หรือ
 - 5.4.1.2 การตัดรายการบัญชีของหนี้สินหรือการลดมูลค่าตามบัญชีของหนี้สิน
 - 5.4.2 การรับรู้ค่าใช้จ่ายเกิดขึ้นพร้อมกับ
 - 5.4.2.1 การรับรู้เริ่มแรกของหนี้สินหรือการเพิ่มมูลค่าตามบัญชีของหรือหนี้สิน
 - 5.4.2.2 การตัดรายการบัญชีของสินทรัพย์หรือการลดมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์

ร่าง กรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน
เป็นเพียงร่างแรกเท่านั้น และอยู่ระหว่างการนำเสนอคณะกรรมการอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ในภายหลัง

การเชื่อมโยงแสดงเป็นแผนภาพดังนี้

- 5.5 การรับรู้เริ่มแรกของสินทรัพย์หรือหนี้สินที่เกิดจากรายการหรือเหตุการณ์อื่นอาจเกิดการรับรู้รายได้และค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องพร้อมกัน ตัวอย่าง การขายสินค้าเป็นเงินสดทำให้รับรู้รายได้จากการรับรู้สินทรัพย์ เงินสด และค่าใช้จ่าย จากการตัดรายการบัญชีสินทรัพย์ สินค้าที่ขาย การรับรู้รายได้และค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องพร้อมกันบางครั้งเรียกว่า การจับคู่ค่าใช้จ่ายกับรายได้ การประยุกต์แนวคิดในกรอบแนวคิดนำไปสู่การจับคู่ค่าใช้จ่ายกับรายได้เมื่อเกิดจากการรับรู้การเปลี่ยนแปลงสินทรัพย์และหนี้สิน อย่างไรก็ตาม การจับคู่ค่าใช้จ่ายกับรายได้ไม่ใช่วัตถุประสงค์ของกรอบแนวคิด กรอบแนวคิดไม่ยอมการรับรู้รายการในงบแสดงฐานะการเงินที่ไม่เป็นไปตามค่านิยมของสินทรัพย์ หนี้สิน หรือส่วนของเจ้าของ

เกณฑ์การรับรู้รายการ

- 5.6 รายการที่เป็นไปตามค่านิยมของสินทรัพย์ หนี้สิน หรือส่วนของเจ้าของเท่านั้นรับรู้รายการในงบแสดงฐานะการเงิน ในทำนองเดียวกัน รายการที่เป็นไปตามค่านิยมของรายได้และค่าใช้จ่ายเท่านั้นรับรู้รายการในงบแสดงผลการดำเนินงานทางการเงิน อย่างไรก็ตาม รายการไม่ใช่ทุกรายการที่เป็นไปตามนิยามหนึ่งขององค์ประกอบนี้จะรับรู้
- 5.7 การไม่รับรู้รายการที่เป็นไปตามค่านิยมขององค์ประกอบทำให้งบแสดงฐานะการเงินและงบแสดงผลการดำเนินงานทางการเงินไม่ครบถ้วนและอาจไม่รวมข้อมูลที่มีประโยชน์ในงบการเงินในทางตรงข้าม ในบางสถานการณ์ การรับรู้รายการบางรายการที่เป็นไปตามค่านิยมขององค์ประกอบสามารถให้ข้อมูลที่ไม่มีความเกี่ยวข้อง สินทรัพย์หรือหนี้สินรับรู้เมื่อการรับรู้สินทรัพย์หรือหนี้สินและรายได้ ค่าใช้จ่าย หรือการเปลี่ยนแปลงส่วนของเจ้าของ ที่เป็นผลที่ตามมาให้ข้อมูลที่มีประโยชน์กับผู้ใช้งบการเงิน เช่น

เป็นเพียงร่างแรกเท่านั้น และอยู่ระหว่างการนำเสนอคณะกรรมการอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ในภายหลัง

- 5.7.1 ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเกี่ยวกับสินทรัพย์หรือหนี้สินและเกี่ยวกับรายได้ ค่าใช้จ่ายหรือการเปลี่ยนแปลงส่วนของเจ้าของ (ดูย่อหน้าที่ 5.12 – 5.17) และ
- 5.7.2 ความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมของสินทรัพย์หรือหนี้สินและรายได้ ค่าใช้จ่ายหรือการเปลี่ยนแปลงส่วนของเจ้าของ (ดูย่อหน้าที่ 5.18 – 5.25)
- 5.8 ต้นทุนจำกัดการตัดสินใจการรายงานทางการเงิน ต้นทุนยังจำกัดการรับรู้รายการด้วย คือต้นทุนการรับรู้สินทรัพย์หรือหนี้สิน ผู้จัดทำงบการเงินเกิดต้นทุนการได้ตัววัดสินทรัพย์หรือหนี้สินที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ ผู้ใช้งบการเงินเกิดต้นทุนการวิเคราะห์และการตีความข้อมูลที่ให้เช่นกัน สินทรัพย์หรือหนี้สินรับรู้หากประโยชน์ของข้อมูลที่ให้ผู้ใช้งบการเงินด้วยการรับรู้รายการมีความเป็นไปได้ที่จะคุ้มต้นทุนในการให้และใช้ข้อมูลนั้น ในบางกรณี ต้นทุนการรับรู้รายการอาจมากกว่าประโยชน์
- 5.9 การกำหนดอย่างแม่นยำว่า เมื่อใดการรับรู้สินทรัพย์หรือหนี้สินจะให้ข้อมูลที่มีประโยชน์ต่อผู้ใช้งบการเงินด้วยต้นทุนที่ไม่มากกว่าประโยชน์ เป็นไปไม่ได้ ข้อมูลใดมีประโยชน์ต่อผู้ใช้น้อยอยู่กับรายการและข้อเท็จจริงและสถานการณ์เฉพาะ ดังนั้น ดุลพินิจจึงจำเป็นเมื่อมีการตัดสินใจว่าจะรับรู้รายการหรือไม่ และเกณฑ์การรับรู้รายการอาจจำเป็นต้องผันแปรไปตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินต่าง ๆ
- 5.10 การตัดสินใจเกี่ยวกับการรับรู้รายการเพื่อพิจารณาว่าข้อมูลที่จะให้หากสินทรัพย์หรือหนี้สินไม่รับรู้เป็นเรื่องสำคัญ ตัวอย่าง เมื่อรายจ่ายเกิดขึ้นหากสินทรัพย์ไม่รับรู้ ค่าใช้จ่ายต้องรับรู้ ในบางกรณีการรับรู้ค่าใช้จ่ายตลอดช่วงเวลาอาจให้ข้อมูลที่มีประโยชน์ เช่น ข้อมูลที่ช่วยผู้ใช้งบการเงินระบุแนวโน้ม
- 5.11 หากรายการหนึ่งที่เป็นไปตามคำนิยามของสินทรัพย์หรือหนี้สินไม่ได้รับการรับรู้ การเปิดเผยกิจการอาจจำเป็นต้องให้ข้อมูลเกี่ยวกับรายการนั้นในหมายเหตุประกอบงบการเงิน การพิจารณาว่า การเปิดเผยข้อมูลให้ชัดเจนเพียงพอเพื่อชดเชยกับการขาดรายการนั้นจากการสรุปในงบแสดงฐานะการเงินหรืองบแสดงผลการดำเนินงานทางการเงินเป็นเรื่องสำคัญ

ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ

- 5.12 ข้อมูลเกี่ยวกับสินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้และค่าใช้จ่ายเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจของผู้ใช้งบการเงิน อย่างไรก็ตาม การรับรู้รายการสินทรัพย์หรือหนี้สินและรายได้ ค่าใช้จ่ายหรือการเปลี่ยนแปลงส่วนของเจ้าของอาจไม่ให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเสมอ เรื่องนี้เป็นประเด็น ตัวอย่างเช่น
- 5.12.1 หากยังไม่แน่นอนว่า สินทรัพย์หรือหนี้สินมีอยู่หรือไม่ (ดูย่อหน้าที่ 5.15 – 5.16) หรือ
- 5.12.2 หากสินทรัพย์หรือหนี้สินมีอยู่ แต่ความน่าจะเป็นที่กระแสรับหรือกระแสจ่ายประโยชน์เชิงเศรษฐกิจจะเกิดขึ้นต่ำ (ดูย่อหน้าที่ 5.15 – 5.17)
- 5.13 การมีปัจจัย 1 หรือ 2 ปัจจัยที่อธิบายในย่อหน้าที่ 5.12 ไม่นำไปสู่ข้อสรุปอัตโนมัติว่า ข้อมูลที่ให้การรับรู้รายการขาดความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจหรือไม่ นอกจากนี้ ปัจจัยอื่นนอกจาก

เป็นเพียงร่างแรกเท่านั้น และอยู่ระหว่างการนำเสนอคณะกรรมการอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ในภายหลัง
ปัจจัยที่อธิบายในย่อหน้าที่ 5.12 อาจกระทบข้อสรุปด้วย การพิจารณาว่า การรับรู้รายการให้
ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจหรือไม่อาจเป็นผลร่วมของปัจจัยและไม่ใช้ปัจจัยใดปัจจัยเดียว

การมีความไม่แน่นอน

- 5.14 ย่อหน้าที่ 4.13 และ 4.35 อภิปรายกรณีต่าง ๆ ที่มีความไม่แน่นอนว่า สินทรัพย์หรือหนี้สินมี
อยู่ในบางกรณี ความไม่แน่นอน อาจรวมกับความน่าจะเป็นต่ำของกระแสรับหรือกระแสจ่าย
ประโยชน์เชิงเศรษฐกิจและช่วงกว้างเป็นพิเศษของผลลัพธ์ที่เป็นไปได้ อาจหมายความว่า การ
รับรู้สินทรัพย์หรือหนี้สินจำเป็นต้องวัดด้วยมูลค่าเดียวอาจไม่ให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการ
ตัดสินใจสินทรัพย์หรือหนี้สินไม่ว่าจะรับรู้หรือไม่ การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับความไม่แน่นอนที่
เกี่ยวข้องอาจจำเป็นต้องให้ในงบการเงิน

ความน่าจะเป็นต่ำของกระแสรับหรือจ่ายประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ

- 5.15 สินทรัพย์หรือหนี้สินสามารถมีอยู่แม้ความน่าจะเป็นต่ำที่จะมีกระแสรับหรือกระแสจ่ายประโยชน์
เชิงเศรษฐกิจ (ดูย่อหน้าที่ 4.15 และ 4.38)
- 5.16 หากความน่าจะเป็นของกระแสรับหรือกระแสจ่ายประโยชน์เชิงเศรษฐกิจต่ำ ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับ
การตัดสินใจมากที่สุดเกี่ยวกับสินทรัพย์หรือหนี้สินอาจเป็นข้อมูลเกี่ยวกับขนาดของกระแสรับ
หรือกระแสจ่ายที่เป็นไปได้ จังหวะเวลาที่เป็นไปได้และปัจจัยที่กระทบความน่าจะเป็นของการ
เกิดกระแสรับหรือจ่ายนั้น สถานที่ปกติสำหรับข้อมูลนั้นคือหมายเหตุประกอบงบการเงิน
- 5.17 แม้ความน่าจะเป็นของกระแสรับหรือกระแสจ่ายประโยชน์เชิงเศรษฐกิจจะต่ำ การรับรู้รายการ
สินทรัพย์หรือหนี้สินอาจให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจมากกว่าข้อมูลที่อธิบายในย่อหน้าที่
5.16 กรณีนี้เป็นประเด็นหรือไม่ขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ เช่น
- 5.17.1 หากสินทรัพย์ได้มาหรือหนี้สินเกิดขึ้นในรายการแลกเปลี่ยนด้วยเงื่อนไขในตลาด ปกติ
ต้นทุนสะท้อนความน่าจะเป็นของกระแสรับหรือจ่ายประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ ต้นทุนจึง
อาจเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจและปกติมีพร้อมอยู่ นอกจากนี้ การไม่รับรู้
สินทรัพย์หรือหนี้สินเป็นผลให้รับรู้ค่าใช้จ่ายหรือรายได้ ณ เวลาการแลกเปลี่ยน ซึ่ง
อาจไม่เป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมของรายการ (ย่อหน้าที่ 5.25.1)
- 5.17.2 หากสินทรัพย์หรือหนี้สินเกิดจากเหตุการณ์ที่ไม่ใช่รายการแลกเปลี่ยน ปกติ การรับรู้
สินทรัพย์หรือหนี้สินเป็นผลให้รับรู้รายได้หรือค่าใช้จ่าย หากความน่าจะเป็นต่ำที่
สินทรัพย์หรือหนี้สินจะทำให้มีกระแสรับหรือกระแสจ่ายประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ ผู้ใช้
งบการเงินอาจไม่พิจารณาการรับรู้รายการสินทรัพย์และรายได้หรือหนี้สินและ
ค่าใช้จ่ายว่าเป็นการให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ

เป็นเพียงร่างแรกเท่านั้น และอยู่ระหว่างการนำเสนอคณะกรรมการอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ในภายหลัง
ความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม

- 5.18 การรับรู้รายการสินทรัพย์หรือหนี้สินเหมาะสมหากการรับรู้ให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ และเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมของสินทรัพย์หรือหนี้สินและรายได้ ค่าใช้จ่ายหรือการเปลี่ยนแปลงส่วนของเจ้าของที่เป็นผลลัพธ์ ความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมอาจให้ได้หรือไม่ อาจกระทบด้วยระดับความไม่แน่นอนของการวัดมูลค่าที่เกี่ยวข้องกับสินทรัพย์หรือหนี้สินหรือปัจจัยอื่น

ความไม่แน่นอนของการวัดมูลค่า

- 5.19 ในการรับรู้รายการสินทรัพย์หนี้สินต้องมีการวัดมูลค่า ในหลายกรณี การวัดมูลค่าต้องมีการประมาณการและขึ้นอยู่กับความไม่แน่นอนของการวัดมูลค่า ในย่อหน้าที่ 2.19 การใช้ประมาณการอย่างสมเหตุสมผลเป็นส่วนสำคัญของการจัดทำงบการเงินและไม่จำเป็นต้องลดความมีประโยชน์ของข้อมูลหากประมาณการได้อธิบายไว้ชัดเจนและแม่นยำ แม้ระดับความไม่แน่นอนของการวัดมูลค่าสูงไม่จำเป็นต้องกีดกันประมาณการนั้นจากการให้ข้อมูลที่มีประโยชน์
- 5.20 ในบางกรณี ระดับสูงของความไม่แน่นอนในการประมาณการค่าวัดสินทรัพย์หรือหนี้สินจนเป็นข้อสงสัยว่า ประมาณการให้ความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมเพียงพอของสินทรัพย์หรือหนี้สินนั้น และรายได้ ค่าใช้จ่ายหรือการเปลี่ยนแปลงส่วนของเจ้าของที่เกี่ยวข้องหรือไม่ ระดับความไม่แน่นอนของการวัดมูลค่าอาจสูง เช่น หากแนวทางเดียวในการประมาณค่าวัดสินทรัพย์หรือหนี้สินคือ การใช้เทคนิคการวัดมูลค่าที่ใช้กระแสเงินสดเป็นฐานและนอกจากนี้ สถานการณ์แวดล้อมต่อไปตั้งแต่ 1 สถานการณ์เกิดขึ้น
- 5.20.1 ช่วงของผลลัพธ์ที่เป็นไปได้กว้างเป็นพิเศษและความเป็นไปได้ของผลลัพธ์แต่ละค่าประมาณยากเป็นพิเศษ
- 5.20.2 คำวัดอ่อนไหวเป็นพิเศษต่อการเปลี่ยนแปลงเล็กน้อยของความน่าจะเป็นของผลลัพธ์ที่แตกต่างกัน เช่น หากความน่าจะเป็นต่ำของกระแสเงินสดรับหรือจ่ายในอนาคต แต่ขนาดของกระแสเงินสดรับหรือจ่ายสูงเป็นพิเศษหากกระแสเงินสดเกิดขึ้น
- 5.20.3 การวัดมูลค่าทรัพย์สินหรือภาระผูกพันต้องใช้การปันส่วนกระแสเงินสดที่ใช้ดุลพินิจเป็นพิเศษหรือยากผิดปกติที่ไม่สัมพันธ์เฉพาะกับรายการที่นำมาวัดมูลค่า
- 5.21 ในบางกรณีที่อธิบายในย่อหน้าที่ 5.20 ข้อมูลที่มีประโยชน์มากที่สุดอาจเป็นคำวัดที่อิงกับประมาณการที่ไม่แน่นอนสูงพร้อมกับคำอธิบายความไม่แน่นอนที่กระทบคำวัดนั้น ประเด็นนี้เป็นไปได้ในกรณีหากคำวัดเป็นค่าที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจมากที่สุดของสินทรัพย์หรือหนี้สินนั้น ในกรณีอื่น หากข้อมูลไม่ให้ความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมเพียงพอของสินทรัพย์หรือหนี้สินและรายได้ ค่าใช้จ่ายหรือการเปลี่ยนแปลงส่วนของเจ้าของที่เป็นผลลัพธ์ ข้อมูลที่มีประโยชน์มากที่สุดอาจเป็นคำวัดที่แตกต่างพร้อมคำอธิบายที่จำเป็นที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจน้อยกว่าแต่ขึ้นกับความไม่แน่นอนของการวัดมูลค่าน้อยกว่า
- 5.22 ในสถานการณ์ที่จำกัด คำวัดสินทรัพย์หรือหนี้สินทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจที่มีพร้อม

- เป็นเพียงร่างแรกเท่านั้น และอยู่ระหว่างการนำเสนอคณะกรรมการอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ในภายหลัง หรือสามารถหาได้อาจขึ้นอยู่กับความไม่แน่นอนสูงของการวัดมูลค่าที่ไม่มีค่าใดให้ข้อมูลที่ มีประโยชน์เกี่ยวกับสินทรัพย์หรือหนี้สินและรายได้ ค่าใช้จ่ายหรือการเปลี่ยนแปลงส่วนของ เจ้าของที่เป็นผลลัพธ์ แม้ค่าวัดจะมีคำอธิบายประมาณการที่ใช้กำหนดค่าวัดและคำอธิบายความ ไม่แน่นอนที่กระทบประมาณการนั้น ในสถานการณ์ที่จำกัดนั้น สินทรัพย์หรือหนี้สินจะไม่รับรู้
- 5.23 สินทรัพย์หรือหนี้สินจะรับรู้หรือไม่ ความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมของสินทรัพย์หรือหนี้สินอาจ จำเป็นต้องรวมข้อมูลอธิบายความไม่แน่นอนที่เกี่ยวกับการมีอยู่หรือการวัดมูลค่าสินทรัพย์หรือ หนี้สิน หรือกับผลค่าวัด คือ จำนวนเงินหรือจังหวะเวลาที่กระแสรับหรือจ่ายประโยชน์เชิง เศรษฐกิจที่ในที่สุดเป็นผลของรายการ (ย่อหน้าที่ 6.60-6.62)

ปัจจัยอื่น

- 5.24 ความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมของสินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้หรือค่าใช้จ่าย เกี่ยวข้องกับทั้งการรับรู้รายการและการวัดมูลค่าตลอดจนการแสดงรายการและการเปิดเผย ข้อมูลเกี่ยวกับรายการนั้น (บทที่ 6-7)
- 5.25 ดังนั้น เมื่อกิจการประเมินว่า การรับรู้รายการสินทรัพย์หรือหนี้สินรายการหนึ่งสามารถให้ความ เป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมของสินทรัพย์หรือหนี้สินนั้นหรือไม่ กิจการจำเป็นต้องพิจารณาไม่ใช่ เพียงคำอธิบายและการวัดมูลค่าบนงบแสดงฐานะการเงิน แต่รวมถึง
- 5.25.1 การแสดงภาพรายได้ ค่าใช้จ่ายหรือส่วนของเจ้าของที่เป็นผลลัพธ์ ตัวอย่าง หากกิจการ ได้มาซึ่งสินทรัพย์แลกเปลี่ยนกับสิ่งตอบแทน ความล้มเหลวในการรับรู้สินทรัพย์จะทำให้ เกิดค่าใช้จ่ายและลดกำไรและส่วนของเจ้าของของกิจการ ในบางกรณี เช่น หาก กิจการไม่สามารถใช้สินทรัพย์ทันที ผลลัพธ์นั้นสามารถให้การแสดงรายการที่ทำให้ เข้าใจผิดว่า ฐานะการเงินของกิจการแย่งลง
- 5.25.2 สินทรัพย์และหนี้สินที่เกี่ยวข้องต้องรับรู้หรือไม่ หากสินทรัพย์และหนี้สินที่เกี่ยวข้องไม่ รับรู้ การรับรู้รายการอาจนำไปสู่ความไม่สม่ำเสมอของการรับรู้รายการ การจับคู่ทาง บัญชีผิดพลาด ซึ่งอาจไม่ให้เกิดผลกระทบของรายการหรือเหตุการณ์อื่นในภาพรวมที่ สามารถเข้าใจได้หรือความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมที่ทำให้เกิดสินทรัพย์หรือหนี้สิน แม้การเปิดเผยข้อมูลเชิงอธิบายให้ไว้ในหมายเหตุประกอบงบการเงิน
- 5.25.3 การแสดงรายการและการเปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับสินทรัพย์ หนี้สิน และรายได้ ค่าใช้จ่ายหรือการเปลี่ยนแปลงส่วนของเจ้าของที่เป็นผลลัพธ์ การแสดงภาพที่สมบูรณ์ รวมถึงข้อมูลทั้งหมดที่จำเป็นสำหรับผู้ใช้งบการเงินในการเข้าใจปรากฏการณ์ที่แสดง เป็นภาพ รวมถึงคำนิยามและคำอธิบายที่จำเป็นทั้งหมด การเปิดเผยข้อมูลที่เกี่ยวข้อง จึงสามารถช่วยจำนวนที่รับรู้ในการก่อให้เกิดส่วนของความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม ของ สินทรัพย์ หนี้สิน ลิทธิเรียกร้องส่วนของเจ้าของ รายได้หรือค่าใช้จ่าย

การตัดรายการบัญชี

- 5.26 การตัดรายการบัญชีคือ การขจัดสินทรัพย์หรือหนี้สินส่วนหนึ่งหรือทั้งหมดที่เคยรับรู้รายการจากงบแสดงฐานะการเงิน ปกติ การตัดรายการบัญชีเกิดขึ้นเมื่อรายการไม่เป็นไปตามคำนิยามของสินทรัพย์หรือหนี้สิน
- 5.26.1 ในกรณีสินทรัพย์ การตัดรายการบัญชีปกติเกิดขึ้นเมื่อกิจการสูญเสียการควบคุมสินทรัพย์ที่เคยรับรู้รายการส่วนหนึ่งหรือทั้งหมด
- 5.26.2 ในกรณีหนี้สิน การตัดรายการบัญชีปกติเกิดขึ้นเมื่อกิจการไม่มีภาระผูกพันในปัจจุบันสำหรับหนี้สินที่เคยรับรู้รายการส่วนหนึ่งหรือทั้งหมด
- 5.27 ข้อกำหนดทางบัญชีสำหรับการตัดรายการบัญชีมุ่งเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมทั้ง
- 5.27.1 สินทรัพย์และหนี้สินที่คงเหลือหลังจากรายการหรือเหตุการณ์อื่นที่นำไปสู่การตัดรายการทางบัญชี (รวมถึงสินทรัพย์หรือหนี้สินที่ได้มา เกิดขึ้น หรือสร้างขึ้นเป็นส่วนหนึ่งของรายการหรือเหตุการณ์ และ
- 5.27.2 การเปลี่ยนแปลงของสินทรัพย์และหนี้สินซึ่งเป็นผลของรายการหรือเหตุการณ์อื่น
- 5.28 จุดมุ่งหมายในย่อหน้าที่ 5.27 ปกติสำเร็จได้โดย
- 5.28.1 การตัดรายการสินทรัพย์หรือหนี้สินที่พ้นกำหนด ใช้ เก็บเงิน ปฏิบัติแล้วเสร็จ หรือโอน และรับรู้รายได้หรือค่าใช้จ่ายที่เป็นผลลัพธ์ ในส่วนที่เหลือของบทนี้ คำว่า ส่วนประกอบที่โอนหมายถึงสินทรัพย์และหนี้สินนั้นทั้งหมด
- 5.28.2 การยังคงรับรู้สินทรัพย์หรือหนี้สินที่คงอยู่ (ถ้ามี) เรียกว่า ส่วนประกอบที่คงไว้ ส่วนประกอบที่คงไว้กลายเป็นหน่วยทางบัญชีที่แยกเป็นเอกเทศจากส่วนประกอบที่โอน ดังนั้น รายได้หรือค่าใช้จ่ายจึงไม่รับรู้สำหรับส่วนประกอบที่คงไว้ซึ่งเป็นผลของการตัดรายการบัญชีของส่วนประกอบที่โอน เว้นแต่การตัดรายการบัญชีให้ผลเป็นการเปลี่ยนแปลงข้อกำหนดการวัดมูลค่าที่ใช้กับส่วนประกอบที่คงไว้ และ
- 5.28.3 ใช้กระบวนการตั้งแต่ 1 กระบวนการต่อไปนี้ หากกระบวนการนั้นจำเป็นต่อการบรรลุจุดมุ่งหมายตั้งแต่ 1 ข้อที่อธิบายในย่อหน้าที่ 5.27
- 5.28.3.1 การแสดงส่วนประกอบที่คงไว้แยกในงบแสดงฐานะการเงิน
- 5.28.3.2 การแสดงแยกผลการตัดรายการบัญชีส่วนประกอบที่โอนรับรู้เป็นรายได้ และค่าใช้จ่ายในงบแสดงผลการดำเนินงานทางการเงิน
- 5.28.3.3 ให้ข้อมูลคำอธิบาย
- 5.29 ในบางกรณี กิจการอาจปรากฏว่าโอนสินทรัพย์หรือหนี้สิน แต่สินทรัพย์หรือหนี้สินยังเป็นสินทรัพย์หรือหนี้สินของกิจการ เช่น
- 5.29.1 หากกิจการโอนสินทรัพย์แต่ยังมีฐานะเปิดต่อความผันแปรที่มีนัยสำคัญทางบวกหรือลบต่อประโยชน์เชิงเศรษฐกิจที่สินทรัพย์ก่อให้เกิด กรณีนี้บางครั้งแสดงว่า กิจการอาจ

เป็นเพียงร่างแรกเท่านั้น และอยู่ระหว่างการนำเสนอคณะกรรมการอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ในภายหลัง

ยังควบคุมสินทรัพย์นั้นต่อ (ย่อหน้า 4.24) หรือ

- 5.29.2 หากกิจการโอนสินทรัพย์ให้ฝ่ายหนึ่งถือครองสินทรัพย์ในฐานะตัวแทนของกิจการ ผู้โอนยังควบคุมสินทรัพย์ (ย่อหน้าที่ 4.25)
- 5.30 ในกรณีที่อธิบายในย่อหน้าที่ 5.29 การตัดรายการบัญชีสินทรัพย์หรือหนี้สินไม่เหมาะสมเพราะ การตัดรายการบัญชีไม่บรรลุจุดมุ่งหมายข้อใดข้อหนึ่งที่อธิบายในย่อหน้าที่ 5.27
- 5.31 เมื่อกิจการไม่มีส่วนประกอบที่โอนไป การตัดรายการบัญชีส่วนประกอบที่โอนเป็นตัวแทนอัน เทียงธรรมของความจริงนั้น แต่ในบางกรณี การตัดรายการบัญชีอาจไม่เป็นตัวแทนอันที่ ยธรรมว่ารายการหรือเหตุการณ์อื่นเปลี่ยนแปลงสินทรัพย์หรือหนี้สินของกิจการเท่าใดแม้เมื่อ กระบวนการตั้งแต่ 1 กระบวนการขึ้นไปที่อธิบายในย่อหน้าที่ 5.28.3 สนับสนุน ในกรณีนั้น การ ตัดรายการบัญชีส่วนประกอบที่โอนอาจหมายความว่า สถานะการเงินของกิจการเปลี่ยนแปลง มากกว่าที่เป็น ตัวอย่างอาจเป็นดังนี้
- 5.31.1 หากกิจการโอนสินทรัพย์ ขณะเดียวกัน กิจการทำรายการอีกรายการที่เป็นผลให้มีสิทธิ หรือภาระผูกพันในปัจจุบันให้ซื้อสินทรัพย์กลับ สิทธิหรือภาระผูกพันในปัจจุบันนั้น อาจเกิดจาก สัญญาล่วงหน้า สิทธิเรียกขาย หรือสิทธิเรียกซื้อ เป็นต้น
- 5.31.2 หากกิจการยังคงมีฐานะเปิดต่อความผันแปรที่มีนัยสำคัญทางบวกหรือลบกับจำนวน เงินของประโยชน์เชิงเศรษฐกิจที่ส่วนประกอบที่โอนอาจก่อให้เกิดขึ้นซึ่งกิจการไม่ได้ ควบคุมส่วนประกอบที่โอนต่อไป
- 5.32 หากการตัดรายการบัญชีไม่เพียงพอจะบรรลุจุดมุ่งหมาย 2 ประการที่อธิบายในย่อหน้าที่ 5.27 แม้สนับสนุนด้วยกระบวนการที่อธิบายในย่อหน้าที่ 5.28.3 ตั้งแต่ 1 กระบวนการขึ้นไป บางครั้ง จุดมุ่งหมายอาจบรรลุได้ด้วยการรับรู้ส่วนประกอบที่โอนต่อไป ผลที่ตามมามีดังนี้
- 5.32.1 รายได้ค่าใช้จ่ายไม่ได้รับรู้จากส่วนประกอบทั้งที่คงไว้และที่โอนซึ่งเป็นผลของการ รายการและเหตุการณ์อื่นนั้น
- 5.32.2 เงินที่ได้รับ (หรือจ่าย) จากการโอนสินทรัพย์ (หรือหนี้สิน) ถือเป็นเงินกู้ที่ได้รับ (หรือให้) และ
- 5.32.3 การแสดงรายการแยกของส่วนประกอบที่โอนในงบแสดงฐานะการเงินหรือการเปิดเผย ข้อมูลเชิงอธิบายจำเป็นเพื่อแสดงภาพข้อเท็จจริงว่า กิจการไม่มีสิทธิหรือภาระผูกพัน ส่วนประกอบที่โอนต่อไป ในทำนองเดียวกัน การให้ข้อมูลรายได้หรือค่าใช้จ่ายที่เกิด จากส่วนประกอบที่โอนหลังการโอน อาจจำเป็น
- 5.33 กรณีหนึ่งของคำถามที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับการตัดรายการบัญชีคือ เมื่อสัญญาได้รับการดัดแปลงใน เชิงลดหรือขจัดสิทธิหรือภาระผูกพันในปัจจุบัน ในการตัดสินใจว่ากิจการจะรับรู้การดัดแปลง สัญญาอย่างไร กิจการต้องพิจารณาว่าหน่วยทางบัญชีใดให้ข้อมูลที่มีประโยชน์ต่อผู้ใช้งบการเงิน เกี่ยวกับสินทรัพย์และหนี้สินที่คงไว้หลังการดัดแปลงและการดัดแปลงเปลี่ยนแปลงสินทรัพย์ หนี้สินของกิจการอย่างไร
- 5.33.1 หากการดัดแปลงสัญญาขจัดสิทธิและภาระผูกพันในปัจจุบันเท่านั้น การอภิปรายในย่อ หน้า 5.26 - 5.32 ใช้พิจารณาเพื่อตัดสินใจว่าจะตัดรายการบัญชีสิทธิหรือภาระ

ร่าง กรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน
เป็นเพียงร่างแรกเท่านั้น และอยู่ระหว่างการนำเสนอคณะกรรมการอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ในภายหลัง

ผูกพันหรือไม่

- 5.33.2 หากการดัดแปลงสัญญาเพิ่มสิทธิหรือภาระผูกพันใหม่ กิจการต้องตัดสินใจว่าจะปฏิบัติกับสิทธิหรือภาระผูกพันที่เพิ่มเป็นสินทรัพย์หรือหนี้สินแยกไปหรือเป็นส่วนเดียวกับหน่วยทางบัญชีของสิทธิและภาระผูกพันในปัจจุบัน (ย่อหน้าที่ 4.48 – 4.55) และ
- 5.33.3 หากการดัดแปลงสัญญาทั้งจัดสิทธิหรือภาระผูกพันในปัจจุบันและเพิ่มสิทธิหรือภาระผูกพันใหม่ กิจการต้องพิจารณาทั้งผลกระทบแยกและผลกระทบรวมของการดัดแปลงนั้น ในกรณีดังกล่าว สัญญาที่ดัดแปลงเนื้อหานั้น ในสาระแล้ว การดัดแปลงแทนที่สินทรัพย์หรือหนี้สินเดิมด้วยสินทรัพย์หรือหนี้สินใหม่ ในกรณีการดัดแปลงที่ครอบคลุมนั้น กิจการอาจจำเป็นต้องตัดรายการสินทรัพย์หรือหนี้สินเดิมและรับรู้สินทรัพย์หรือหนี้สินใหม่

สารบัญ

จากย่อหน้าที่

บทที่ 6 การวัดมูลค่า

บทนำ	6.1
เกณฑ์การวัดมูลค่า	6.4
ราคาทุนในอดีต	6.4
มูลค่า ณ ปัจจุบัน	6.10
มูลค่ายุติธรรม	6.12
มูลค่าจากการใช้และมูลค่าการปฏิบัติภาระให้แล้วเสร็จ	6.17
ต้นทุนปัจจุบัน	6.21
ข้อมูลพื้นฐานการวัดมูลค่าบางอย่างให้	6.23
ราคาทุนในอดีต	6.24
มูลค่า ณ ปัจจุบัน	6.32
มูลค่ายุติธรรม	6.32
มูลค่าจากการใช้และมูลค่าการปฏิบัติตามภาระให้แล้วเสร็จ	6.37
ต้นทุนปัจจุบัน	6.40
ปัจจัยที่จะพิจารณาเมื่อเลือกเกณฑ์การวัดมูลค่า	6.43
ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ	6.49
ลักษณะของสินทรัพย์หรือหนี้สิน	6.50
การก่อให้เกิดกระแสเงินสดในอนาคต	6.54
ความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม	6.58
ลักษณะเชิงคุณภาพเสริมและข้อจำกัดด้านต้นทุน	6.63
ราคาทุนในอดีต	6.69
มูลค่า ณ ปัจจุบัน	6.72
ปัจจัยเฉพาะการวัดมูลค่าเริ่มแรก	6.77
เกณฑ์การวัดมูลค่ามีมากกว่า 1 เกณฑ์	6.83
การวัดมูลค่าส่วนของเจ้าของ	6.87
เทคนิคการวัดมูลค่าที่ใช้กระแสเงินสดเป็นฐาน	6.91

บทนำ

- 6.1 องค์ประกอบที่รับรู้ในงบการเงินกำหนดเป็นเชิงปริมาณในรูปตัวเงิน ซึ่งต้องเลือกเกณฑ์การวัดมูลค่า เกณฑ์การวัดมูลค่าเป็นลักษณะที่ระบุไว้ของรายการที่วัดมูลค่า เช่น ราคาทุนในอดีตมูลค่ายุติธรรมหรือมูลค่าที่ต้องปฏิบัติให้เสร็จ fulfilment การใช้เกณฑ์การวัดมูลค่าสินทรัพย์หรือหนี้สินสร้างค่าวัดสินทรัพย์หรือหนี้สินและรายได้หรือค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้อง
- 6.2 ในการพิจารณาถึงลักษณะเชิงคุณภาพของข้อมูลทางการเงินที่มีประโยชน์และข้อจำกัดด้านต้นทุนมีแนวโน้มจะทำให้การเลือกฐานการวัดมูลค่าแตกต่างกันสำหรับสินทรัพย์ หนี้สิน และรายการของรายได้และค่าใช้จ่ายที่แตกต่างกัน
- 6.3 มาตรฐานการรายงานทางการเงินอาจจำเป็นต้องอธิบายวิธีใช้เกณฑ์การวัดมูลค่าที่มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนั้นเลือก คำอธิบายอาจรวมถึง
- 6.3.1 ระบุเทคนิคที่อาจหรือต้องใช้ประมาณค่าวัดที่ใช้กับเกณฑ์การวัดมูลค่าเกณฑ์หนึ่ง
 - 6.3.2 ระบุวิธีการวัดมูลค่าอย่างง่ายที่มีแนวโน้มให้ข้อมูลใกล้เคียงกับเกณฑ์การวัดมูลค่าที่นิยมกว่า
 - 6.3.3 อธิบายวิธีการดัดแปลงเกณฑ์การวัดมูลค่า เช่น โดยไม่รวมผลกระทบของความเป็นไปได้ที่กิจการอาจไม่สามารถปฏิบัติตามภาระหนี้สินให้แล้วเสร็จ (ความเสี่ยงเครดิตของกิจการ) จากมูลค่าที่ต้องปฏิบัติแล้วเสร็จของหนี้สิน

เกณฑ์การวัดมูลค่า

ราคาทุนในอดีต

- 6.4 ค่าวัดที่อ้างอิงราคาทุนในอดีตให้ข้อมูลที่เป็นตัวเงินเกี่ยวกับสินทรัพย์ หนี้สิน รายได้และค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้อง โดยใช้ข้อมูลที่ได้มาจากหรืออย่างน้อยเป็นส่วนหนึ่งของราคาของรายการหรือเหตุการณ์อื่นที่ทำให้เกิดค่าวัดขึ้น ค่าวัดราคาทุนในอดีตแตกต่างจากมูลค่า ณ ปัจจุบันโดยไม่สะท้อนการเปลี่ยนแปลงมูลค่า ยกเว้นการเปลี่ยนแปลงนั้นเกี่ยวกับการด้อยค่าของสินทรัพย์และหนี้สินกลายเป็นภาระ (ย่อหน้าที่ 6.7.3 และ 6.8.2)
- 6.5 ราคาทุนในอดีตของสินทรัพย์ ณ เวลาที่ได้มาหรือสร้าง คือ มูลค่าของต้นทุนทั้งหมดที่เกิดขึ้นในการได้มาหรือสร้างสินทรัพย์ ประกอบด้วยสิ่งตอบแทนที่จ่ายไปให้ได้มาหรือสร้างสินทรัพย์และต้นทุนการทำรายการ ราคาทุนในอดีตของหนี้สินเมื่อเกิดขึ้นหรือเข้ารับภาระคือสิ่งตอบแทนที่ได้รับเมื่อหนี้สินเกิดขึ้นหรือกิจการเข้ารับภาระหักต้นทุนการทำรายการ
- 6.6 เมื่อสินทรัพย์ได้มาหรือสร้างหรือหนี้สินเกิดขึ้นหรือกิจการเข้ารับภาระซึ่งเป็นผลของเหตุการณ์ไม่ใช่รายการตามเงื่อนไขตลาด (ย่อหน้าที่ 6.80) การระบุต้นทุนอาจเป็นไปได้หรือไม่ได้หรือต้นทุนอาจไม่ให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเกี่ยวกับสินทรัพย์หรือหนี้สิน ในกรณีนั้น มูลค่า ณ

- เป็นเพียงร่างแรกเท่านั้น และอยู่ระหว่างการนำเสนอคณะกรรมการอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ในภายหลัง
- ปัจจุบันของสินทรัพย์หรือหนี้สินใช้เป็นราคาที่เกี่ยวข้องเป็นต้นทุนในการรับรู้เริ่มแรกและราคาที่เกี่ยวข้องเป็นต้นทุนใช้เป็นจุดเริ่มต้นสำหรับการวัดมูลค่าภายหลังด้วยราคาทุนในอดีต
- 6.7 ราคาทุนในอดีตของสินทรัพย์ปรับปรุงตลอดช่วงเวลาเพื่อแสดงภาพ (ถ้ามี)
- 6.7.1 การใช้ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจบางส่วนหรือทั้งหมดที่ประกอบเป็นสินทรัพย์ (ค่าเสื่อมราคาหรือค่าตัดจำหน่าย)
- 6.7.2 การจ่ายที่ได้รับเพื่อยกเลิกส่วนของสินทรัพย์ทั้งหมดหรือบางส่วน
- 6.7.3 ผลกระทบของเหตุการณ์ที่เป็นสาเหตุที่ราคาทุนในอดีตของสินทรัพย์ไม่ได้รับคืบต่อไป (การด้อยค่า) และ
- 6.7.4 รายการคงค้างของดอกเบี้ยที่สะท้อนส่วนประกอบการจัดหาเงินของสินทรัพย์
- 6.8 ราคาทุนในอดีตของหนี้สินที่ปรับปรุงตลอดช่วงเวลาให้แสดงภาพ (ถ้ามี)
- 6.8.1 การปฏิบัติภาระหนี้สินให้แล้วเสร็จบางส่วนหรือทั้งหมด เช่น การจ่ายเพื่อชำระหนี้สินบางส่วนหรือทั้งหมดหรือปฏิบัติตามภาระการส่งมอบสินค้าให้แล้วเสร็จ
- 6.8.2 ผลกระทบของเหตุการณ์ที่เพิ่มมูลค่าของภาระผูกพันให้อินทรีयरเชิงเศรษฐกิจที่จำเป็นเพื่อปฏิบัติตามภาระหนี้สินให้แล้วเสร็จเมื่อหนี้สินกลายเป็นภาระ หนี้สินกลายเป็นภาระหากราคาทุนในอดีตไม่เพียงพอแสดงภาพภาระหนี้สินที่ต้องปฏิบัติให้แล้วเสร็จ และ
- 6.8.3 รายการคงค้างของดอกเบี้ยเพื่อสะท้อนส่วนประกอบการจัดหาเงินของหนี้สิน
- 6.9 แนวทางหนึ่งที่ใช้เกณฑ์การวัดมูลค่าราคาทุนในอดีตกับสินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงินคือวัดมูลค่าด้วยราคาทุนตัดจำหน่าย ราคาทุนตัดจำหน่ายของสินทรัพย์ทางการเงินหรือหนี้สินทางการเงินสะท้อนประมาณการกระแสเงินสดในอนาคตคิดลดด้วยอัตราที่กำหนดในการรับรู้รายการเริ่มแรก กรณีเครื่องมือที่อัตราผันแปร อัตราคิดลดให้ปรับปรุงเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลงอัตราที่ผันแปร ราคาทุนตัดจำหน่ายของสินทรัพย์ทางการเงินหรือหนี้สินทางการเงินให้ปรับปรุงตลอดช่วงเวลาให้แสดงภาพการเปลี่ยนแปลงในภายหลัง เช่น รายการคงค้างของดอกเบี้ย การด้อยค่าของสินทรัพย์ทางการเงิน และการจ่ายหรือการรับ

มูลค่า ณ ปัจจุบัน

- 6.10 ค่าวัดมูลค่า ณ ปัจจุบันให้ข้อมูลที่เป็นตัวเงินเกี่ยวกับสินทรัพย์ หนี้สิน รายได้ และค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องที่ใช้ข้อมูลปรับปรุงให้สะท้อนสภาพ ณ วันที่วัดมูลค่า เนื่องจากการปรับปรุง มูลค่า ณ ปัจจุบันของสินทรัพย์และหนี้สินสะท้อนการเปลี่ยนแปลงประมาณการกระแสเงินสดและปัจจัยอื่นที่สะท้อนในมูลค่า ณ ปัจจุบัน (ย่อหน้าที่ 6.14 – 6.15 และ 6.20) ตั้งแต่วันที่วัดมูลค่าครั้งก่อน มูลค่า ณ ปัจจุบันของสินทรัพย์หรือหนี้สินไม่ได้มาจากราคาของรายการหรือเหตุการณ์อื่นที่ทำให้เกิดสินทรัพย์หรือหนี้สิน ซึ่งแตกต่างจากราคาทุนในอดีต
- 6.11 เกณฑ์การวัดมูลค่าที่เป็นมูลค่าในปัจจุบัน ได้แก่
- 6.11.1 มูลค่ายุติธรรม (ย่อหน้าที่ 6.12 – 6.16)

เป็นเพียงร่างแรกเท่านั้น และอยู่ระหว่างการนำเสนอคณะกรรมการอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ในภายหลัง

- 6.11.2 มูลค่าจากการใช้สำหรับสินทรัพย์และมูลค่าที่ต้องปฏิบัติสำหรับหนี้สิน (ย่อหน้าที่ 6.17 – 6.20) และ
- 6.11.3 ต้นทุนปัจจุบัน (ย่อหน้าที่ 6.21-6.22)

มูลค่ายุติธรรม

- 6.12 มูลค่ายุติธรรมคือ ราคาที่จะได้รับจากการขายสินทรัพย์หรือจ่ายเพื่อโอนหนี้สินในรายการตามสภาพปกติระหว่างผู้ร่วมตลาด ณ วันที่วัดมูลค่า
- 6.13 มูลค่ายุติธรรมสะท้อนมุมมองของผู้ร่วมตลาด คือผู้ร่วมตลาดที่กิจการเข้าถึง สินทรัพย์หรือหนี้สินที่วัดมูลค่าด้วยข้อสมมติเดียวกับที่ผู้ร่วมตลาดจะใช้เมื่อกำหนดราคาสินทรัพย์หรือหนี้สิน หากผู้ร่วมตลาดกระทำเพื่อประโยชน์เชิงเศรษฐกิจที่ดีที่สุดของตน
- 6.14 ในบางกรณี มูลค่ายุติธรรมอาจกำหนดโดยตรงจากการสังเกตราคาในตลาดซื้อขายคล่อง ในกรณีอื่น มูลค่ายุติธรรมกำหนดทางอ้อมด้วยเทคนิคการวัดมูลค่า เช่น เทคนิคการวัดมูลค่าที่อิงกระแสเงินสด (ย่อหน้าที่ 6.91 – 6.95) ที่สะท้อนปัจจัยต่อไปนี้
- 6.14.1 ประมาณการกระแสเงินสดในอนาคต
- 6.14.2 ความผันแปรที่เป็นไปได้ของประมาณการจำนวนเงินหรือจังหวะเวลาของกระแสเงินสด (ส่วนเกินหรือส่วนต่ำความเสี่ยง) ในอนาคตสำหรับสินทรัพย์หรือหนี้สินที่วัดมูลค่าที่เกิดจากความไม่แน่นอนสืบเนื่องในกระแสเงินสด
- 6.14.3 ค่าของเงินตามเวลา
- 6.14.4 ราคาของการรับความไม่แน่นอนสืบเนื่องของกระแสเงินสด (เช่น ส่วนเกินหรือส่วนต่ำความเสี่ยง) ราคาของการรับความไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับระดับความไม่แน่นอน ราคานี้ยังสะท้อนข้อเท็จจริงว่า ปกติ ผู้ลงทุนจะจ่ายน้อยกว่าสำหรับสินทรัพย์ (ปกติคาดว่าจะได้รับมากกว่าในการรับหนี้สิน) ที่มีกระแสเงินสดที่ไม่แน่นอนสำหรับสินทรัพย์ (หรือหนี้สิน) ซึ่งกระแสเงินสดมีความแน่นอน
- 6.14.5 ปัจจัยอื่น เช่น สภาพคล่อง ที่ผู้ร่วมตลาดจะพิจารณาปัจจัยนั้น ๆ ในสถานการณ์นั้น
- 6.15 ปัจจัยที่กล่าวในย่อหน้าที่ 6.14.2 และ 6.14.4 รวมถึง ความเป็นไปได้ที่คู่สัญญาอาจไม่สามารถปฏิบัติตามภาระหนี้สินของกิจการให้แล้วเสร็จ (ความเสี่ยงเครดิต) หรือกิจการอาจไม่สามารถปฏิบัติตามภาระหนี้สินของกิจการ (ความเสี่ยงเครดิตของกิจการ)
- 6.16 เนื่องจากมูลค่ายุติธรรมไม่ได้มาจากราคาของรายการหรือเหตุการณ์ที่ทำให้เกิดทรัพย์สินหรือหนี้สิน มูลค่ายุติธรรมไม่เพิ่มด้วยต้นทุนการทำรายการที่เกิดขึ้นเมื่อได้มาซึ่งสินทรัพย์และไม่ลดลงด้วยต้นทุนการทำรายการที่เกิดขึ้นเมื่อหนี้สินเกิดขึ้นหรือเข้ารับภาระ นอกจากนี้ มูลค่ายุติธรรมไม่สะท้อนต้นทุนการทำรายการที่จะเกิดขึ้นเมื่อจำหน่ายสินทรัพย์หรือโอนหรือชำระหนี้สินในที่สุด

มูลค่าจากการใช้และมูลค่าการปฏิบัติภาระให้แล้วเสร็จ

- 6.17 มูลค่าจากการใช้เป็นมูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดหรือประโยชน์เชิงเศรษฐกิจอื่นที่กิจการคาดว่าจะได้มาจากการใช้สินทรัพย์และการจำหน่ายสินทรัพย์ในที่สุด มูลค่าการปฏิบัติภาระให้แล้วเสร็จ

เป็นเพียงร่างแรกเท่านั้น และอยู่ระหว่างการนำเสนอคณะกรรมการอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ในภายหลัง เป็นมูลค่าปัจจุบันของเงินสดหรือทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจอื่นที่กิจการคาดว่าจะผูกพันเพื่อโอน เมื่อปฏิบัติตามภาระหนี้สิน จำนวนเงินสดหรือทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจอื่นรวมจำนวนเงินที่ต้อง โอนให้คู่สัญญาหนี้สินและจำนวนเงินที่กิจการคาดว่าจะผูกพันต้องโอนให้ฝ่ายอื่นเพื่อช่วยให้ กิจการปฏิบัติตามภาระหนี้สินแล้วเสร็จ

- 6.18 เนื่องจากมูลค่าจากการใช้และมูลค่าการปฏิบัติตามภาระให้แล้วเสร็จใช้กระแสเงินสดในอนาคตเป็น เกณฑ์ มูลค่าเหล่านี้จึงไม่รวมต้นทุนการทำรายการที่เกิดจากการได้มาซึ่งสินทรัพย์หรือเข้า รับภาระหนี้สิน แต่มูลค่าจากการใช้และมูลค่าการปฏิบัติตามภาระให้แล้วเสร็จรวมถึงมูลค่าปัจจุบัน ของต้นทุนการทำรายการที่กิจการคาดว่าจะเกิดในการจำหน่ายสินทรัพย์หรือปฏิบัติตามภาระ หนี้สินแล้วเสร็จในที่สุด
- 6.19 มูลค่าจากการใช้และมูลค่าการปฏิบัติตามภาระให้แล้วเสร็จสะท้อนข้อสมมติเฉพาะกิจการไม่ใช่ข้อ สมมติของผู้ร่วมตลาด ในทางปฏิบัติ บางครั้งข้อสมมติที่ผู้ร่วมตลาดใช้กับข้อสมมติที่กิจการใช้ อาจแตกต่างกันเล็กน้อย
- 6.20 มูลค่าจากการใช้และมูลค่าการปฏิบัติตามภาระให้แล้วเสร็จไม่สามารถสังเกตได้โดยตรงและให้ กำหนดด้วยเทคนิคการวัดมูลค่าที่ใช้กระแสเงินสดเป็นเกณฑ์ (ย่อหน้าที่ 6.91–6.95) มูลค่า จากการใช้และมูลค่าการปฏิบัติตามภาระให้แล้วเสร็จสะท้อนปัจจัยเดียวกับที่อธิบายสำหรับ มูลค่ายุติธรรมในย่อหน้าที่ 6.14 แต่จากมุมมองเฉพาะกิจการไม่ใช่มุมมองผู้ร่วมตลาด

ต้นทุนปัจจุบัน

- 6.21 ต้นทุนปัจจุบันของสินทรัพย์ คือ ต้นทุนของสินทรัพย์เทียบเท่า ณ วันที่วัดมูลค่า ประกอบด้วยสิ่งตอบแทนที่จะจ่าย ณ วันที่วัดมูลค่าบวกต้นทุนการทำรายการที่จะเกิด ณ วันนั้น ต้นทุนปัจจุบันของหนี้สินคือสิ่งตอบแทนที่จะได้รับจากหนี้สินเทียบเท่า ณ วันที่วัด มูลค่าหักต้นทุนการทำรายการที่จะเกิดขึ้น ณ วันที่วัดมูลค่า ต้นทุนปัจจุบันเหมือนราคาทุน ในอดีตคือมูลค่าซื้อเข้า ต้นทุนนี้สะท้อนราคาในตลาดที่กิจการจะได้มาซึ่งสินทรัพย์หรือจะ เกิดหนี้สิน ดังนั้นต้นทุนนี้แตกต่างจากมูลค่ายุติธรรม มูลค่าจากการใช้ และมูลค่าการ ปฏิบัติตามภาระให้แล้วเสร็จที่เป็นมูลค่าขายออก อย่างไรก็ตาม ต้นทุนปัจจุบันสะท้อนสภาพ ณ วันที่วัดมูลค่าแตกต่างจากราคาทุนในอดีต
- 6.22 ในบางกรณี ต้นทุนปัจจุบันไม่สามารถกำหนดโดยตรงด้วยการสังเกตราคาในตลาดซื้อขายคล่อง และต้องกำหนดทางอ้อมด้วยวิธีอื่น เช่น หากราคามีพร้อมเฉพาะสินทรัพย์ใหม่ ต้นทุนปัจจุบัน ของสินทรัพย์ที่ใช้จะต้องประมาณด้วยการปรับปรุงราคาปัจจุบันของสินทรัพย์ใหม่ให้สะท้อน อายุและสภาพปัจจุบันของสินทรัพย์ที่กิจการถือครอง

ข้อมูลพื้นฐานการวัดมูลค่าบางอย่างให้

- 6.23 เมื่อกิจการเลือกเกณฑ์การวัดมูลค่า กิจการต้องให้ความสำคัญโดยพิจารณาลักษณะของข้อมูลที่เกณฑ์การวัดมูลค่าจะให้ในงบแสดงฐานะการเงินและงบแสดงผลการดำเนินงาน ตารางที่ 6.1 สรุปข้อมูลและย่อหน้าที่ 6.24-6.42 ให้การอธิบายเพิ่มเติม

ราคาทุนในอดีต

- 6.24 ข้อมูลที่ให้ด้วยการวัดมูลค่าสินทรัพย์หรือหนี้สินด้วยราคาทุนในอดีตอาจเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจของผู้ใช้งบการเงิน เพราะราคาทุนในอดีตใช้ข้อมูลที่ได้มาอย่างน้อยบางส่วนจากราคาของรายการหรือเหตุการณ์อื่นที่ทำให้เกิดสินทรัพย์หรือหนี้สิน
- 6.25 ปกติ หากกิจการได้มาซึ่งสินทรัพย์ในรายการไม่นานนี้ตามสภาพตลาด กิจการคาดว่าจะอย่างน้อยที่สุด สินทรัพย์จะให้ประโยชน์เชิงเศรษฐกิจเพียงพอที่กิจการจะได้รับคืนต้นทุนของสินทรัพย์นั้น ในทำนองเดียวกัน หากหนี้สินเกิดขึ้นหรือเข้ารับภาระเป็นผลของรายการไม่นานนี้ตามสภาพตลาด ปกติ กิจการคาดว่าจะมูลค่าของภาระผูกพันเพื่อโอนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจให้ปฏิบัติตามภาระหนี้สินให้แล้วเสร็จไม่เกินมูลค่าสิ่งตอบแทนที่ได้รับหักต้นทุนการทำรายการ ดังนั้น การวัดมูลค่าสินทรัพย์หรือหนี้สินด้วยราคาทุนในอดีตในกรณีดังกล่าวให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเกี่ยวกับสินทรัพย์หรือหนี้สินและราคาของรายการที่ก่อให้เกิดสินทรัพย์หรือหนี้สินนั้น
- 6.26 เนื่องจากราคาทุนในอดีตลดลงให้สะท้อนการใช้สินทรัพย์และการด้อยค่า จำนวนเงินที่คาดว่าจะได้รับคืนจากสินทรัพย์ที่วัดมูลค่าด้วยราคาทุนในอดีตอย่างน้อยที่สุดมากเท่ากับมูลค่าตามบัญชี ในทำนองเดียวกัน เนื่องจาก ราคาทุนในอดีตของหนี้สินเพิ่มเมื่อหนี้สินเป็นภาระ มูลค่าของภาระผูกพันเพื่อโอนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจที่จำเป็นเพื่อปฏิบัติตามภาระหนี้สินให้แล้วเสร็จไม่มากกว่ามูลค่าตามบัญชีของหนี้สิน
- 6.27 หากสินทรัพย์ที่ไม่ใช่สินทรัพย์ทางการเงินวัดมูลค่าด้วยราคาทุนในอดีต การใช้หรือขายสินทรัพย์หรือส่วนของสินทรัพย์ทำให้เกิดค่าใช้จ่ายที่วัดด้วยราคาทุนในอดีตของสินทรัพย์หรือส่วนของสินทรัพย์ที่ใช้หรือขาย
- 6.28 ค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการขายสินทรัพย์รับรู้เวลาเดียวกับที่สิ่งตอบแทนค่าขายรับรู้เป็นรายได้ ผลต่างระหว่างรายได้กับค่าใช้จ่ายเป็นกำไรจากการขาย ค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการใช้สินทรัพย์อาจเปรียบเทียบกับรายได้ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับกำไร
- 6.29 ในทำนองเดียวกันหากหนี้สินที่ไม่ใช่หนี้สินทางการเงินเกิดขึ้นหรือเข้ารับภาระเพื่อแลกเปลี่ยนกับสิ่งตอบแทนและวัดมูลค่าด้วยราคาทุนในอดีต การปฏิบัติตามภาระหนี้สินทั้งหมดหรือบางส่วนทำให้เกิดรายได้ที่วัดมูลค่าด้วยมูลค่าของสิ่งตอบแทนที่ได้รับตามส่วนของภาระที่ปฏิบัติแล้วเสร็จ ผลต่างระหว่างรายได้และค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการปฏิบัติตามภาระหนี้สินแล้วเสร็จคือกำไรที่เป็นผลจากการปฏิบัติตามภาระแล้วเสร็จ
- 6.30 ข้อมูลเกี่ยวกับต้นทุนสินทรัพย์ที่ขายหรือใช้รวมถึงสินค้าและบริการที่ใช้ทันที (ย่อหน้าที่ 4.8) และเกี่ยวกับสิ่งตอบแทนที่ได้รับอาจมีคุณค่าทางการพยากรณ์ ข้อมูลนั้นอาจใช้เป็นปัจจัยนำเข้าไปใน

เป็นเพียงร่างแรกเท่านั้น และอยู่ระหว่างการนำเสนอคณะกรรมการอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ในภายหลัง การพยากรณ์กำไรในอนาคตจากการขายสินค้าในงวดอนาคต (รวมถึงสินค้าที่กิจการไม่ถือครองในปัจจุบัน) และบริการ จึงประเมินอนาคตของกระแสเงินสดรับสุทธิในอนาคตของกิจการ ในการประเมินอนาคตของกิจการสำหรับกระแสเงินสดในอนาคต ผู้ใช้งบการเงินมักเน้นอนาคตของกิจการสำหรับกระแสเงินสดในอนาคต ผู้ใช้งบการเงินมักเน้นอนาคตของกิจการสำหรับการเกิดกำไรในอนาคตตลอดช่วงเวลาหลายช่วง ไม่ใช่อนาคตสำหรับการเกิดกำไรจากสินค้าที่ถือครองอยู่ รายได้และค่าใช้จ่ายที่วัดมูลค่าด้วยราคาทุนในอดีตอาจมีคุณค่าทางการยืนยันเพราะราคาดังกล่าวอาจให้ข้อมูลป้อนกลับกับผู้ใช้งบการเงินเกี่ยวกับการพยากรณ์ในอดีตของกระแสเงินสดหรือกำไร ข้อมูลเกี่ยวกับต้นทุนสินทรัพย์ที่ขายหรือใช้อาจช่วยประเมินว่า ฝ่ายบริหารรับผิดชอบหน้าที่การใช้ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจของกิจการอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเพียงใด

- 6.31 ข้อมูลเกี่ยวกับดอกเบี้ยรับจากสินทรัพย์หรือดอกเบี้ยที่เกิดจากหนี้สินวัดมูลค่าด้วยราคาทุนตัดจำหน่ายอาจมีคุณค่าทางการพยากรณ์และคุณค่าทางการยืนยันด้วยเหตุผลเดียวกัน

มูลค่า ณ ปัจจุบัน

มูลค่ายุติธรรม

- 6.32 ข้อมูลที่การวัดมูลค่าสินทรัพย์และหนี้สินด้วยมูลค่ายุติธรรมให้อาจมีคุณค่าทางการพยากรณ์ เพราะมูลค่ายุติธรรมสะท้อนความคาดหวังในปัจจุบันของผู้ร่วมตลาดเกี่ยวกับจำนวนเงิน จังหวะเวลาและความไม่แน่นอนเกี่ยวกับกระแสเงินสดในอนาคต ความคาดหวังนี้กำหนดราคาในลักษณะที่สะท้อนความนิยมความเสี่ยงปัจจุบันของผู้ร่วมตลาด ข้อมูลนั้นยังมีคุณค่าทางการยืนยันด้วยการให้ข้อมูลป้อนกลับเกี่ยวกับความคาดหวังในอดีต
- 6.33 รายได้และค่าใช้จ่ายที่สะท้อนความคาดหวังในปัจจุบันของผู้ร่วมตลาดอาจมีคุณค่าทางการยืนยัน เพราะรายได้และค่าใช้จ่ายสามารถใช้ในฐานะปัจจัยนำเข้าในการพยากรณ์รายได้และค่าใช้จ่ายในอนาคต รายได้และค่าใช้จ่ายนั้นยังอาจช่วยการประเมินว่าฝ่ายบริหารรับผิดชอบหน้าที่การใช้ทรัพยากรของกิจการได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลอย่างไร
- 6.34 การเปลี่ยนแปลงมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์หรือหนี้สินสามารถเกิดจากปัจจัยที่ระบุในย่อหน้าที่ 6.141 เมื่อปัจจัยเหล่านี้มีลักษณะแตกต่างกัน การระบุรายได้และค่าใช้จ่ายที่เกิดจากปัจจัยเหล่านี้แยกกันอาจข้อมูลที่มีประโยชน์ต่อผู้ใช้งบการเงิน (ย่อหน้าที่ 7.14.2)
- 6.35 หากกิจการได้มาซึ่งสินทรัพย์จากตลาดหนึ่งและกำหนดมูลค่ายุติธรรมด้วยราคาในตลาดที่แตกต่างกัน (ตลาดที่กิจการจะขายสินทรัพย์) ผลต่างระหว่างราคา 2 ตลาดรับรู้เป็นรายได้เมื่อเริ่มกำหนดมูลค่ายุติธรรม
- 6.36 ปกติ การขายสินทรัพย์หรือการโอนหนี้สินสำหรับสิ่งตอบแทนจำนวนเงินที่ใกล้เคียงมูลค่ายุติธรรม หากรายการเกิดขึ้นในตลาดที่เป็นแหล่งราคาที่ใช้เมื่อวัดมูลค่ายุติธรรมนั้น ในกรณีดังกล่าว หากสินทรัพย์หรือหนี้สินวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรม รายได้สุทธิหรือค่าใช้จ่ายสุทธิที่เกิด ณ เวลาที่ขายหรือโอนมักจะน้อยหากผลกระทบของต้นทุนการทำรายการไม่มีนัยสำคัญ

เป็นเพียงร่างแรกเท่านั้น และอยู่ระหว่างการนำเสนอคณะกรรมการอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ในภายหลัง
มูลค่าจากการใช้และมูลค่าการปฏิบัติตามภาระให้แล้วเสร็จ

- 6.37 มูลค่าจากการใช้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับมูลค่าปัจจุบันของประมาณการกระแสเงินสดจากการใช้สินทรัพย์และการจำหน่ายในที่สุด ข้อมูลนี้อาจมีคุณค่าทางการพยากรณ์เพราะข้อมูลสามารถใช้ประเมินอนาคตของกระแสเงินสดรับสุทธิในอนาคต
- 6.38 มูลค่าการปฏิบัติตามภาระให้แล้วเสร็จให้ข้อมูลเกี่ยวกับมูลค่าปัจจุบันของประมาณการกระแสเงินสดที่จำเป็นต่อการปฏิบัติตามภาระหนี้สินให้แล้วเสร็จ ดังนั้น มูลค่าการปฏิบัติตามภาระให้แล้วเสร็จอาจมีคุณค่าทางการพยากรณ์โดยเฉพาะหากหนี้สินจะปฏิบัติตามแล้วเสร็จมากกว่าการโอนหรือชำระด้วยการเจรจาต่อรอง
- 6.39 ประมาณการมูลค่าจากการใช้หรือมูลค่าการปฏิบัติตามภาระให้แล้วเสร็จที่ปรับปรุงร่วมกับข้อมูลเกี่ยวกับประมาณการประมาณการของจำนวนเงิน จังหวะเวลาและความไม่แน่นอนของกระแสเงินสดอาจมีคุณค่าทางการยืนยันด้วยเพราะมูลค่านี้นี้ให้ข้อมูลป้อนกลับเกี่ยวกับประมาณการในอดีตของมูลค่าจากการใช้หรือมูลค่าการปฏิบัติตามภาระให้แล้วเสร็จ

ต้นทุนปัจจุบัน

- 6.40 ข้อมูลเกี่ยวกับสินทรัพย์และหนี้สินที่วัดด้วยต้นทุนปัจจุบันอาจเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเพราะต้นทุนปัจจุบันสะท้อนต้นทุนที่สินทรัพย์เทียบเท่าอาจได้มาหรือสร้าง ณ วันที่วัดมูลค่าหรือสิ่งตอบแทนที่จะได้รับการเกิดหรือเข้ารับภาระหนี้สินเทียบเท่า
- 6.41 ต้นทุนปัจจุบันเหมือนราคาทุนในอดีต ต้นทุนปัจจุบันให้ข้อมูลราคาทุนของสินทรัพย์ที่ใช้หรือรายได้จากการปฏิบัติตามภาระหนี้สินให้แล้วเสร็จ ข้อมูลนี้อาจใช้เพื่อให้ได้มาซึ่งกำไรปัจจุบันและอาจใช้เป็นปัจจัยนำเข้าเพื่อพยากรณ์กำไรในอนาคต ต้นทุนปัจจุบันแตกต่างจากราคาทุนในอดีต ต้นทุนปัจจุบันสะท้อนราคาที่ครอบคลุมในค่าใช้จ่ายหรือปฏิบัติตามภาระแล้วเสร็จ เมื่อการเปลี่ยนแปลงราคามีนัยสำคัญ รายได้ที่ใช้ต้นทุนปัจจุบันเป็นเกณฑ์อาจมีประโยชน์ต่อการพยากรณ์รายได้ในอนาคตดีกว่ารายได้ที่ใช้ราคาทุนในอดีตเป็นฐาน
- 6.42 ในการรายงานต้นทุนปัจจุบันของการใช้ (หรือรายได้ปัจจัยจากการปฏิบัติตามภาระแล้วเสร็จ) จึงจำเป็นต้องแยกการเปลี่ยนแปลงมูลค่าตามบัญชีในรอบระยะเวลารายงานเป็นต้นทุนปัจจุบันของการใช้ (หรือรายได้ปัจจุบันจากการปฏิบัติตามภาระแล้วเสร็จ) และผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงราคา ผลกระทบการเปลี่ยนแปลงราคาบางครั้งเรียกว่า กำไรหรือขาดทุนจากการถือครอง

เป็นเพียงร่างแรกเท่านั้น และอยู่ระหว่างการนำเสนอคณะกรรมการอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ในภายหลัง

ตารางที่ 6.1 สรุปข้อมูลที่ฐานการวัดมูลค่าหนึ่งให้

สินทรัพย์

งบแสดงฐานะการเงิน				
	ราคาทุนในอดีต	มูลค่ายุติธรรม (ข้อสมมติผู้ร่วมตลาด)	มูลค่าจากการใช้ (มูลค่าเฉพาะ กิจการ) 1	ต้นทุนปัจจุบัน
มูลค่าตามบัญชี	ราคาทุนในอดีต รวมต้นทุนการทำ รายการที่ยังไม่ใช้ ยังไม่เก็บและจะ ได้รับคืน รวมดอกเบี้ยค้าง ของส่วนประกอบ การจัดหาเงิน	ราคาที่จะได้รับจากการ ขายสินทรัพย์ (ไม่หัก ต้นทุนการทำรายการใน การจำหน่าย)	มูลค่าปัจจุบันของ กระแสเงินสดใน อนาคตจากการใช้ สินทรัพย์และจาก การจำหน่ายในที่สุด หลังจากหักมูลค่า ปัจจุบันของต้นทุน การทำรายการใน การจำหน่าย	ต้นทุนปัจจุบัน รวมต้นทุนการ ทำรายการที่ยัง ไม่ใช้ ยังไม่เก็บ และจะได้รับคืน
งบแสดงผลการดำเนินงานทางการเงิน				
เหตุการณ์	ราคาทุนในอดีต	มูลค่ายุติธรรม (ข้อ สมมติผู้ร่วมตลาด)	มูลค่าจากการใช้ (มูลค่าเฉพาะ กิจการ)	ต้นทุนปัจจุบัน
การรับรู้เริ่มแรก ²	-	ผลต่างระหว่างสิ่งตอบ แทนที่จ่ายกับมูลค่า ยุติธรรมสินทรัพย์ที่ ได้มา ³ ต้นทุนการทำรายการที่ ทำให้ได้สินทรัพย์มา	ผลต่างระหว่างสิ่ง ตอบแทนที่จ่าย กับมูลค่าจากการ ใช้สินทรัพย์ที่ ได้มา ต้นทุนการทำ รายการที่ทำให้ได้ สินทรัพย์มา	-

ร่าง กรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน
เป็นเพียงร่างแรกเท่านั้น และอยู่ระหว่างการนำเสนอคณะกรรมการอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ในภายหลัง

งบแสดงผลการดำเนินงานทางการเงิน				
เหตุการณ์	ราคาทุนในอดีต	มูลค่ายุติธรรม (ข้อ สมมติผู้ร่วมตลาด)	มูลค่าจากการใช้ (มูลค่าเฉพาะ กิจการ)	ต้นทุนปัจจุบัน
การขายหรือใช้ สินทรัพย์ 4 5	ค่าใช้จ่ายเท่ากับ ราคาทุนในอดีต ของสินทรัพย์ที่ ขายหรือใช้ รายได้ที่ได้รับ อาจแสดงก่อนหัก หรือสุทธิ ค่าใช้จ่ายต้นทุน การทำรายการ ขายสินทรัพย์	ค่าใช้จ่ายเท่ากับมูลค่า ยุติธรรมของสินทรัพย์ที่ ขายหรือใช้ รายได้ที่ได้รับ อาจแสดงก่อนหักหรือ สุทธิ ค่าใช้จ่ายต้นทุนการทำ รายการขายสินทรัพย์	ค่าใช้จ่ายเท่ากับ มูลค่าจากการใช้ ของสินทรัพย์ที่ ขายหรือใช้ รายได้ที่ได้รับ อาจแสดงก่อนหัก หรือสุทธิ	ค่าใช้จ่ายเท่ากับ ต้นทุนปัจจุบัน ของสินทรัพย์ที่ ขายหรือใช้ รายได้ที่ได้รับ อาจแสดงก่อนหัก หรือสุทธิ ค่าใช้จ่ายต้นทุน การทำรายการ ขายสินทรัพย์
รายได้ดอกเบี้ย	รายได้ดอกเบี้ย ด้วยอัตราในอดีต ปรับปรุงหาก สินทรัพย์รับ ดอกเบี้ยผันแปร	สะท้อนในรายได้และ ค่าใช้จ่ายจากการ เปลี่ยนแปลงมูลค่า ยุติธรรม อาจจะบุนแยกได้	สะท้อนในรายได้ และค่าใช้จ่ายจาก การเปลี่ยนแปลง มูลค่าจากการใช้ อาจจะบุนแยกได้	รายได้ดอกเบี้ย ด้วยอัตราปัจจุบัน
การด้อยค่า	ค่าใช้จ่ายที่เกิด จากราคาทุนใน อดีตที่จะไม่ได้รับ คืน	สะท้อนในรายได้และ ค่าใช้จ่ายจากการ เปลี่ยนแปลงมูลค่า ยุติธรรม อาจจะบุนแยกได้	สะท้อนในรายได้ และค่าใช้จ่ายจาก การเปลี่ยนแปลง มูลค่าจากการใช้ อาจจะบุนแยกได้	ค่าใช้จ่ายที่เกิด เพราะต้นทุน ปัจจุบันที่จะไม่ ได้รับคืน
การเปลี่ยนแปลง มูลค่า	ไม่รู้วัน สะท้อนการด้อย ค่า สินทรัพย์การเงิน รายได้/ค่าใช้จ่าย ประมาณกระแส เงินสดเปลี่ยน	สะท้อนในรายได้และ ค่าใช้จ่ายจากการ เปลี่ยนแปลงมูลค่า ยุติธรรม	สะท้อนในรายได้ และค่าใช้จ่ายจาก การเปลี่ยนแปลง มูลค่าจากการใช้	รายได้กับ ค่าใช้จ่ายสะท้อน ผลกระทบการ เปลี่ยนแปลง ราคา กำไร ขาดทุนการถือ ครอง

เป็นเพียงร่างแรกเท่านั้น และอยู่ระหว่างการนำเสนอคณะกรรมการอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ในภายหลัง

- 1 หลักนี้สรุปข้อมูลที่ให้หามูลค่าจากการใช้ใช้เป็นเกณฑ์การวัดมูลค่า แต่ในย่อหน้าที่ 6.75 มูลค่าจากการใช้อาจไม่ใช่เกณฑ์วัดมูลค่าในทางปฏิบัติสำหรับการวัดมูลค่าใหม่ตามปกติ
- 1 รายได้หรือค่าใช้จ่ายอาจเกิดขึ้นในการรับรู้เริ่มแรกของสินทรัพย์ที่ไม่ได้มาด้วยสภาพตลาด
- 2 รายได้หรือค่าใช้จ่ายอาจเกิดขึ้นหากตลาดที่ได้สินทรัพย์แตกต่างจากตลาดที่เป็นแหล่งราคาที่ใช้เมื่อวัดมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์
- 3 การใช้สินทรัพย์ปกติรายงานผ่านต้นทุนขาย ค่าเสื่อมราคา หรือค่าตัดจำหน่าย
- 4 รายได้ที่ได้รับมักเท่ากับสิ่งตอบแทนที่ได้รับแต่ขึ้นอยู่กับเกณฑ์การวัดมูลค่าที่ใช้กับหนี้สินที่เกี่ยวข้อง

หนี้สิน

งบแสดงฐานะการเงิน				
	ราคาทุนในอดีต	มูลค่ายุติธรรม (ข้อสมมติผู้ร่วมตลาด)	มูลค่าจากการใช้ (มูลค่าเฉพาะกิจการ) ¹	ต้นทุนปัจจุบัน
มูลค่าตามบัญชี	สิ่งตอบแทนที่ได้รับสุทธิต้นทุนการทำรายการในการเข้ารับภาระหนี้สินที่ปฏิบัติไม่แล้วเสร็จ เพิ่มส่วนเกินประมาณการกระแสเงินสดจ่ายเหนือสิ่งตอบแทนที่ได้รับรวมดอกเบี้ยค้างของส่วนประกอบการจัดหาเงิน	ราคาที่จะจ่ายเพื่อโอนส่วนของหนี้สินที่ปฏิบัติภาระไม่แล้วเสร็จไม่รวมต้นทุนการทำรายการที่จะเกิดเมื่อโอน	มูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดในอนาคตที่จะเกิดในการปฏิบัติตามภาระหนี้สินที่ปฏิบัติไม่แล้วเสร็จ รวมมูลค่าปัจจุบันของต้นทุนการทำรายการที่เกิดในการปฏิบัติตามภาระแล้วเสร็จหรือโอน	สิ่งตอบแทนที่ได้รับสุทธิต้นทุนการทำรายการที่จะได้รับในปัจจุบันในการเข้ารับภาระหนี้สินที่ปฏิบัติไม่แล้วเสร็จ เพิ่มส่วนเกินประมาณการกระแสเงินสดจ่ายเหนือสิ่งตอบแทนนั้น
งบแสดงผลการดำเนินงานทางการเงิน				
เหตุการณ์	ราคาทุนในอดีต	มูลค่ายุติธรรม (ข้อสมมติผู้ร่วมตลาด)	มูลค่าจากการใช้ (มูลค่าเฉพาะกิจการ)	ต้นทุนปัจจุบัน
การรับรู้เริ่มแรก ¹	-	ผลต่างระหว่างสิ่งตอบแทนที่ได้รับกับมูลค่ายุติธรรมหนี้สิน 2 ต้นทุนการทำรายการที่เกิดขึ้นหรือเข้ารับหนี้สิน	ผลต่างระหว่างสิ่งตอบแทนที่ได้รับกับมูลค่าการปฏิบัติตามภาระหนี้แล้วเสร็จ ต้นทุนการทำรายการที่เกิดขึ้นหรือเข้ารับหนี้สิน	-

ร่าง กรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน
เป็นเพียงร่างแรกเท่านั้น และอยู่ระหว่างการนำเสนอคณะกรรมการอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ในภายหลัง

งบแสดงผลการดำเนินงานทางการเงิน				
เหตุการณ์	ราคาทุนในอดีต	มูลค่ายุติธรรม (ข้อ สมมติผู้ร่วมตลาด)	มูลค่าจากการใช้ (มูลค่าเฉพาะ กิจการ)	ต้นทุนปัจจุบัน
การปฏิบัติภาระ หนี้สินแล้วเสร็จ	รายได้เท่ากับราคา ทุนในอดีตของ หนี้สินที่ปฏิบัติ แล้วเสร็จสะท้อน สิ่งตอบแทนใน อดีต ค่าใช้จ่ายต้นทุนที่ เกิดเพื่อปฏิบัติ ภาระหนี้สินแล้ว เสร็จ เสนอก่อนหักหรือ สุทธิ	รายได้เท่ากับมูลค่า ยุติธรรมของหนี้สินที่ ปฏิบัติภาระแล้วเสร็จ ค่าใช้จ่ายต้นทุนที่เกิด เพื่อปฏิบัติภาระหนี้สิน แล้วเสร็จ เสนอก่อนหักหรือสุทธิ หากเสนอสิ่งตอบแทน ราคาทุนในอดีตก่อนหัก เสนอแยกได้	รายได้เท่ากับ มูลค่าการปฏิบัติ ภาระหนี้สินแล้ว เสร็จ ค่าใช้จ่ายต้นทุนที่ เกิดเพื่อปฏิบัติ ภาระหนี้สินแล้ว เสร็จ เสนอก่อนหัก หรือสุทธิ หาก เสนอสิ่งตอบแทนราคาทุนใน อดีตก่อนหัก เสนอแยกได้	รายได้เท่ากับ ต้นทุนปัจจุบันของ หนี้สินที่ปฏิบัติ ภาระแล้วเสร็จ สะท้อนสิ่งตอบ แทนปัจจุบัน ค่าใช้จ่ายต้นทุนที่ เกิดเพื่อปฏิบัติ ภาระหนี้สินแล้ว เสร็จ เสนอก่อนหักหรือ สุทธิ หากเสนอสิ่ง ตอบแทนราคาทุน ในอดีตก่อนหัก เสนอแยกได้
การโอนหนี้สิน	รายได้เท่ากับราคา ทุนในอดีตของ หนี้สินที่โอน สะท้อนสิ่งตอบ แทนราคาทุนใน อดีต ค่าใช้จ่ายต้นทุนที่ จ่ายรวมต้นทุน การทำรายการโอน หนี้ แสดงก่อนหักหรือ สุทธิ	รายได้เท่ากับมูลค่า ยุติธรรมของหนี้สินที่ โอน ค่าใช้จ่ายต้นทุนที่จ่าย รวมต้นทุนการทำ รายการโอนหนี้ แสดงก่อนหักหรือสุทธิ	รายได้เท่ากับ มูลค่าการปฏิบัติ ตามภาระหนี้สิน ที่โอนแล้วเสร็จ ค่าใช้จ่ายต้นทุนที่ จ่ายรวมต้นทุน การทำรายการ โอนหนี้ แสดงก่อนหัก หรือสุทธิ	รายได้เท่ากับ ต้นทุนปัจจุบันของ หนี้สินที่โอน สะท้อนสิ่งตอบ แทนปัจจุบัน ค่าใช้จ่ายต้นทุนที่ จ่ายรวมต้นทุน การทำรายการโอน หนี้ แสดงก่อนหักหรือ สุทธิ

ร่าง กรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน
เป็นเพียงร่างแรกเท่านั้น และอยู่ระหว่างการนำเสนอคณะกรรมการอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ในภายหลัง

งบแสดงผลการดำเนินงานทางการเงิน				
เหตุการณ์	ราคาทุนในอดีต	มูลค่ายุติธรรม (ข้อสมมติผู้ร่วมตลาด)	มูลค่าจากการใช้ (มูลค่าเฉพาะกิจการ)	ต้นทุนปัจจุบัน
ดอกเบี้ยจ่าย	ดอกเบี้ยจ่ายอัตราในอดีต ปรับปรุงหากหนี้สินรับภาระดอกเบี้ยผันแปร	สะท้อนในรายได้และค่าใช้จ่ายจากการเปลี่ยนแปลงมูลค่ายุติธรรม อาจจะระบุแยก	สะท้อนในรายได้และค่าใช้จ่ายจากการเปลี่ยนแปลงมูลค่าการปฏิบัติหนี้สินแล้วเสร็จ อาจจะระบุแยก	ดอกเบี้ยจ่ายอัตราในปัจจุบัน
ผลกระทบเหตุการณ์ที่ทำให้หนี้สินเป็นภาระ	ค่าใช้จ่ายเท่ากับส่วนเกินประมาณกระแสเงินสดจ่ายเหนือราคาทุนในอดีตของหนี้สินหรือการเปลี่ยนแปลงส่วนเกินภายหลัง	สะท้อนในรายได้และค่าใช้จ่ายจากการเปลี่ยนแปลงมูลค่ายุติธรรม อาจจะระบุแยก	สะท้อนในรายได้และค่าใช้จ่ายจากการเปลี่ยนแปลงมูลค่าการปฏิบัติภาระหนี้แล้วเสร็จ อาจจะระบุแยก	ค่าใช้จ่ายเท่ากับส่วนเกินประมาณกระแสเงินสดจ่ายเหนือต้นทุนปัจจุบันของหนี้สินหรือการเปลี่ยนแปลงส่วนเกินภายหลัง
การเปลี่ยนแปลงมูลค่า	ไม่รับรู้ยกเว้นเนื้อหาที่หนี้สินเป็นภาระหนี้สินทางการเงินรายได้กับค่าใช้จ่ายจากการเปลี่ยนแปลงประมาณการกระแสเงินสด	สะท้อนในรายได้กับค่าใช้จ่ายจากการเปลี่ยนแปลงมูลค่ายุติธรรม	สะท้อนในรายได้กับค่าใช้จ่ายจากการเปลี่ยนแปลงมูลค่าการปฏิบัติภาระหนี้สินแล้วเสร็จ	รายได้กับค่าใช้จ่ายสะท้อนผลกระทบการเปลี่ยนแปลงราคากำไรขาดทุนจากการถือครอง
1 รายได้หรือค่าใช้จ่ายอาจเกิดในการรับรู้เริ่มแรกของหนี้สินที่เกิดหรือรับภาระที่ไม่ใช่สภาพตลาด 2 รายได้หรือค่าใช้จ่ายอาจเกิดหากตลาดที่หนี้สินเกิดหรือรับภาระต่างจากตลาดแหล่งราคาที่วัดมูลค่ายุติธรรมของหนี้สิน				

ปัจจัยที่จะพิจารณาเมื่อเลือกเกณฑ์การวัดมูลค่า

- 6.43 ในการเลือกเกณฑ์การวัดมูลค่าสินทรัพย์หรือหนี้สินและรายได้และค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้อง กิจการต้องพิจารณาลักษณะข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเกณฑ์การวัดมูลค่าให้ทั้งงบแสดงฐานะการเงินและงบแสดงผลการดำเนินงานทางการเงิน (ย่อหน้าที่ 6.23-6.42 และตารางที่ 6.1) และปัจจัยอื่น (ย่อหน้าที่ 6.44-6.86)
- 6.44 ในกรณีส่วนใหญ่ ปัจจัยเดียวจะกำหนดไม่ได้ว่าต้องเลือกเกณฑ์วัดมูลค่าใด ความสำคัญโดยเปรียบเทียบของปัจจัยขึ้นอยู่กับข้อเท็จจริงและสถานการณ์
- 6.45 ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเกณฑ์การวัดมูลค่าเกณฑ์หนึ่งให้มีประโยชน์ต่อผู้ใช้งบการเงิน โดยจะสำเร็จได้ ข้อมูลต้องเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจและต้องเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมของรายการที่ต้องการแสดง นอกจากนี้ ข้อมูลที่ให้อ้างอิง สามารถเปรียบเทียบได้ สามารถพิสูจน์ยืนยันได้ ทันเวลาและสามารถเข้าใจได้เท่าที่เป็นไปได้
- 6.46 กระบวนการที่อธิบายในย่อหน้าที่ 2.21 เป็นกระบวนการที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลที่ใช้กับลักษณะเชิงคุณภาพพื้นฐานมีกระบวนการข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจมากที่สุดเกี่ยวกับปรากฏการณ์เชิงเศรษฐกิจ หากข้อมูลนั้นไม่มีพร้อมหรือไม่สามารถให้ในลักษณะที่เป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมที่แสดงปรากฏการณ์ ให้พิจารณาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจมากที่สุด รองลงมา ย่อหน้าที่ 6.49 – 6.76 อภิปรายบทบาทของลักษณะเชิงคุณภาพในการเลือกเกณฑ์การวัดมูลค่า
- 6.47 การอภิปรายย่อหน้าที่ 6.49-6.76 เน้นปัจจัยที่ต้องพิจารณาในการเลือกเกณฑ์การวัดมูลค่าสินทรัพย์และหนี้สินที่รับรู้ การอภิปรายบางเรื่องอาจใช้กับการเลือกเกณฑ์การวัดมูลค่าข้อมูลในหมายเหตุประกอบงบการเงินสำหรับรายการที่รับรู้หรือยังไม่รับรู้
- 6.48 ย่อหน้าที่ 6.77 – 6.82 อภิปรายปัจจัยเพิ่มเติมให้พิจารณาในการเลือกเกณฑ์การวัดมูลค่าในการรับรู้เริ่มแรก หากเกณฑ์การวัดมูลค่าเริ่มแรกและเกณฑ์การวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้เริ่มแรกไม่สอดคล้องกัน รายได้และค่าใช้จ่ายจะรับรู้ ณ เวลาภายหลังการรับรู้เริ่มแรกครั้งแรกเพียงเพราะการเปลี่ยนแปลงเกณฑ์การวัดมูลค่า การรับรู้รายได้หรือค่าใช้จ่ายนั้นอาจเกิดเพียงเพื่อแสดงภาพรายการหรือเหตุการณ์เมื่อข้อเท็จจริงคือ รายการหรือเหตุการณ์นั้นไม่เกิดขึ้น ดังนั้นทางเลือกเกณฑ์การวัดมูลค่าสำหรับสินทรัพย์หรือหนี้สิน และรายได้หรือค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องให้กำหนดโดยพิจารณาทั้งการวัดมูลค่าเริ่มแรกและการวัดมูลค่าภายหลังการรับรู้เริ่มแรก

ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ

- 6.49 ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจของข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเกณฑ์การวัดมูลค่าสินทรัพย์หรือหนี้สินและรายได้และค่าใช้จ่ายที่เป็นผลลัพธ์จะจะได้รับผลกระทบจาก
 - 6.49.1 ลักษณะของสินทรัพย์หรือหนี้สิน (ย่อหน้าที่ 6.50 – 6.53) และ
 - 6.49.2 สินทรัพย์หรือหนี้สินก่อให้เกิดกระแสเงินสดในอนาคตอย่างไร (ย่อหน้าที่ 6.54 – 6.57)

เป็นเพียงร่างแรกเท่านั้น และอยู่ระหว่างการนำเสนอคณะกรรมการอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ในภายหลัง

ลักษณะของสินทรัพย์หรือหนี้สิน

- 6.50 ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจที่เกณฑ์การวัดมูลค่าให้ส่วนหนึ่งขึ้นกับลักษณะของสินทรัพย์หรือหนี้สิน โดยเฉพาะความสามารถผันแปรได้ของกระแสเงินสดและมูลค่าของสินทรัพย์หรือหนี้สินอ่อนไหวต่อปัจจัยตลาดหรือความเสี่ยงอื่นหรือไม่
- 6.51 หากมูลค่าของสินทรัพย์หรือหนี้สินอ่อนไหวต่อปัจจัยตลาดหรือความเสี่ยงอื่น ราคาทุนในอดีตของสินทรัพย์หรือหนี้สินอาจแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญจากมูลค่า ณ ปัจจุบัน ดังนั้น ราคาทุนในอดีตอาจไม่ให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจหากข้อมูลเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงมูลค่าสำคัญต่อผู้ใช้งบการเงิน ตัวอย่าง ราคาทุนตัดจำหน่ายไม่สามารถให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเกี่ยวกับสินทรัพย์ทางการเงินหรือหนี้สินทางการเงินที่เป็นอนุพันธ์
- 6.52 นอกจากนี้ หากราคาทุนในอดีตเป็นราคาที่ใช้ การเปลี่ยนแปลงมูลค่ารายงานไม่ใช่เมื่อมูลค่าเปลี่ยนแปลง แต่รับรู้เมื่อเหตุการณ์ เช่น การจำหน่าย การด้อยค่า หรือการปฏิบัติตามภาระแล้วเสร็จ เกิดขึ้น การตีความอาจไม่ถูกต้องเพราะหมายความว่า รายได้และค่าใช้จ่ายทั้งหมดรับรู้เมื่อเหตุการณ์เกิดขึ้นแทนการรับรู้ตลอดช่วงเวลาที่เกี่ยวข้องสินทรัพย์หรือหนี้สิน นอกจากนี้ เนื่องจากการวัดมูลค่าด้วยราคาทุนในอดีตไม่สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงมูลค่าอย่างทันเวลา รายได้และค่าใช้จ่ายที่รายงานตามเกณฑ์นี้อาจขาดคุณค่าทางการพยากรณ์และคุณค่าทางการยืนยันโดยไม่แสดงภาพผลกระทบครบถ้วนของฐานะเปิดต่อความเสี่ยงของกิจการจากการถือครองสินทรัพย์หรือหนี้สินระหว่างรอบระยะเวลารายงาน
- 6.53 การเปลี่ยนแปลงมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์หรือหนี้สินสะท้อนการเปลี่ยนแปลงความคาดหวังของผู้ร่วมตลาดและการเปลี่ยนแปลงความนิยมความเสี่ยง ข้อมูลที่สะท้อนความเปลี่ยนแปลงอาจไม่ให้คุณค่าทางการพยากรณ์หรือคุณค่าทางการยืนยันแก่ผู้ใช้งบการเงินขึ้นอยู่กับลักษณะของสินทรัพย์หรือหนี้สินที่วัดมูลค่าและลักษณะกิจกรรมทางธุรกิจของกิจการ กรณีนี้อาจเกิดเมื่อกิจกรรมทางธุรกิจของกิจการไม่เกี่ยวข้องกับการขายสินทรัพย์หรือโอนหนี้สิน เช่น หากกิจการถือสินทรัพย์เพื่อใช้งานเท่านั้นหรือการเก็บกระแสเงินสดตามสัญญาหรือหากกิจการปฏิบัติตามภาระหนี้สินของกิจการ

การก่อให้เกิดกระแสเงินสดในอนาคต

- 6.54 ในย่อหน้าที่ 1.14 ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจบางรายการก่อให้เกิดกระแสเงินสดทางตรง ในกรณีอื่น ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจใช้ร่วมกันเพื่อสร้างกระแสเงินสดทางอ้อม ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจใช้อย่างไรและสินทรัพย์และหนี้สินก่อให้เกิดกระแสเงินสดอย่างไรส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับลักษณะกิจกรรมทางธุรกิจที่กิจการทำ
- 6.55 เมื่อกิจกรรมทางธุรกิจของกิจการเกี่ยวกับการใช้ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจต่าง ๆ ผลิตกระแสเงินสดทางอ้อมโดยใช้ร่วมกันผลิตและทำการตลาดสินค้าหรือบริการให้ลูกค้า ราคาทุนในอดีตหรือต้นทุนปัจจุบันมีแนวโน้มให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเกี่ยวกับกิจกรรมนั้น ตัวอย่าง ปกติที่ดิน อาคารและอุปกรณ์ใช้ร่วมกับทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจอื่นของกิจการ ในทำนองเดียวกัน ปกติ

เป็นเพียงร่างแรกเท่านั้น และอยู่ระหว่างการนำเสนอคณะกรรมการอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ในภายหลัง
สินค้าคงเหลือไม่สามารถขายให้ลูกค้า ยกเว้น การใช้กับทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจอื่นของกิจการ
(เช่น ในกิจกรรมทางการผลิตและกิจกรรมทางการตลาด) ย่อหน้าที่ 6.24-6.31 และ 6.40-
6.42 อธิบายว่า การวัดมูลค่าสินทรัพย์ด้วยราคาทุนในอดีตหรือต้นทุนปัจจุบันอาจให้ข้อมูลที่
เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจที่สามารถใช้คำนวณกำไรขั้นต้นที่ทำได้ระหว่างงวด ได้อย่างไร

- 6.56 กรณีสินทรัพย์และหนี้สินที่ใช้ผลิตกระแสเงินสดทางตรง สินทรัพย์นั้นสามารถขายได้อิสระและ
ไม่มีบทลงโทษเชิงเศรษฐกิจที่มีนัยสำคัญ (เช่น ไม่มีการเปลี่ยนแปลงรุนแรงทางธุรกิจ) เกณฑ์
การวัดมูลค่าที่ให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจมากที่สุดมีแนวโน้มเป็นมูลค่า ณ ปัจจุบันที่
รวมประมาณการปัจจุบันของจำนวนเงิน จังหวะเวลาและความไม่แน่นอนของกระแสเงินสดใน
อนาคต
- 6.57 เมื่อกิจกรรมทางธุรกิจของกิจการเกี่ยวกับการบริหารสินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงิน
ด้วยวัตถุประสงค์การเก็บกระแสเงินสดตามสัญญา ราคาทุนตัดจำหน่ายอาจให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง
กับการตัดสินใจซึ่งใช้คำนวณกำไรขั้นต้นระหว่างดอกเบี้ยรับจากสินทรัพย์และดอกเบี้ยที่เกิดจาก
หนี้สิน อย่างไรก็ดี ในการประเมินว่า ราคาทุนตัดจำหน่ายจะให้ข้อมูลที่มีประโยชน์หรือไม่ การ
พิจารณาลักษณะสินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงินเป็นเรื่องจำเป็น ราคาทุนตัด
จำหน่ายไม่มีแนวโน้มให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกระแสเงินสดที่ขึ้นอยู่กับปัจจัยอื่นนอกจากเงินต้น
และดอกเบี้ย

ความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม

- 6.58 เมื่อสินทรัพย์และหนี้สินสัมพันธ์กันในบางลักษณะ การใช้ฐานการวัดมูลค่าสินทรัพย์และหนี้สิน
แตกต่างกันอาจเกิดความไม่สอดคล้องในการวัดมูลค่า (การไม่จับคู่ทางบัญชี) หากงบการเงินมี
ความไม่สอดคล้องของการวัดมูลค่า งบการเงินอาจไม่เป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมบางลักษณะของ
ฐานะการเงินและผลการดำเนินงานทางการเงินของกิจการ ดังนั้น ในบางสถานการณ์ การใช้
เกณฑ์การวัดมูลค่าเดียวกันกับสินทรัพย์และหนี้สินที่สัมพันธ์กันอาจให้ข้อมูลที่มีประโยชน์แก่
ผู้ใช้งบการเงินมากกว่าข้อมูลที่เป็นผลจากฐานการวัดมูลค่าที่แตกต่างกัน กรณีนี้เป็นไปได้เมื่อ
กระแสเงินสดจากสินทรัพย์หรือหนี้สินเชื่อมโยงโดยตรงกับกระแสเงินสดจากสินทรัพย์หรือ
หนี้สินอีกรายการ
- 6.59 ข้อสังเกตในย่อหน้าที่ 2.13 และ 2.19 แม้ความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมอย่างสมบูรณ์คือ
ปราศจากข้อผิดพลาด แต่กรณีนี้ไม่ได้หมายความว่า ค่าวัดต้องแม่นยำอย่างสมบูรณ์ทุกลักษณะ
- 6.60 เมื่อค่าวัดไม่สามารถกำหนดโดยตรงด้วยการสังเกตราคาในตลาดซื้อขายคล่องและต้องประมาณ
การแทน ความไม่แน่นอนการวัดมูลค่าเกิดขึ้น ระดับความไม่แน่นอนของการวัดมูลค่าที่สัมพันธ์
กับเกณฑ์การวัดมูลค่าเกณฑ์หนึ่งอาจกระทบ ข้อมูลที่เกิดจากเกณฑ์การวัดมูลค่านั้นให้ความเป็น
ตัวแทนอันเที่ยงธรรมฐานะการเงินและผลการดำเนินงานทางการเงินของกิจการหรือไม่ ระดับ
ความไม่แน่นอนสูงของการวัดมูลค่าไม่จำเป็นต้องกีดกันการใช้เกณฑ์การวัดมูลค่าที่ให้ข้อมูลที่
เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ อย่างไรก็ดี ในบางกรณี ระดับความไม่แน่นอนของการวัดมูลค่าสูงจน
ข้อมูลจากเกณฑ์การวัดมูลค่าอาจไม่ให้เป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมเพียงพอ (ย่อหน้าที่ 2.22)

เป็นเพียงร่างแรกเท่านั้น และอยู่ระหว่างการนำเสนอคณะกรรมการอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ในภายหลัง
ในกรณีนั้น การเลือกเกณฑ์การวัดมูลค่าที่แตกต่างกันที่ให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ
เหมาะสมกว่า

- 6.61 ความไม่แน่นอนของการวัดมูลค่าแตกต่างจากความไม่แน่นอนของผลลัพธ์และความไม่แน่นอน
ของการมีอยู่
- 6.61.1 ความไม่แน่นอนของผลลัพธ์เกิดเมื่อจำนวนเงินหรือจังหวะเวลาของกระแสรับหรือ
กระแสจ่ายของประโยชน์เชิงเศรษฐกิจที่เป็นผลของสินทรัพย์หรือหนี้สิน มีความไม่
แน่นอน
- 6.61.2 ความไม่แน่นอนของการมีอยู่เกิดเมื่อความไม่แน่นอนว่าสินทรัพย์หรือหนี้สินมีอยู่
หรือไม่ ย่อหน้าที่ 5.12 – 5.14 อภิปรายว่า ความไม่แน่นอนของการมีอยู่อาจกระทบ
การตัดสินใจว่า กิจการรับรู้สินทรัพย์หรือหนี้สินหรือไม่เมื่อความไม่แน่นอนว่า
สินทรัพย์หรือหนี้สินมีอยู่หรือไม่
- 6.62 การมีความไม่แน่นอนของผลลัพธ์หรือความไม่แน่นอนของการมีอยู่บางครั้งเป็นสาเหตุของความ
ไม่แน่นอนของการวัดมูลค่า อย่างไรก็ตาม ความไม่แน่นอนของผลลัพธ์หรือความไม่แน่นอนของ
การมีอยู่ไม่จำเป็นต้องทำให้เกิดความไม่แน่นอนของการวัดมูลค่า ตัวอย่าง หากมูลค่ายุติธรรม
ของสินทรัพย์กำหนดโดยตรงได้ด้วยการสังเกตราคาในตลาดซื้อขายคล่อง ความไม่แน่นอนของ
การวัดมูลค่าที่สัมพันธ์กับมูลค่ายุติธรรมจึงไม่มี แม้เงินสดที่สินทรัพย์นั้นก่อให้เกิดในที่สุดเป็น
เท่าใดซึ่งเป็นความไม่แน่นอนของผลลัพธ์ ยังไม่แน่นอน ประมาณการของราคาที่ไม่สามารถ
สังเกตได้สามารถเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมหากราคานั้นได้รับการอธิบายว่า

ลักษณะเชิงคุณภาพเสริมและข้อจำกัดด้านต้นทุน

- 6.63 ลักษณะเชิงคุณภาพเสริม คือ ความสามารถเปรียบเทียบได้ ความสามารถพิสูจน์ยืนยันได้ และ
ความสามารถเข้าใจได้มีความหมายโดยนัยต่อการเลือกเกณฑ์การวัดมูลค่าด้วย ย่อหน้าที่ 6.69
อภิปรายความหมายโดยนัยนี้ ย่อหน้าที่ 6.69 – 6.76 อภิปรายความหมายโดยนัยเฉพาะเกณฑ์
การวัดมูลค่าหนึ่ง ลักษณะเชิงคุณภาพเสริม เรื่องความทันเวลาไม่มีความหมายโดยนัยเฉพาะต่อ
การวัดมูลค่า
- 6.64 การใช้ฐานการวัดมูลค่าเดียวกันกับรายการที่เหมือนกันระหว่างงวดภายในกิจการที่เสนอรายงาน
หรืองวดเดียวกันทุกกิจการช่วยให้งบการเงินสามารถเปรียบเทียบกันได้มากกว่า
- 6.65 ความสามารถเปรียบเทียบได้มีความหมายโดยนัยต่อการใช้เกณฑ์การวัดมูลค่าที่เหมือนกันใน
ระหว่างงวดและระหว่างกิจการ การลดจำนวนเกณฑ์ที่ใช้ทำให้เกิดความสามารถเปรียบเทียบได้
- 6.66 การเปลี่ยนเกณฑ์การวัดมูลค่าอาจทำให้งบการเงินมีความสามารถเข้าใจได้ลดลง อย่างไรก็ตาม การ
เปลี่ยนแปลงอาจคุ้มหากปัจจัยอื่นเหนือกว่าการลดความสามารถเข้าใจได้ เช่น หากการเปลี่ยน
ทำให้ข้อมูลเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ หากการเปลี่ยนเกณฑ์เกิดขึ้น ผู้ใช้งบการเงินอาจต้องการ
ข้อมูลคำอธิบายให้ผู้ใช้งบการเงินเข้าใจผลกระทบการเปลี่ยนแปลงนั้น
- 6.67 ความสามารถเข้าใจได้ส่วนหนึ่งขึ้นกับฐานการวัดมูลค่าที่แตกต่างจำนวนมากเท่าใดและฐาน
เปลี่ยนแปลงตลอดช่วงเวลาหรือไม่ ปกติ หากฐานการวัดมูลค่ามากขึ้นใช้ในชุดงบการเงิน ข้อมูลที่

เป็นเพียงร่างแรกเท่านั้น และอยู่ระหว่างการนำเสนอคณะกรรมการอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ในภายหลัง เป็นผลลัพธ์จะซับซ้อน และสามารถเข้าใจได้น้อยลง และยอดรวมหรือยอดรวมย่อยของงบแสดงฐานะการเงินและงบแสดงผลการดำเนินงานมีข้อมูลที่มีประโยชน์น้อยลง อย่างไรก็ตาม การใช้ฐานการวัดมูลค่าหลายฐานยังเหมาะสมหากการใช้หลายฐานจำเป็นต่อการให้ข้อมูลที่มีประโยชน์

6.68 ความสามารถพิสูจน์ยืนยันเพิ่มด้วยการใช้ฐานการวัดมูลค่าที่ทำให้ค่าวัดสามารถสนับสนุนกันอย่างเป็นอิสระโดยทางตรง เช่น โดยการสังเกตราคาต่าง ๆ หรือทางอ้อม เช่น โดยตรวจสอบข้อมูลในแบบจำลอง หากค่าวัดหนึ่งไม่สามารถพิสูจน์ยืนยันได้ การเปิดเผยข้อมูลในหมายเหตุประกอบงบการเงินอาจจำเป็นเพื่อช่วยผู้ใช้งบการเงินให้เข้าใจว่าค่าวัดกำหนดขึ้นอย่างไร ในบางกรณีดังกล่าว การเลือกใช้เกณฑ์การวัดมูลค่าที่แตกต่างกันอาจจำเป็น

ราคาทุนในอดีต

- 6.69 ในหลายสถานการณ์ การวัดมูลค่าด้วยราคาทุนในอดีตง่ายกว่าและเสียค่าใช้จ่ายน้อยกว่าการวัดด้วยมูลค่า ณ ปัจจุบัน นอกจากนี้ ปกติ ค่าวัดที่กำหนดด้วยเกณฑ์การวัดมูลค่าราคาทุนในอดีตเข้าใจได้ง่ายและหลายกรณีสามารถพิสูจน์ยืนยันได้
- 6.70 อย่างไรก็ตาม การประมาณการใช้และการระบุและการวัดมูลค่าผลขาดทุนจากการด้อยค่าหรือหนี้สินที่สร้างภาระอาจใช้ดุลพินิจ ราคาทุนในอดีตของสินทรัพย์หรือหนี้สินบางครั้งจึงยากจะวัดมูลค่าหรือพิสูจน์ยืนยันเช่นเดียวกับมูลค่า ณ ปัจจุบัน
- 6.71 การใช้เกณฑ์การวัดมูลค่าราคาทุนในอดีต สินทรัพย์ที่ได้มาหรือหนี้สินที่เกิดขึ้นที่เหมือนกันในเวลาที่แตกต่างกันสามารถรายงานในงบการเงินด้วยจำนวนเงินที่แตกต่างกัน กรณีนี้ลดความสามารถเปรียบเทียบกันได้จากงวดสูงงวดในกิจการที่เสนอรายงานเดียวกันและในงวดเดียวกันระหว่างกิจการต่าง ๆ

มูลค่า ณ ปัจจุบัน

- 6.72 เนื่องจากมูลค่ายุติธรรมกำหนดจากมุมมองของผู้ร่วมตลาดไม่ใช่มุมมองเฉพาะกิจการและเป็นอิสระจากเวลาที่ได้สินทรัพย์หรือหนี้สินเกิดขึ้น ในหลักการ สินทรัพย์หรือหนี้สินที่เหมือนกันที่วัดด้วยมูลค่ายุติธรรมจะมีมูลค่าเป็นจำนวนเงินเดียวกันทุกกิจการที่เข้าถึงตลาดเดียวกัน กรณีนี้เพิ่มความสามารถเข้าใจได้ทั้งจากงวดสูงงวดของกิจการที่เสนอรายงานและในงวดเดียวกันระหว่างกิจการต่าง ๆ ในทางตรงข้าม เนื่องจากมูลค่าจากการใช้และมูลค่าการปฏิบัติตามภาระแล้วเสร็จสะท้อนมุมมองเฉพาะกิจการ ค่าวัดเหล่านี้อาจแตกต่างกันสำหรับสินทรัพย์หรือหนี้สินที่เหมือนกันในกิจการที่แตกต่างกัน ความแตกต่างนี้อาจลดความสามารถเปรียบเทียบได้ โดยเฉพาะหากสินทรัพย์หรือหนี้สินที่ก่อให้เกิดกระแสเงินสดในลักษณะใกล้เคียงกัน
- 6.73 หากมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์หรือหนี้สินสามารถกำหนดได้โดยตรงโดยการสังเกตราคาในตลาดซื้อขายคล่อง กระบวนการของการวัดมูลค่าด้วยมูลค่ายุติธรรมเสียต้นทุนต่ำ ง่าย และเข้าใจง่ายและมูลค่ายุติธรรมสามารถพิสูจน์ยืนยันผ่านการสังเกตโดยตรง
- 6.74 เทคนิคการกำหนดมูลค่า บางครั้ง รวมถึงการใช้เทคนิคการวัดมูลค่าที่ใช้กระแสเงินสดเป็นฐาน

เป็นเพียงร่างแรกเท่านั้น และอยู่ระหว่างการนำเสนอคณะกรรมการอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ในภายหลัง อาจจำเป็นต้องประมาณมูลค่ายุติธรรมเมื่อมูลค่ายุติธรรมไม่สามารถสังเกตโดยตรงในตลาดซื้อขายคล่องและปกติจำเป็นเมื่อกำหนดมูลค่าจากการใช้และมูลค่าการปฏิบัติภาระแล้วเสร็จ กรณีต่อไปนี้จะขึ้นกับเทคนิคที่ใช้

6.74.1 ประมาณการปัจจัยนำเข้าในการกำหนดมูลค่าและการใช้เทคนิคการกำหนดมูลค่าอาจเสียค่าใช้จ่ายสูงและซับซ้อน

6.74.2 ปัจจัยนำเข้าในกระบวนการอาจขึ้นกับดุลพินิจและอาจยากจะพิสูจน์ทั้งปัจจัยนำเข้าและความถูกต้องของกระบวนการที่ใช้ ดังนั้น คำวัดสินทรัพย์หรือหนี้สินที่เหมือนกันอาจแตกต่างกันซึ่งลดความสามารถเปรียบเทียบกันได้

6.75 ในหลายกรณี มูลค่าจากการใช้ไม่สามารถกำหนดได้อย่างมีความหมายสำหรับสินทรัพย์แต่ละรายการที่ใช้ร่วมกับสินทรัพย์ แต่มูลค่าจากการใช้กำหนดสำหรับกลุ่มสินทรัพย์และผลลัพธ์จึงอาจจำเป็นต้องปันส่วนให้สินทรัพย์แต่ละรายการ กระบวนการนี้อาจใช้ดุลพินิจและเป็นไปตามเกณฑ์ที่กิจการกำหนดขึ้นเอง นอกจากนี้ ประมาณการมูลค่าจากการใช้อาจสะท้อนผลกระทบของผลผูกพันกับสินทรัพย์อื่นในกลุ่มสินทรัพย์อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ ดังนั้น การกำหนดมูลค่าจากการใช้สินทรัพย์ที่ใช้ร่วมกับสินทรัพย์อื่นอาจเป็นกระบวนการที่เสียค่าใช้จ่ายสูงและความซับซ้อนและดุลพินิจลดความสามารถพิสูจน์ยืนยันได้ ด้วยเหตุผลเหล่านี้ มูลค่าจากการใช้อาจไม่ใช่เกณฑ์การวัดมูลค่าในทางปฏิบัติสำหรับการวัดมูลค่าใหม่ตามปกติของสินทรัพย์ อย่างไรก็ตาม มูลค่าจากการใช้อาจมีประโยชน์กับการวัดมูลค่าใหม่เป็นครั้งคราวของสินทรัพย์ เช่น เมื่อมูลค่าจากการใช้ใช้กับการทดสอบการด้อยค่าเพื่อกำหนดว่า ราคาทุนในอดีตจะได้รับคืนทั้งจำนวนหรือไม่

6.76 การใช้เกณฑ์การวัดมูลค่าต้นทุนปัจจุบัน สินทรัพย์ที่ได้มาหรือหนี้สินที่เกิดขึ้นที่เหมือนกัน ณ เวลาที่แตกต่างกันรายงานในงบการเงินด้วยจำนวนเงินเท่ากัน มูลค่านี้เพิ่มความสามารถเปรียบเทียบได้ทั้งจากงวดสูงงวดในกิจการเดียวกันและในงวดเดียวกันระหว่างกิจการต่าง ๆ แต่การกำหนดต้นทุนปัจจุบันอาจซับซ้อน ใช้ดุลพินิจและเสียค่าใช้จ่ายสูง เช่น ในย่อหน้าที่ 6.22 ประมาณการต้นทุนปัจจุบันของสินทรัพย์อาจจำเป็นต้องปรับราคา ณ ปัจจุบันของสินทรัพย์ใหม่ให้สะท้อนอายุและสภาพปัจจุบันของสินทรัพย์ที่กิจการถือครอง นอกจากนี้ เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีและการเปลี่ยนแปลงแนวปฏิบัติทางธุรกิจ สินทรัพย์หลายรายการจะไม่เปลี่ยนแทนด้วยสินทรัพย์ที่เหมือนกัน การปรับปรุงราคา ณ ปัจจุบันของสินทรัพย์ใหม่ซึ่งใช้ดุลพินิจมากขึ้นจึงต้องทำเพื่อประมาณต้นทุนปัจจุบันของสินทรัพย์เทียบเท่ากับสินทรัพย์ในปัจจุบัน นอกจากนี้ การแยกการเปลี่ยนแปลงมูลค่าตามบัญชีตามต้นทุนปัจจุบันระหว่างต้นทุนปัจจุบันของการใช้และผลกระทบการเปลี่ยนแปลงราคา (ย่อหน้าที่ 6.42) อาจซับซ้อนและต้องใช้ข้อสมมติที่กำหนดขึ้นเอง เนื่องจากความลำบากเหล่านี้ คำวัดต้นทุนปัจจุบันอาจขาดความสามารถเปรียบเทียบได้และความสามารถเข้าใจได้

ปัจจัยเฉพาะการวัดมูลค่าเริ่มแรก

6.77 ย่อหน้าที่ 6.43 – 6.76 อภิปรายปัจจัยที่พิจารณาเมื่อเลือกเกณฑ์การวัดมูลค่าไม่ว่าการรับรู้

เป็นเพียงร่างแรกเท่านั้น และอยู่ระหว่างการนำเสนอคณะกรรมการอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ในภายหลัง รายการเริ่มแรกหรือในภายหลัง ย่อหน้าที่ 6.78–6.82 อภิปรายปัจจัยเพิ่มเติมบางปัจจัยที่พิจารณาเฉพาะการรับรู้รายการเริ่มแรก

- 6.78 ในการรับรู้รายการเริ่มแรก ต้นทุนของสินทรัพย์ที่ได้มาหรือหนี้สินที่เกิดขึ้นเป็นผลของเหตุการณ์ในอดีตคือรายการตามสภาพตลาดปกติใกล้เคียงกับมูลค่ายุติธรรม ณ วันนั้น หากต้นทุนการทำรายการไม่มีนัยสำคัญ แต่กระนั้นแม้จำนวนเงินทั้งคู่ใกล้เคียงกัน การอธิบายเกณฑ์การวัดมูลค่าที่ใช้ในการรับรู้เริ่มแรกยังจำเป็น หากราคาทุนในอดีตใช้ในภายหลัง ปกติ เกณฑ์การวัดมูลค่านั้นเหมาะสมในการรับรู้เมื่อเริ่มแรก ในทำนองเดียวกัน หากมูลค่า ณ ปัจจุบันใช้ในภายหลัง ปกติ มูลค่า ณ ปัจจุบันเหมาะสมกับการรับรู้เริ่มแรก การใช้เกณฑ์การวัดมูลค่าเดียวกันทั้งการรับรู้เริ่มแรกและการวัดมูลค่าภายหลังหลีกเลี่ยงการรับรู้รายได้หรือค่าใช้จ่าย ณ เวลาการวัดมูลค่าภายหลังครั้งแรกเท่านั้นเพราะการเปลี่ยนแปลงเกณฑ์การวัดมูลค่า (ย่อหน้าที่ 6.48)
- 6.79 เมื่อกิจการได้มาซึ่งสินทรัพย์หรือก่อหนี้สินแลกเปลี่ยนกับการโอนสินทรัพย์หรือหนี้สินอีกรายการที่เป็นผลของรายการค้าในสภาพตลาด ค่าวัดเริ่มแรกของสินทรัพย์ที่ได้มาหรือหนี้สินที่เกิดขึ้น กำหนดว่า รายได้หรือค่าใช้จ่ายเกิดจากรายการนั้นหรือไม่ เมื่อสินทรัพย์หรือหนี้สินวัดมูลค่าด้วยราคาทุน รายได้หรือค่าใช้จ่ายไม่เกิดขึ้นในการรับรู้เริ่มแรก ยกเว้น รายได้หรือค่าใช้จ่ายเกิดจากการตัดรายการสินทรัพย์หรือหนี้สินที่โอน หรือถ้า สินทรัพย์ไม่ด้อยค่าหรือหนี้สินไม่กลายเป็นภาระ
- 6.80 สินทรัพย์อาจได้มาหรือหนี้สินอาจเกิดขึ้นเพราะผลของเหตุการณ์ที่ไม่ใช่รายการตามสภาพตลาด เช่น
- 6.80.1 ราคาของรายการอาจได้รับผลกระทบจากความสัมพันธ์ของคู่สัญญาหรือปัญหาทางการเงินหรือการบังคับของคู่สัญญา
 - 6.80.2 รัฐบาลอาจให้สินทรัพย์แก่กิจการโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายหรือคู่สัญญาบริจาคสินทรัพย์ให้กิจการ
 - 6.80.3 หนี้สินอาจยังค้ำตามกฎหมายหรือระเบียบ หรือ
 - 6.80.4 หนี้สินการจ่ายค่าชดเชยหรือค่าปรับที่อาจเกิดจากการกระทำความผิด
- 6.81 ในกรณีดังกล่าว การวัดมูลค่าสินทรัพย์ที่ได้มาหรือหนี้สินที่เกิดขึ้นด้วยราคาทุนในอดีตอาจไม่ให้ความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมของสินทรัพย์หรือหนี้สินและรายได้หรือค่าใช้จ่ายของกิจการที่เกิดจากรายการหรือเหตุการณ์อื่น ดังนั้น การวัดมูลค่าสินทรัพย์ที่ได้มาหรือหนี้สินที่เกิดขึ้นด้วยมูลค่าที่ถือเป็นต้นทุนที่อธิบายในย่อหน้าที่ 6.6 อาจเหมาะสม ผลต่างระหว่างมูลค่าที่ถือเป็นต้นทุนกับสิ่งตอบแทนที่ให้ไปหรือได้รับจะรับรู้เป็นรายได้หรือค่าใช้จ่ายในการรับรู้เริ่มแรก
- 6.82 เมื่อสินทรัพย์ได้มาหรือหนี้สินเกิดขึ้นที่เป็นผลจากเหตุการณ์ที่ไม่ใช่รายการตามสภาพตลาด ลักษณะทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจของรายการหรือเหตุการณ์อื่นจำเป็นต้องระบุและพิจารณา เช่น การรับรู้สินทรัพย์อื่น หนี้สินอื่น การสมทบจากผู้ถือสิทธิเรียกร้องส่วนของเจ้าของหรือการจัดสรรให้ผู้ถือสิทธิเรียกร้องส่วนของเจ้าของอาจจำเป็นเพื่อให้เป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมของสาระสำคัญของผลกระทบของรายการหรือเหตุการณ์อื่นเป็นฐานะการเงินของกิจการ (ย่อหน้าที่ 4.59–4.62) และผลกระทบต่อผลการดำเนินงานที่เกี่ยวข้อง

เป็นเพียงร่างแรกเท่านั้น และอยู่ระหว่างการนำเสนอคณะกรรมการอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ในภายหลัง

เกณฑ์การวัดมูลค่ามีมากกว่า 1 เกณฑ์

- 6.83 บางครั้ง การพิจารณาปัจจัยที่อธิบายในย่อหน้าที่ 6.43-6.76 อาจนำไปสู่ข้อสรุปว่า เกณฑ์การวัดมูลค่าจำเป็นต้องมีมากกว่า 1 เกณฑ์สำหรับสินทรัพย์หรือหนี้สินและรายได้และค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจที่เป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมทั้งฐานะการเงินและผลการดำเนินงานทางการเงินของกิจการ
- 6.84 ในกรณีส่วนใหญ่ การให้ข้อมูลในลักษณะที่สามารถเข้าใจได้มากที่สุด คือ
- 6.84.1 การใช้เกณฑ์เดียววัดมูลค่าทั้งสินทรัพย์หรือหนี้สินในงบแสดงฐานะการเงินและรายได้ค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องในงบแสดงผลการดำเนินงานทางการเงิน และ
- 6.84.2 การเปิดเผยข้อมูลเพิ่มเติมที่ใช้เกณฑ์การวัดมูลค่าอื่นในหมายเหตุประกอบงบการเงิน
- 6.85 อย่างไรก็ตาม ในบางกรณี ข้อมูลจะเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจมากกว่าหรือทำให้เป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมของฐานะการเงินและผลการดำเนินงานทางการเงินของกิจการผ่านการใช้
- 6.85.1 เกณฑ์การวัดมูลค่าที่เป็นมูลค่า ณ ปัจจุบันสำหรับสินทรัพย์หรือหนี้สินในงบแสดงฐานะการเงิน และ
- 6.85.2 เกณฑ์การวัดมูลค่าที่แตกต่างสำหรับรายได้และค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องในงบกำไรขาดทุน (ย่อหน้าที่ 7.17 – 7.18)

ในการเลือกฐานการวัดมูลค่า จำเป็นต้องพิจารณาปัจจัยที่อธิบายในย่อหน้าที่ 6.43 – 6.76

- 6.86 ในกรณีดังกล่าว รายได้รวมหรือค่าใช้จ่ายรวมที่เกิดขึ้นในงวดจากการเปลี่ยนแปลงมูลค่า ณ ปัจจุบันของสินทรัพย์หรือหนี้สินให้แยกและจัดประเภท (ย่อหน้าที่ 7.14-7.19) เพื่อ
- 6.86.1 งบกำไรขาดทุนรวมรายได้หรือค่าใช้จ่ายที่วัดด้วยเกณฑ์การวัดมูลค่าที่เลือกสำหรับบนั้น และ
- 6.86.2 กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นรวมรายได้หรือค่าใช้จ่ายที่เหลือ กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นที่เกี่ยวข้องกับสินทรัพย์หรือหนี้สินนั้นจึงเท่ากับผลแตกต่างระหว่าง
- 6.86.2.1 มูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์หรือหนี้สินในงบแสดงฐานะการเงิน และ
- 6.86.2.2 มูลค่าตามบัญชีที่ควรจะเป็นที่ใช้เกณฑ์การวัดมูลค่าที่เลือกสำหรับกำไรหรือขาดทุน

การวัดมูลค่าส่วนของเจ้าของ

- 6.87 ยอดรวมมูลค่าตามบัญชีของส่วนของเจ้าของ (ส่วนของเจ้าของรวม) ไม่ได้วัดมูลค่าโดยตรง ยอดรวมส่วนของเจ้าของเท่ากับยอดรวมมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ทั้งหมดที่รับรู้รายการหักยอดรวมมูลค่าตามบัญชีของหนี้สินทั้งหมดที่รับรู้รายการ
- 6.88 เนื่องจากงบการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปไม่ได้ออกแบบเพื่อแสดงมูลค่าของกิจการ ปกติ ยอดรวมส่วนของเจ้าของจะไม่เท่ากับ
- 6.88.1 มูลค่าตลาดรวมของสิทธิเรียกร้องส่วนของเจ้าของต่อกิจการ

เป็นเพียงร่างแรกเท่านั้น และอยู่ระหว่างการนำเสนอคณะกรรมการอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ในภายหลัง

- 6.88.2 จำนวนเงินที่สามารถระดมได้จากการขายกิจการทั้งหมดตามเกณฑ์การดำเนินงานต่อเนื่อง หรือ
- 6.88.3 จำนวนเงินที่สามารถระดมได้จากการขายสินทรัพย์ทั้งหมดหลังจากชำระหนี้สินทั้งหมดของกิจการ
- 6.89 แม้ยอดรวมส่วนของเจ้าของไม่ได้วัดโดยตรง ส่วนของเจ้าของแต่ละประเภท (ย่อหน้าที่ 4.65) หรือส่วนประกอบของส่วนของเจ้าของบางส่วน (ย่อหน้าที่ 4.66) อาจเหมาะสมที่จะวัดมูลค่าโดยตรง แต่เนื่องจากส่วนของเจ้าของรวมวัดมูลค่าเป็นส่วนที่คงเหลือ อย่างน้อยที่สุด ประเภทหนึ่งของส่วนได้เสียไม่สามารถวัดมูลค่าได้โดยตรง ในทำนองเดียวกัน อย่างน้อยที่สุด ส่วนประกอบหนึ่งของส่วนของเจ้าของไม่สามารถวัดมูลค่าได้โดยตรง
- 6.90 มูลค่าตามบัญชีรวมของส่วนของเจ้าของแต่ละประเภทหรือส่วนประกอบของส่วนของเจ้าของมักเป็นบวกแต่บางสถานการณ์อาจเป็นลบ ในทำนองเดียวกัน ปกติยอดรวมส่วนของเจ้าของมักเป็นบวก แต่อาจเป็นลบได้ขึ้นอยู่กับสินทรัพย์ใดและหนี้สินใดที่รับรู้รายการและสินทรัพย์และหนี้สินนั้นวัดมูลค่าอย่างไร

เทคนิคการวัดมูลค่าที่ใช้กระแสเงินสดเป็นฐาน

- 6.91 บางครั้ง ค่าวัดไม่สามารถสังเกตได้โดยตรง ในบางกรณีดังกล่าว แนวทางหนึ่งในการประมาณค่าวัดคือเทคนิคการวัดมูลค่าที่ใช้กระแสเงินสดเป็นฐาน เทคนิคนั้นไม่ใช่เกณฑ์การวัดมูลค่า แต่เป็นเทคนิคที่ใช้ในการประยุกต์เกณฑ์การวัดมูลค่า ดังนั้น เมื่อเทคนิคหนึ่งนำมาใช้ จึงจำเป็นต้องระบุเกณฑ์การวัดมูลค่าที่ใช้และเนื้อหาที่เทคนิคสะท้อนปัจจัยที่ประยุกต์กับเกณฑ์การวัดมูลค่านั้น ตัวอย่าง หากเกณฑ์การวัดมูลค่าคือ มูลค่ายุติธรรม ปัจจัยที่ประยุกต์ได้คือปัจจัยที่อธิบายในย่อหน้าที่ 6.14
- 6.92 เทคนิคการวัดมูลค่าที่ใช้กระแสเงินสดเป็นฐานอาจใช้เป็นเกณฑ์การวัดมูลค่าดัดแปลง เช่น มูลค่าการปฏิบัติภาระแล้วเสร็จที่ดัดแปลงไม่รวมผลกระทบความเป็นไปได้ที่กิจการอาจไม่สามารถชำระภาระหนี้สินได้ (ความเสี่ยงเครดิตของกิจการ) การดัดแปลงเกณฑ์การวัดมูลค่าบางครั้งอาจให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจของผู้ใช้งบการเงินได้ดีกว่าหรืออาจเสียค่าใช้จ่ายน้อยกว่าในการจัดทำหรือเข้าใจได้ง่ายกว่า อย่างไรก็ตาม เกณฑ์การวัดมูลค่าที่ดัดแปลงอาจยากที่ผู้ใช้งบการเงินจะเข้าใจ
- 6.93 ความไม่แน่นอนของผลลัพธ์ (ย่อหน้าที่ 6.61.1) เกิดจากความไม่แน่นอนเกี่ยวกับจำนวนเงินหรือจังหวะเวลาของกระแสเงินสดในอนาคต ความไม่แน่นอนดังกล่าวเป็นลักษณะสำคัญของสินทรัพย์หรือหนี้สิน เมื่อการวัดมูลค่าสินทรัพย์หรือหนี้สินโดยอ้างอิงประมาณการของกระแสเงินสดในอนาคตที่ไม่แน่นอน ปัจจัยหนึ่งที่ต้องพิจารณาคือ ความผันแปรที่เป็นไปได้ของประมาณการจำนวนเงินหรือจังหวะเวลาของกระแสเงินสด (ย่อหน้าที่ 6.14.2) ความผันแปรเหล่านี้ให้พิจารณาในการเลือกจำนวนเงินเดียวจากช่วงกระแสเงินสดที่เป็นไปได้ จำนวนเงินที่เลือกนี้บางครั้งเป็นจำนวนเงินของผลลัพธ์ที่เป็นไปได้แต่ไม่ใช่กรณีนั้นเสมอ จำนวนเงินที่ให้

เป็นเพียงร่างแรกเท่านั้น และอยู่ระหว่างการนำเสนอคณะกรรมการอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ในภายหลัง ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจมักเกิดจากส่วนกลางของช่วง (ประมาณการค่ากลาง) ประมาณการค่ากลางที่แตกต่างกันให้ข้อมูลที่แตกต่างกัน ตัวอย่าง

- 6.93.1 มูลค่าที่คาดไว้ (ค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนักความน่าจะเป็น มักเรียกว่า ค่าเฉลี่ยทางสถิติ) ที่สะท้อนมิติทั้งหมดของผลลัพธ์และให้ความสำคัญมากกว่ากับผลลัพธ์ที่เป็นไปได้มากกว่า มูลค่าที่คาดไว้ไม่ตั้งใจพยากรณ์กระแสรับหรือกระแสจ่ายของเงินสดหรือประโยชน์เชิงเศรษฐกิจสุดท้ายที่เกิดจากสินทรัพย์หรือหนี้สินนั้น
- 6.93.2 จำนวนเงินสูงสุดที่เป็นได้ที่จะเกิดขึ้นมากกว่าไม่เกิดขึ้น (คล้ายค่ามัธยฐานทางสถิติ) ระบุว่า ความน่าจะเป็นของผลขาดทุนภายหลังไม่มากกว่าร้อยละ 50 และความน่าจะเป็นของผลกำไรภายหลังไม่มากกว่าร้อยละ 50
- 6.93.3 ผลลัพธ์ที่เป็นไปได้มากที่สุด (ค่าฐานนิยมทางสถิติ) เป็นกระแสรับหรือกระแสจ่ายที่เป็นไปได้มากที่สุดค่าเดียวที่เกิดจากสินทรัพย์หรือหนี้สิน
- 6.94 ประมาณการค่ากลางขึ้นอยู่กับประมาณการกระแสเงินสดในอนาคตและความผันแปรที่เป็นไปได้ของจำนวนเงินหรือระยะเวลา ประมาณการไม่ได้วัดราคาการรับภาระความไม่แน่นอนที่ในที่สุดผลลัพธ์อาจแตกต่างจากประมาณการค่ากลาง (กล่าวคือ ปัจจัยที่อธิบายในย่อหน้าที่ 6.14.4)
- 6.95 ประมาณการค่ากลางที่ให้ข้อมูลที่ครบถ้วนเกี่ยวกับช่วงของผลลัพธ์ที่เป็นไปได้ไม่มี ผู้ใช้จึงอาจต้องการให้ข้อมูลเกี่ยวกับช่วงของผลลัพธ์ที่เป็นไปได้

ร่าง กรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน
เป็นเพียงร่างแรกเท่านั้น และอยู่ระหว่างการนำเสนอคณะกรรมการอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ในภายหลัง

สารบัญ

จากย่อหน้าที่

บทที่ 7 การแสดงรายการและการเปิดเผยข้อมูล

การแสดงรายการและการเปิดเผยข้อมูลในฐานะเครื่องมือสื่อสาร	7.1
วัตถุประสงค์และหลักการการแสดงผลรายการและการเปิดเผยข้อมูล	7.4
การจัดประเภท	7.7
การจัดประเภทสินทรัพย์และหนี้สิน	7.9
การหักกลบ	7.10
การจัดประเภทส่วนของเจ้าของ	7.12
การจัดประเภทรายได้และค่าใช้จ่าย	7.14
กำไรหรือขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น	7.15
การรวมยอด	7.20

การแสดงรายการและการเปิดเผยข้อมูลในฐานะเครื่องมือสื่อสาร

- 7.1 กิจการที่เสนอรายงานสื่อสารข้อมูลเกี่ยวกับสินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้และค่าใช้จ่ายโดยการแสดงและเปิดเผยข้อมูลในงบการเงินของกิจการ
- 7.2 การสื่อสารข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพทำให้ข้อมูลความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจมากขึ้นและเกิดความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมของสินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้ และค่าใช้จ่าย การสื่อสารนั้นยังเสริมความสามารถเข้าใจได้และความสามารถเปรียบเทียบได้ของข้อมูลในงบการเงิน การสื่อสารข้อมูลในงบการเงินอย่างมีประสิทธิภาพ ต้อง
 - 7.2.1 เน้นวัตถุประสงค์และหลักการการแสดงผลการและการเปิดเผยข้อมูลไม่ใช่เน้นกฎ
 - 7.2.2 จัดประเภทข้อมูลในลักษณะที่รวมกลุ่มรายการที่คล้ายกันและแยกรายการที่ไม่คล้ายกันและ
 - 7.2.3 รวมข้อมูลในลักษณะที่ไม่เป็นอุปสรรคไม่ว่าจากรายละเอียดที่ไม่จำเป็นหรือการรวมข้อมูลไว้มากเกินไป
- 7.3 ต้นทุนจำกัดการตัดสินใจการรายงานทางการเงินเรื่องอื่นและจำกัดการตัดสินใจเกี่ยวกับการแสดงผลการและการเปิดเผยข้อมูล ดังนั้น ในการตัดสินใจเกี่ยวกับการแสดงผลการและการเปิดเผยข้อมูล การพิจารณาประโยชน์ของข้อมูลที่ให้ผู้ใช้งบการเงินด้วยการแสดงผลการหรือการเปิดเผยข้อมูลรายการหนึ่งต้องเพียงพอจะคุ้มค่าต้นทุนในการให้และใช้ข้อมูลนั้น

วัตถุประสงค์และหลักการการแสดงผลการและการเปิดเผยข้อมูล

- 7.4 ในการช่วยการสื่อสารข้อมูลในงบการเงินอย่างมีประสิทธิภาพ เมื่อพัฒนาข้อกำหนดการแสดงผลการและการเปิดเผยข้อมูลในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ต้องสมดุลระหว่าง
 - 7.4.1 ให้กิจการสามารถยืดหยุ่นได้เพื่อให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจที่เป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมของสินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้และค่าใช้จ่ายและ
 - 7.4.2 กำหนดข้อมูลที่สามารถเปรียบเทียบกันได้ จากงวดสู่งวดของกิจการที่เสนอรายงานและในงวดการรายงานเดียวกันระหว่างกิจการ
- 7.5 การรวมวัตถุประสงค์การแสดงผลการและการเปิดเผยข้อมูลในมาตรฐานการรายงานฉบับต่าง ๆ สนับสนุนการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพในงบการเงินเพราะวัตถุประสงค์ดังกล่าวช่วยกิจการให้ระบุข้อมูลที่มีประโยชน์และตัดสินใจว่าจะสื่อสารข้อมูลนั้นอย่างไรให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด
- 7.6 การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพในงบการเงินสนับสนุนด้วยการพิจารณาหลักการต่อไปนี้
 - 7.6.1 ข้อมูลเฉพาะกิจการมีประโยชน์มากกว่าคำอธิบายที่เป็นมาตรฐาน บางครั้งเรียกว่าแบบสำเร็จรูป และ
 - 7.6.2 การทำข้อมูลซ้ำในส่วนต่าง ๆ ของงบการเงินมักไม่จำเป็นและสามารถทำให้เข้าใจงบการเงินได้น้อยลง

การจัดประเภท

- 7.7 การจัดประเภทเป็นการเรียงสินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้และค่าใช้จ่ายตามเกณฑ์ของลักษณะที่ร่วมกันเพื่อวัตถุประสงค์การแสดงผลการและการเปิดเผยข้อมูล ลักษณะดังกล่าวรวมถึงแต่ไม่จำกัดเฉพาะ ลักษณะของรายการ บทบาท (หน้าที่) ในกิจกรรมทางธุรกิจที่กิจการดำเนินการและรายการนั้นวัดมูลค่าอย่างไร
- 7.8 การจัดประเภทสินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้หรือค่าใช้จ่ายที่ไม่คล้ายกันไว้ด้วยกัน อาจเป็นอุปสรรคของข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ ลดความสามารถเข้าใจได้และลดความสามารถเปรียบเทียบได้ และอาจไม่ให้ความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมของรายการที่ต้องการนำเสนอ

การจัดประเภทสินทรัพย์และหนี้สิน

- 7.9 การจัดประเภทใช้กับหน่วยทางบัญชีที่เลือกสำหรับสินทรัพย์หรือหนี้สิน (ย่อหน้าที่ 4.48 – 4.55) อย่างไรก็ดี บางครั้งการแยกสินทรัพย์หรือหนี้สินตามส่วนประกอบที่มีลักษณะแตกต่างและจัดประเภทส่วนประกอบแยกกันอาจเหมาะสม กรณีนี้จะเหมาะสมเมื่อการจัดประเภทส่วนประกอบเหล่านั้นแยกกันจะเสริมความมีประโยชน์ต่อการตัดสินใจของข้อมูลทางการเงินที่เป็นผลลัพธ์ เช่น การแยกสินทรัพย์หรือหนี้สินเป็นส่วนประกอบที่หมุนเวียนและไม่หมุนเวียน และจัดประเภทส่วนประกอบเหล่านั้นแยกกันอาจเหมาะสม

การหักกลบ

- 7.10 การหักกลบเกิดขึ้นเมื่อกิจการรับรู้และวัดมูลค่าสินทรัพย์และหนี้สินเป็นหน่วยทางบัญชีแยกกัน แต่จัดกลุ่มรายการในงบแสดงฐานะการเงินเป็นจำนวนเงินเดียวสุทธิ การหักกลบจัดประเภทรายการที่ไม่คล้ายกันไว้ด้วยกันและปกติจึงไม่เหมาะสม
- 7.11 การหักกลบสินทรัพย์และหนี้สินแตกต่างจากการปฏิบัติชุดของสิทธิต่าง ๆ และภาระผูกพันต่าง ๆ เป็นหน่วยทางบัญชีหน่วยเดียวกัน (ย่อหน้าที่ 4.48-4.55)

การจัดประเภทส่วนของเจ้าของ

- 7.12 ในการให้ข้อมูลที่มีประโยชน์ การจัดประเภทสิทธิเรียกร้องส่วนของเจ้าของแยกกันเหมาะสมหากลักษณะสิทธิเรียกร้องส่วนของเจ้าของนั้นแตกต่างกัน (ย่อหน้าที่ 4.65)
- 7.13 ในทำนองเดียวกัน ในการให้ข้อมูลที่มีประโยชน์อาจจำเป็นต้องจัดประเภทส่วนประกอบของส่วนของเจ้าของแยกกันหากบางส่วนประกอบขึ้นกับข้อกำหนดทางกฎหมาย ระเบียบหรือข้อกำหนดอื่นโดยเฉพาะ เช่น ในบางประเทศ กิจการอาจได้รับอนุญาตให้จัดสรรสำรองให้ผู้ถือสิทธิเรียกร้องของส่วนของเจ้าของเฉพาะเมื่อกิจการมีสำรองที่ระบุว่าจะจัดสรรได้อยู่เพียงพอ (ย่อหน้าที่ 4.66) การแสดงผลการหรือการเปิดเผยข้อมูลสำรองเหล่านี้แยกอาจให้ข้อมูลที่มีประโยชน์

เป็นเพียงร่างแรกเท่านั้น และอยู่ระหว่างการนำเสนอคณะกรรมการอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ในภายหลัง
การจัดประเภทรายได้และค่าใช้จ่าย

7.14 การจัดประเภทใช้กับ

7.14.1 รายได้และค่าใช้จ่ายที่เกิดจากหน่วยทางบัญชีที่เลือกสำหรับสินทรัพย์หรือหนี้สิน หรือ

7.14.2 ส่วนประกอบของรายได้และค่าใช้จ่ายนั้น หากส่วนประกอบเหล่านั้นมีลักษณะแตกต่างกันและระบุแยกกัน เช่น การเปลี่ยนแปลงมูลค่า ณ ปัจจุบันของสินทรัพย์อาจรวมผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงมูลค่าและดอกเบี้ยคงค้าง (ตารางที่ 6.1) การจัดประเภทส่วนประกอบเหล่านั้นแยกกันจะเหมาะสมหากการจัดประเภทนั้นจะเพิ่มความมีประโยชน์ของข้อมูลทางการเงินที่เกี่ยวข้อง

กำไรหรือขาดทุนและกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น

7.15 รายได้และค่าใช้จ่ายจัดประเภทและรวมเป็นส่วนหนึ่งใน

7.15.1 งบกำไรขาดทุน หรือ

7.15.2 นอกงบกำไรขาดทุนในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น

7.16 งบกำไรขาดทุนเป็นแหล่งหลักของข้อมูลเกี่ยวกับผลการดำเนินงานของกิจการสำหรับงวดการรายงาน งบนั้นประกอบด้วยยอดรวมกำไรหรือขาดทุนที่ให้อาสาสรุประดับสูงของผลการดำเนินงานของกิจการในงวด ผู้ใช้งบการเงินรวมยอดรวมกำไรหรือขาดทุนในการวิเคราะห์ในฐานะจุดเริ่มต้นของการวิเคราะห์หรือข้อบ่งชี้สำคัญของผลการดำเนินงานสำหรับงวดของกิจการ แต่กระนั้น การเข้าใจผลการดำเนินงานสำหรับงวดของกิจการต้องการการวิเคราะห์รายได้และค่าใช้จ่ายที่รับรู้ทั้งหมด รวมถึงรายได้และค่าใช้จ่ายที่รวมในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น และการวิเคราะห์ข้อมูลอื่นที่รวมในงบการเงิน

7.17 เนื่องจากงบกำไรขาดทุนเป็นแหล่งหลักของข้อมูลเกี่ยวกับผลการดำเนินงานทางการเงินสำหรับงวดของกิจการ ในหลักการ รายได้และค่าใช้จ่ายทั้งหมดรวมในงบนั้น แต่ในการพัฒนามาตรฐานการรายงานทางการเงินต่าง ๆ คณะกรรมการอาจตัดสินใจในสถานการณ์ที่เป็นข้อยกเว้นว่า รายได้หรือค่าใช้จ่ายที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงมูลค่า ณ ปัจจุบันของสินทรัพย์หรือหนี้สินให้รวมในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นเมื่อการรวมเช่นนั้นทำให้งบกำไรขาดทุนให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจที่ดีกว่าหรือการให้ผลการดำเนินงานสำหรับงวดที่เป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมมากกว่า

7.18 รายได้และค่าใช้จ่ายที่เกิดจากเกณฑ์การวัดมูลค่าราคาทุนในอดีต (ตารางที่ 6.1) รวมในงบกำไรขาดทุน ในกรณีดังกล่าว รายได้และค่าใช้จ่ายประเภทนั้นระบุแยกเป็นส่วนประกอบของการเปลี่ยนแปลงมูลค่า ณ ปัจจุบันของสินทรัพย์หรือหนี้สิน ตัวอย่าง หากสินทรัพย์ทางการเงินวัดมูลค่าด้วยมูลค่า ณ ปัจจุบันและหากรายได้ดอกเบี้ยรับระบุแยกจากการเปลี่ยนแปลงอื่นในมูลค่ารายได้ดอกเบี้ยรับนั้นรวมในงบกำไรขาดทุนด้วย

7.19 ในหลักการ รายได้และค่าใช้จ่ายที่รวมในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นในงวดหนึ่งจัดประเภทกลับจากกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จไปงบกำไรขาดทุนในงวดอนาคตเมื่อการทำเช่นนั้นทำให้งบกำไรขาดทุนให้ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจดีขึ้นหรือให้ผลการดำเนินงานของกิจการสำหรับงวด

เป็นเพียงร่างแรกเท่านั้น และอยู่ระหว่างการนำเสนอคณะกรรมการอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ในภายหลัง อนาคตเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมมากขึ้น อย่างไรก็ตาม หากการระบุงวดการจัดประเภทใหม่ไม่มีเกณฑ์ชัดเจนหรือจำนวนเงินที่จัดประเภทใหม่ได้ ในการพัฒนามาตรฐานการรายงานทางการเงิน คณะกรรมการตัดสินใจว่ารายได้และค่าใช้จ่ายที่รวมในกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นไม่จัดประเภทใหม่ในภายหลัง

การรวมยอด

- 7.20 การรวมยอดเป็นการบวกสินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้หรือค่าใช้จ่ายที่มีลักษณะร่วมกันและจัดประเภทเดียวกันไว้ด้วยกัน
- 7.21 การรวมยอดทำให้ข้อมูลมีประโยชน์โดยการสรุปยอดใหญ่ของปริมาณของรายละเอียด อย่างไรก็ตาม การรวมยอดปกปิดรายละเอียดบางอย่าง ดังนั้น สมดุลยังต้องพบได้เพื่อข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจที่ไม่เป็นอุปสรรคโดยจำนวนเงินขนาดใหญ่ของรายละเอียดที่ไม่มีนัยสำคัญหรือโดยการรวมยอดมากเกินไป
- 7.22 ระดับที่แตกต่างของการรวมยอดอาจจำเป็นในส่วนต่าง ๆ ของงบการเงิน ตัวอย่าง ปกติงบแสดงฐานะการเงินและงบแสดงผลการดำเนินงานทางการเงินให้ข้อมูลสรุปและข้อมูลที่มีรายละเอียดมากกว่าให้ในหมายเหตุประกอบงบการเงิน

ร่าง กรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน
เป็นเพียงร่างแรกเท่านั้น และอยู่ระหว่างการนำเสนอคณะกรรมการอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ในภายหลัง

สารบัญ

จากย่อหน้าที่

บทที่ 8 แนวคิดเรื่องทุนและการรักษาระดับทุน

แนวคิดเรื่องทุน

8.1

แนวคิดเรื่องการรักษากระดับทุนและการวัดกำไร

8.3

การปรับปรุงการรักษากระดับทุน

8.10

แนวคิดเรื่องทุน

- 8.1 กิจกรรมส่วนใหญ่ นำแนวคิดเรื่องทุนทางการเงินมาใช้ในการจัดทำงบการเงิน ในแนวคิดเรื่องทุนทางการเงิน เช่น เงินที่ลงทุน หรืออำนาจซื้อที่ลงทุน ทุนมีความหมายเดียวกับสินทรัพย์สุทธิหรือส่วนของเจ้าของของกิจการ ในแนวคิดเรื่องทุนทางกายภาพ เช่น ความสามารถในการดำเนินงาน ทุนหมายถึงกำลังการผลิตที่กิจการมี และสามารถผลิตได้จริง เช่น ผลผลิตต่อวัน
- 8.2 ในการเลือกแนวคิดเรื่องทุนที่เหมาะสม กิจการต้องอ้างอิงความต้องการของผู้ใช้งบการเงิน ดังนั้น หากผู้ใช้งบการเงินให้ความสนใจการรักษาระดับของทุนที่ลงไปในรูปแบบของตัวเงินหรือในรูปแบบของอำนาจซื้อ กิจการต้องนำแนวคิดเรื่องทุนทางการเงินมาใช้ แต่ถ้าผู้ใช้งบการเงินให้ความสนใจกับระดับความสามารถในการดำเนินงานเป็นหลัก กิจการต้องนำแนวคิดเรื่องทุนทางกายภาพมาใช้ แนวคิดที่เลือกใช้ในการจัดทำงบการเงินชี้ให้เห็นความต้องการที่จะบรรลุเป้าหมายที่ใช้ในการวัดกำไรของกิจการ แม้ว่า การนำแนวคิดมาปฏิบัติอาจมีความยากในการวัดมูลค่า

แนวคิดเรื่องการรักษาระดับทุนและการวัดกำไร

- 8.3 แนวคิดเรื่องทุนในย่อหน้าที่ 8.1 ทำให้เกิดแนวคิดการรักษาระดับทุน ดังต่อไปนี้
- 8.3.1 การรักษาระดับทุนทางการเงิน ในแนวคิดนี้ กำไรเกิดขึ้นเฉพาะเมื่อจำนวนที่เป็นเงิน (หรือเงิน) ของสินทรัพย์สุทธิเมื่อสิ้นรอบระยะเวลาสูงกว่าจำนวนที่เป็นเงิน (หรือเงิน) ของสินทรัพย์สุทธิเมื่อเริ่มรอบระยะเวลา ทั้งนี้ ไม่รวมการจัดสรรให้และการสมทบจากผู้ถือหุ้นเรียกร้องส่วนของเจ้าของในรอบระยะเวลานั้น การรักษาระดับทุนทางการเงินสามารถวัดมูลค่าได้ในลักษณะของหน่วยเงินตามอำนาจซื้อเดิมหรือหน่วยเงินตามอำนาจซื้อคงที่
- 8.3.2 การรักษาระดับทุนทางกายภาพ ในแนวคิดนี้ กำไรเกิดขึ้นเฉพาะเมื่อกำลังการผลิตทางกายภาพ (หรือความสามารถในการดำเนินงาน) ของกิจการ (หรือทรัพยากรหรือเงินทุนที่จำเป็นในการบรรลุกำลังการผลิต) เมื่อสิ้นรอบระยะเวลาสูงกว่ากำลังการผลิตทางกายภาพเมื่อเริ่มรอบระยะเวลา ทั้งนี้ ไม่รวมการจัดสรรให้หรือการสมทบจากเจ้าของในรอบระยะเวลานั้น
- 8.4 แนวคิดการรักษาระดับทุนเกี่ยวกับกิจการให้คำนิยามของทุนที่กิจการต้องการรักษาไว้อย่างไร แนวคิดดังกล่าวทำให้เกิดการเชื่อมโยงระหว่างแนวคิดเรื่องทุนและแนวคิดเรื่องกำไร เนื่องจากแนวคิดการรักษาระดับทุนให้จุดในการอ้างอิงกำไรที่วัดมูลค่า ดังนั้น สิ่งที่ต้องทำก่อนคือ การจำแนกความแตกต่างระหว่างผลตอบแทนจากการลงทุนกับผลที่ได้รับจากเงินลงทุน กระแสรับสินทรัพย์ที่เกินกว่าจำนวนเงินที่จำเป็นต้องใช้ในการรักษาระดับทุนอาจถือเป็นกำไรและถือเป็นผลตอบแทนจากการลงทุน ดังนั้น กำไรคือจำนวนคงเหลือของรายได้หลังหักค่าใช้จ่าย (รวมถึง

เป็นเพียงร่างแรกเท่านั้น และอยู่ระหว่างการนำเสนอคณะกรรมการอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ในภายหลัง (รายการปรับปรุงเพื่อรักษาระดับทุนตามความเหมาะสม) ถ้าค่าใช้จ่ายมีจำนวนเกินกว่ารายได้ส่วนคงเหลือนั้นถือเป็นขาดทุน

- 8.5 แนวคิดการรักษาระดับทุนทางกายภาพทำให้ต้องปรับใช้เกณฑ์การวัดมูลค่าที่เป็นต้นทุนปัจจุบัน แต่แนวคิดการรักษาระดับทุนทางการเงินไม่ได้กำหนดให้ใช้เกณฑ์การวัดมูลค่าเกณฑ์ใด โดยเฉพาะ การเลือกเกณฑ์การวัดมูลค่าตามแนวคิดการรักษาระดับทุนทางการเงินจึงขึ้นอยู่กับประเภทของทุนทางการเงินที่กิจการต้องการรักษาระดับไว้
- 8.6 ความแตกต่างที่สำคัญระหว่างแนวคิดการรักษาระดับทุนทั้งสองคือ การปฏิบัติเกี่ยวกับผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงในราคาของสินทรัพย์และหนี้สินของกิจการ โดยทั่วไป กิจการจะถือว่าสามารถรักษาระดับทุนไว้ได้หากกิจการมีทุนเมื่อสิ้นรอบระยะเวลาเท่ากับทุนเมื่อเริ่มรอบระยะเวลา จำนวนเงินที่เกินกว่าทุนที่ได้รับรักษาระดับไว้เมื่อเริ่มรอบระยะเวลาถือเป็นกำไร
- 8.7 ถ้าไรตามแนวคิดการรักษาระดับทุนทางการเงินที่ทุนวัดมูลค่าโดยใช้หน่วยเงินตามอำนาจซื้อเดิม ถ้าไรแสดงถึง การเพิ่มขึ้นของเงินทุนในระหว่างรอบระยะเวลาโดยวัดจากหน่วยเงินตามอำนาจซื้อเดิมตลอดรอบระยะเวลานั้น ดังนั้น การเพิ่มขึ้นของราคาสินทรัพย์ที่ถือครองอยู่ในรอบระยะเวลานั้น จึงถือเป็นกำไร (ในหลักการเรียกว่า ผลกำไรจากการถือครอง) กิจการอาจไม่รับรู้กำไรดังกล่าวจนกว่าจะมีการจำหน่ายสินทรัพย์นั้นในรายการแลกเปลี่ยน เมื่อแนวคิดการรักษาระดับทุนทางการเงินนิยามด้วยหน่วยเงินตามอำนาจซื้อคงที่ ถ้าไรหมายถึง การเพิ่มขึ้นของอำนาจซื้อของเงินที่ลงทุนในรอบระยะเวลาหนึ่ง ดังนั้น ราคาสินทรัพย์ที่เพิ่มขึ้นเฉพาะส่วนที่สูงกว่าการเพิ่มขึ้นของระดับราคาทั่วไปเท่านั้นที่จะถือเป็นกำไร ส่วนที่เหลือของสินทรัพย์ที่เพิ่มขึ้นถือเป็นรายการปรับปรุงเพื่อรักษาระดับทุน ซึ่งต้องถือเป็นส่วนหนึ่งของส่วนของเจ้าของ
- 8.8 ในแนวคิดการรักษาระดับทุนทางกายภาพ เมื่อทุนนิยามโดยใช้กำลังการผลิตทางกายภาพ ถ้าไรแสดงถึงการเพิ่มขึ้นของทุนดังกล่าวในรอบระยะเวลานั้น การเปลี่ยนแปลงราคาที่ส่งผลกระทบต่อสินทรัพย์และหนี้สินของกิจการถือเป็นการเปลี่ยนแปลงในการวัดค่าของกำลังการผลิตทางกายภาพของกิจการ ดังนั้น การเปลี่ยนแปลงราคดังกล่าวจึงถือเป็นการปรับปรุง เพื่อรักษาระดับทุนซึ่งแสดงอยู่ในส่วนของเจ้าของโดยไม่ถือเป็นกำไร
- 8.9 การเลือกเกณฑ์การวัดมูลค่าและแนวคิดการรักษาระดับทุนจะเป็นตัวกำหนดแบบจำลองทางการเงินบัญชี ที่ใช้ในการจัดทำงบการเงิน แบบจำลองทางการเงินบัญชีที่แตกต่างกันแสดงระดับความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจและความสามารถเชื่อถือได้ในระดับที่แตกต่างกันและเช่นเดียวกับแนวคิดอื่น ฝ่ายจัดการต้องหาสมดุลระหว่างความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจและความสามารถเชื่อถือได้ กรอบแนวคิดนี้สามารถประยุกต์กับแบบจำลองต่าง ๆ ทางการเงิน และสามารถถือเป็นแนวทางในการจัดทำและนำเสนอการเงินในแบบจำลองทางการเงินบัญชีที่เลือกใช้ ปัจจุบันคณะกรรมการฯ ไม่มีเจตจำนงที่จะกำหนดแบบจำลองทางการเงินบัญชีใดเป็นการเฉพาะเว้นแต่ในบางสถานการณ์ที่จำเป็น เช่น ในกรณีของกิจการที่ต้องรายงานงบการเงินในระบบเศรษฐกิจที่มีภาวะเงินเฟ้อรุนแรง อย่างไรก็ตาม คณะกรรมการฯ จะทบทวนเจตจำนงนี้เมื่อโลกเปลี่ยนแปลงไป

การปรับปรุงการรักษาระดับทุน

- 8.10 การตีราคาใหม่หรือการปรับปรุงย้อนหลังสินทรัพย์และหนี้สินทำให้เกิดการเพิ่มขึ้นหรือลดลงของส่วนของผู้ถือหุ้น ขณะที่การเพิ่มหรือลดเป็นไปตามค่านิยมของรายได้และค่าใช้จ่าย การเพิ่มหรือลดนี้ไม่รวมในงบกำไรขาดทุนในแนวคิดการรักษาระดับทุนบางแนวคิด รายการนี้จะรวมในส่วนของผู้ถือหุ้นเป็นการปรับปรุงการรักษาระดับทุนหรือสำรองการตีราคาใหม่แทน

ร่าง กรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน
เป็นเพียงร่างแรกเท่านั้น และอยู่ระหว่างการนำเสนอคณะกรรมการอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ในภายหลัง

ภาคผนวก

คำนิยาม

คำนิยามดังกล่าวคัดหรือนำมาจากย่อหน้าที่เกี่ยวข้องของกรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน

การรวมยอด	การรวมสินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้ ค่าใช้จ่ายที่ มีลักษณะร่วมกันและรวมอยู่ในประเภทเดียวกัน	7.20
สินทรัพย์	ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจในปัจจุบันที่กิจการควบคุมซึ่งเป็นผล จากเหตุการณ์ในอดีต	4.3
มูลค่าตามบัญชี	จำนวนเงินของสินทรัพย์ หนี้สิน หรือส่วนของเจ้าของที่รับรู้ใน งบแสดงฐานะการเงิน	5.1
การจัดประเภท	การจัดกลุ่มสินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้หรือ ค่าใช้จ่ายตามเกณฑ์ของลักษณะร่วมกันสำหรับวัตถุประสงค์ การนำเสนอรายการและการเปิดเผยข้อมูล	7.7
งบการเงินแบบรวม รายการ	งบการเงินของกิจการที่เสนอรายงานที่ประกอบด้วยกิจการ ตั้งแต่ 2 แห่งขึ้นไปที่ไม่ได้เชื่อมโยงด้วยความสัมพันธ์ของบริษัท ใหญ่-บริษัทย่อย	3.12
งบการเงินรวม	งบการเงินของกิจการที่เสนอรายงานที่ประกอบด้วยบริษัท ใหญ่และบริษัทย่อยของกิจการ	3.11
การควบคุมทรัพยากร เชิงเศรษฐกิจ	ความสามารถในปัจจุบันเพื่อสั่งการใช้งานทรัพยากรเชิง เศรษฐกิจและได้รับประโยชน์เชิงเศรษฐกิจที่อาจได้รับจาก ทรัพยากร	4.20
การตัดรายการ	การจัดสินทรัพย์หรือหนี้สินที่รับรู้ทั้งหมดหรือบางส่วนจาก งบแสดงฐานะการเงินของกิจการ	5.26
ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจ	สิทธิที่มีความเป็นไปได้เพื่อการผลิตประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ	4.4
ลักษณะเชิงคุณภาพ เสริม	ลักษณะเชิงคุณภาพเสริมที่ทำให้ข้อมูลที่มีประโยชน์ยังมี ประโยชน์มากขึ้น ลักษณะเชิงคุณภาพเสริมคือ ความสามารถ เปรียบเทียบได้ ความสามารถพิสูจน์ยืนยันได้ ความทันเวลา ความสามารถเข้าใจได้	2.4 2.23

ส่วนของเจ้าของ	ส่วนได้เสียคงเหลือในสินทรัพย์ของกิจการหลังจากหักหนี้สินทั้งหมดของกิจการ	4.63
สิทธิเรียกร้องส่วนของเจ้าของ	สิทธิเรียกร้องในส่วนได้เสียคงเหลือในสินทรัพย์ของกิจการหลังจากหักหนี้สินทั้งหมดของกิจการ	4.64
สัญญาที่มีผลบังคับ	สัญญาหรือส่วนของสัญญายังไม่ดำเนินการ คู่สัญญาทุกฝ่ายปฏิบัติตามภาระผูกพันยังไม่แล้วเสร็จหรือคู่สัญญาทั้ง 2 ฝ่ายปฏิบัติตามภาระผูกพันแล้วเสร็จในระดับเท่ากัน	4.56
ความไม่แน่นอนของการมีอยู่	ความไม่แน่นอนว่า สินทรัพย์หรือหนี้สินเกิดขึ้นหรือไม่	4.13 4.35
ค่าใช้จ่าย	การลดลงของสินทรัพย์หรือการเพิ่มขึ้นของหนี้สินที่ทำให้ส่วนของเจ้าของลดลงนอกจากรายการเกี่ยวกับการจ่ายเงินให้ผู้ถือสิทธิเรียกร้องส่วนของเจ้าของ	4.69
ลักษณะเชิงคุณภาพพื้นฐาน	ลักษณะเชิงคุณภาพที่ข้อมูลทางการเงินต้องมีเพื่อให้มีประโยชน์ต่อผู้ใช้หลักของรายงานทางการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป ลักษณะเชิงคุณภาพพื้นฐาน ได้แก่ ความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจและความเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรม	2.4 2.5
รายงานทางการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป	รายงานที่ให้ข้อมูลทางการเงินเกี่ยวกับทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจ สิทธิเรียกร้องต่อกิจการและการเปลี่ยนแปลงทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจและสิทธิเรียกร้องของกิจการที่เสนอรายงาน ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อผู้ใช้หลักในการตัดสินใจเกี่ยวกับการให้ทรัพยากรต่อกิจการ	1.2 1.12
งบการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป	รูปแบบอย่างหนึ่งของรายงานทางการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปที่ให้ข้อมูลเกี่ยวกับสินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของเจ้าของ รายได้และค่าใช้จ่ายของกิจการที่เสนอรายงาน	3.2
รายได้	การเพิ่มขึ้นของสินทรัพย์ หรือการลดลงของหนี้สินที่ทำให้ส่วนของเจ้าของเพิ่ม นอกจากรายการที่เกี่ยวกับสมทบจากผู้ถือสิทธิเรียกร้องส่วนของเจ้าของ	4.68
หนี้สิน	ภาระผูกพันในปัจจุบันของกิจการให้โอนทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจซึ่งเป็นผลของเหตุการณ์ในอดีต	4.26

ร่าง กรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน
เป็นเพียงร่างแรกเท่านั้น และอยู่ระหว่างการนำเสนอคณะกรรมการอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ในภายหลัง

ข้อมูลที่มีสาระสำคัญ	ข้อมูล que การละเว้นหรือการรายงานผิดพลาดอาจมีอิทธิพลต่อ การตัดสินใจหลักของผู้ใช้หลักของรายงานทางการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปทำตามเกณฑ์ของรายงานนั้น ซึ่งให้ข้อมูลทางการเงินเกี่ยวกับกิจการที่เสนอรายงานนั้น	2.11
คำวัด	ผลของการใช้เกณฑ์การวัดมูลค่าต่อสินทรัพย์หรือหนี้สินและ รายได้และค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้อง	6.1
เกณฑ์การวัดมูลค่า	ลักษณะที่ระบุ ตัวอย่าง เช่น ราคาทุนในอดีต มูลค่ายุติธรรม หรือมูลค่าที่ต้องปฏิบัติให้แล้วเสร็จของรายการที่ต้องวัดค่า	6.1
ความไม่แน่นอนของการวัดมูลค่า	ความไม่แน่นอนที่เกิดขึ้นเมื่อจำนวนเงินตราในรายงานทางการเงินไม่สามารถสังเกตได้โดยตรงและต้องประมาณขึ้น แทน	2.19
การหักกลบ	การรวมกลุ่มสินทรัพย์และหนี้สินที่รับรู้และวัดมูลค่าเป็น หน่วยทางบัญชีแยกเข้าเป็นจำนวนเงินสุทธิยอดเดียวในงบแสดงฐานะการเงิน	7.10
ความไม่แน่นอนของผลลัพธ์	ความไม่แน่นอนเกี่ยวกับจำนวนเงินหรือจังหวะเวลาของ กระแสรับหรือกระแสจ่ายทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจที่เป็นผลจากสินทรัพย์หรือหนี้สิน	6.61
ความเป็นไปได้ที่จะก่อให้เกิดประโยชน์เชิงเศรษฐกิจ	ลักษณะในทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจที่มีอยู่และในสถานการณ์ อย่างน้อยที่สุดสถานการณ์หนึ่งจะก่อให้เกิดประโยชน์เชิงเศรษฐกิจต่อกิจการเหนือกว่าที่คู่สัญญาอื่นทั้งหมดมีอยู่	4.14
ผู้ใช้หลัก (ของรายงานทางการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป)	ผู้ลงทุน ผู้ให้กู้ยืมและเจ้าหนี้อื่นในปัจจุบันและที่เป็นไปได้	1.2
ความระมัดระวัง	การใช้ความระมัดระวังเมื่อใช้ดุลพินิจในเงื่อนไขของความไม่แน่นอน การใช้ความระมัดระวังหมายความว่า สินทรัพย์และ รายได้จะไม่แสดงสูงเกินไปและหนี้สินและค่าใช้จ่ายไม่แสดงต่ำเกินไป ในทำนองเดียวกัน การใช้ความระมัดระวังไม่ อนุญาตให้แสดงสินทรัพย์หรือรายได้ต่ำเกินไปหรือหนี้สิน หรือค่าใช้จ่ายสูงเกินไป	2.16

ร่าง กรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน
เป็นเพียงร่างแรกเท่านั้น และอยู่ระหว่างการนำเสนอคณะกรรมการอาจมีการเปลี่ยนแปลงได้ในภายหลัง

การรับรู้รายการ	กระบวนการวัดเพื่อรวมรายการที่เป็นไปตามนิยามของ องค์ประกอบของงบการเงิน สินทรัพย์ หนี้สิน ส่วนของ เจ้าของ รายได้ หรือค่าใช้จ่าย ในงบแสดงฐานะการเงินหรือ งบแสดงผลการดำเนินงาน การรับรู้รายการ เกี่ยวกับการ แสดงรายการในงบเหล่านี้ เป็นรายการเดียวหรือการรวมยอด กับรายการอื่น เป็นข้อความและด้วยจำนวนเงิน และรวม จำนวนดังกล่าวในยอดรวมตั้งแต่ 1 ยอดในงบการเงินนั้น	5.1
กิจการที่เสนอรายงาน	กิจการที่ต้อง หรือเลือกนำเสนองบการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ ทั่วไป	3.10
งบการเงินที่ไม่ใช่ งบการเงินรวม	งบการเงินของกิจการที่เสนอรายงานซึ่งเป็นบริษัทใหญ่เท่านั้น	3.11
หน่วยทางบัญชี	สิทธิหรือกลุ่มสิทธิ ภาระผูกพันหรือกลุ่มภาระผูกพันหรือกลุ่ม สิทธิและภาระผูกพันซึ่งประยุกต์เกณฑ์การรับรู้รายการและ แนวคิดการวัดมูลค่า	4.48
ข้อมูลทางการเงินที่มี ประโยชน์	ข้อมูลทางการเงินที่มีประโยชน์ต่อผู้ใช้หลักของรายงาน ทางการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไปในการตัดสินใจเกี่ยวกับการ ให้ทรัพยากรเชิงเศรษฐกิจต่อกิจการที่เสนอรายงาน ข้อมูลทางการเงินที่มีประโยชน์ต้องเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ และเป็นตัวแทนอันเที่ยงธรรมของสิ่งที่เป็นตัวแทนการเสนอ	1.2 2.4
ผู้ใช้ (รายงานทาง การเงินเพื่อ วัตถุประสงค์ทั่วไป)	ดู ผู้ใช้หลัก (รายงานทางการเงินเพื่อวัตถุประสงค์ทั่วไป)	-

คณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชี วาระปี 2560-2563

รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย	สุภัทรกุล	ประธานคณะกรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร.วรศักดิ์	ทุมมานนท์	ที่ปรึกษา
รองศาสตราจารย์ ดร.กนกพร	นาคทับที	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สันสกฤต	วิจิตรเลขการ	กรรมการ
ดร.เกียรตินิยม	คุณติสุข	กรรมการ
นางสาวรสา	กาญจนสาย	กรรมการ
นางสาวยุวณูช	เทพทรงวัจจ	กรรมการ
นางสาวสมบูรณ์	ศุภศิริภิญโญ	กรรมการ
นางสาวรุ่งนภา	เลิศสุวรรณกุล	กรรมการ
นางสุวิมล	กฤตยาเกียรติ	กรรมการ
นางอุณากร	พลดิธาดา	กรรมการ
ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย		
(นางสาวชญาณิน	เกิดผลงาม)	กรรมการ
(นางสาวนภา	ลิขิตไพบูลย์)	กรรมการ
ผู้แทนกรมพัฒนาธุรกิจการค้า		
(นางสาวภาสิน	จันทร์โมลี)	กรรมการ
(นางสาวยุพาวดี	วรรณเลิศ)	กรรมการ
ผู้แทนกรมสรรพากร		
(นางมลฉัตร	เอี้ยวพิทยากุล)	กรรมการ
(นายวัชรินทร์	วงศ์ตระกูลชัย)	กรรมการ
ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย		
(นางสาวปริญญช	จึงประเสริฐ)	กรรมการ
(นายณรงค์	ภาณุเดชทิพย์)	กรรมการ
ผู้แทนสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน		
(นายประวิทย์	ตันตราจินต์)	กรรมการ
(นางสาวสุนิตา	เจริญศิลป์)	กรรมการ
ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์		
(นางสาวอารีวัลย์	เอี่ยมดิลกวังค์)	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิภาดา	ตันติประภา	กรรมการและเลขานุการ

คณะกรรมการกำหนดมาตรฐานการบัญชี วาระปี 2560-2563(ต่อ)

นางณัฐสวัตร์

สโรชนันทจัน

ผู้ช่วยเลขานุการ

นายเทวา

ตำแหน่ง

ผู้ช่วยเลขานุการ

คณะกรรมการกลั่นกรองมาตรฐานการบัญชี วาระปี 2560-2563

ดร.ศุภมิตร	เดชมนตรีกุล	ประธานอนุกรรมการ
ผู้แทนสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน		
(นางเกล็ดนที	มโนสันต์)	ที่ปรึกษา
ผู้แทนกรมสรรพากร		
(นางมลจินี	เอี้ยวพิทยากุล)	ที่ปรึกษา
(นายวัชรินทร์	วงศ์ตระกูลชัย)	ที่ปรึกษา
ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย		
(ดร.อรพินท์	เสริมประภาศิลป์)	ที่ปรึกษา
(นางสายชล	เพียรวิริยะ)	ที่ปรึกษา
ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับและส่งเสริมการประกอบธุรกิจประกันภัย		
(นางสาววิระยา	เจริญศิลป์)	ที่ปรึกษา
(นางสาวลลิตา	ภัทรแสงไทย)	ที่ปรึกษา
ผู้แทนสมาคมธนาคารไทย		
(นางสาวรุ่งรัตน์	รัตนราชติกุล)	ที่ปรึกษา
ผู้แทนสมาคมประกันชีวิตไทย		
(นางสิริลักษณ์	รัตนไชย)	ที่ปรึกษา
ผู้แทนสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย		
(นางพรณี	วรุณจิณสถิต)	ที่ปรึกษา
(นางสาวพรทิพย์	ดาวสง่า)	ที่ปรึกษา
ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์		
(นางสาวนิดาพร	อัครธีระเกียรติ)	อนุกรรมการ
ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย		
(นางวิเรชา	สันตะพันธุ์)	อนุกรรมการ
(นางสุนันท์	อุปรมัย)	อนุกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิศรุต	ศรีบุญนาถ	อนุกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมชาย	ศุภธาดา	อนุกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิลปพร	ศรีจันทเพชร	อนุกรรมการ
นางสาวกมลทิพย์	เกตุทัต	อนุกรรมการ
นางสาวชวนา	วิวัฒน์พนชาติ	อนุกรรมการ
นายณัฐเสกข์	เทพหัสดิน	อนุกรรมการ

คณะอนุกรรมการกลั่นกรองมาตรฐานการบัญชี วาระปี 2560-2563(ต่อ)

นายธนิต	เจริญจันทร์	อนุกรรมการ
นายธนากร	ฝึกไผ่ผล	อนุกรรมการ
นางปราณี	ภาชีผล	อนุกรรมการ
นางสาวผ่องพรรณ	เจียรวิริยะพันธ์	อนุกรรมการ
นางสายฝน	อินทร์แก้ว	อนุกรรมการ
ผู้แทนกรมพัฒนาธุรกิจการค้า		
(นางโสรดา	เลิศอาภาจิตร)	อนุกรรมการและเลขานุการ
(นางสุภาพร	บุญแทน)	อนุกรรมการ
นายมงคล	สมผล	ผู้ช่วยเลขานุการ
ผู้แทนจากสภาวิชาชีพบัญชี		ผู้ช่วยเลขานุการ

คณะกรรมการด้านเทคนิคมาตรฐานการบัญชี วาระปี 2560-2563

นางสาววรพร	ประภาศิริกุล	ประธานอนุกรรมการ
นางสาวกัญญาณัฐ	ศรีรัตน์ชัชวาลย์	อนุกรรมการ
นางสาวกฤตยากร	อารีโสภณพิเชฐ	อนุกรรมการ
นางสาววิไลวรรณ	กาญจนกันติ	อนุกรรมการ
นายกษิติ	เกตุสุริยงค์	อนุกรรมการ
นายไพศาล	บุญศิริสุขะพงษ์	อนุกรรมการ
นายภาคภูมิ	วณิชธนานนท์	อนุกรรมการ
ผู้แทนกรมพัฒนาธุรกิจการค้า		
(นางสาวถนอมทรัพย์	โสภณศิริกุล)	อนุกรรมการ
(นางสาวทศวรรณ	บุษปะเกษ)	อนุกรรมการ
ผู้แทนกรมสรรพากร		
(นางสาวโสภา	รุ่งสุริยะศิลป์)	อนุกรรมการ
ผู้แทนสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดิน		
(นางสาวสุนิตา	เจริญศิลป์)	อนุกรรมการ
ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย		
(นางสาวยุพิน	เรืองฤทธิ์)	อนุกรรมการ
(นายณรงค์	ภาณุเดชทิพย์)	อนุกรรมการ
ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์		
(นางสาวอารีวัลย์	เอี่ยมดิลกวงศ์)	อนุกรรมการ
นายภาณุพงศ์	ศิริอักษรกุล	อนุกรรมการและเลขานุการ
นายอุดม	ธนรัตน์พงศ์	ผู้ช่วยเลขานุการ
นายวีระเดช	เดชะวรินทร์เลิศ	ผู้ช่วยเลขานุการ

คณะอนุกรรมการศึกษาและติดตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ วาระปี 2560-2563

นางสาววันดี	สิ่วรวัฒน์	ประธานอนุกรรมการ
รองศาสตราจารย์ ดร.ธารินี	พงศ์สุพัฒน์	อนุกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กุลยา	จันทะเดช	อนุกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อรพรรณ	ยลระบิล	อนุกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เอมอร	ใจเก่งกิจ	อนุกรรมการ
ดร.ปัญญา	สัมฤทธิ์ประดิษฐ์	อนุกรรมการ
ดร.พิมลวรรณ	ชยพรกุล	อนุกรรมการ
นางสาวธัญลักษณ์	เกตุแก้ว	อนุกรรมการ
ผู้แทนกรมสรรพากร		
(นายเฉลิมพงศ์	ตั้งบริบูรณ์รัตน์)	อนุกรรมการ
(ดร.จารวี	ชยสมบัติ)	อนุกรรมการ
ผู้แทนธนาคารแห่งประเทศไทย		
(นายณรงค์	ภาณุเดชทิพย์)	อนุกรรมการ
(นางสาวแววไล	มณีไพโรจน์)	อนุกรรมการ
ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์		
(นางสาวอารีวัลย์	เอี่ยมดิลกวงศ์)	อนุกรรมการ
ผู้แทนสำนักงานตรวจเงินแผ่นดิน		
นางสาวสุนิศา	เจริญศิลป์	อนุกรรมการ
ผู้แทนกรมพัฒนาธุรกิจการค้า		
(นางสาวยุพาวดี	วรรณเลิศ)	อนุกรรมการ
(นางสาวภาสิน	จันทรโมลี)	อนุกรรมการ
นางสาวสุชาดา	ตันติโอฬาร	อนุกรรมการและเลขานุการ
ดร.ธนาตล	รักษาพล	ผู้ช่วยเลขานุการ
นางสาวสุธีรา	หงษ์มณี	ผู้ช่วยเลขานุการ